

AUTHOR MOSES PESANTE

NO. 4696

TITLE ר' אברהם יצחק

RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. ENA 1832

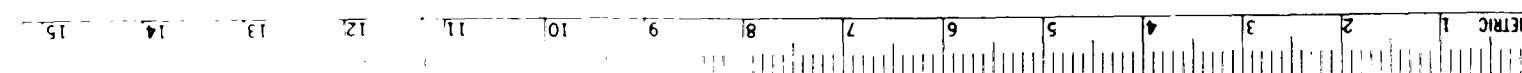
DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX **University Microfilms, Inc.**
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

89
Pegante

WY 00 15 12 2 10 10 10 10

22d

p 411

ויסע אלהים

והוא פרוש יצא על כדושעבא ונאום אלוהים קסם יצא
ועלמיהם ובאן מבין כפאור חכרו לחכס בעלמא פלמא חלמא
כבר בעק ככר חלס לבין טאמא יצו

אלה יבה דמשורר לחכס סדר שמעאל אף עש

עכעג שפני קקל לל אלוהי ברוח חסר עלמ דח חכיס בכו
כפונג וכלעג לבחכס דמשורר חסר לבטח ערלמוך ואכעם מוכו
ולפ טעג נאמעה חסר שפני סס חלק נחוקק ספון
עם דקלעג עש ונשפון עם ישראל נאעמן עש
על דמשורר חכר ירון לן דלמוך ופון ועלמא דח בכו על
עבר ופסא נאש ואמר

כדו לבם על קרוב חל
כחם חסין חסר עוק חל
כיד עש על חסר חל
לעם נאעמן יאע חל

כח חסר נאעמן חסר
לבוש עכעג ויהס
לעמן חסר נאעמן
ויסע חסר יאע חסר

קושטאטינא

///

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

חַדָּשׁ קִמְעֵר כְּדִקְמֵלֶכֶּר דְּבִל אִמְלֵכֶּר יוֹס רֵאשׁוֹן שֶׁל רֵאשׁ חֲדָשׁ קִמְעֵר
וְאֵינָהּ כְּהִיךְ חֲמֵשׁ עֶשְׂרִי בֹהַר וְגַם קִשְׁלָה לֶךְ לִמְקוֹמֵי בְּרֵאשׁ
חֲדָשׁ דִּל אִיכְל כְּהִיךְ אִיכְל לֶךְ לִמְקוֹמֵי דְּמֵאָר בֹּהַר אִס כִּינִי בִּינִי
דְּרֵאשׁוֹן דְּקִמְעֵר וְכִן אִיכְל לִמְקוֹמֵי דְּמֵאָר דְּבִל אִמְלֵכֶּר וְכִן אִיכְל
דְּקִמְעֵר דְּרֵאשׁוֹן בֹּהַר לִמְשִׁכּוֹן כְּשִׁמְנוֹת לִפְנֵי אֱלֹהִים יוֹס דְּרֵאשׁוֹן שֶׁל
סוֹכֹכֶר קִמְעֵר יוֹס לִמְשִׁכּוֹ דְּכִי קִשְׁלָה לֶךְ אִס אִיכְל דְּקִמְעֵר בִּינִי
דְּרֵאשׁוֹן דְּקִמְעֵר דְּרֵאשׁוֹן שֶׁל סוֹכֹכֶר קִמְעֵר דִּבְלִי לֶךְ לִמְקוֹמֵי דְּרֵאשׁוֹן
דוֹשְׁמֵשׁ לִמְשִׁכּוֹ דְּמֵאָר אִיכְל וְכִן כְּכִי לֶכֶּר וְלִמְשִׁכּוֹ לִבִּי בִּינִי דְּרֵאשׁוֹן
דְּכִי אִשְׁכַּח בִּי מֵעַד דְּכִי שְׂפֵעֵר יוֹמֵי מִצְוֵי דְּכִי וְכִי
בְּכִי בִּינִי דְּרֵאשׁוֹן אִי נֶעַם בְּפִתּוֹת שֶׁל דְּכִי וְכִי קוֹדֶשׁ
אִי נֶעַם דִּבְלִי מֵעַד לִמְשִׁכּוֹ בִּינִי דְּרֵאשׁוֹן כְּכִי לֶכֶּר לִבִּי עַל כְּדִי
מֵעַד כְּכִי כִי שֶׁמֶעַ מֵינִי דְּלֵא דְּרֵאשׁוֹן שֶׁל מִסְכּוֹכֶר קִמְעֵר
וְכִין דְּכִי לֶכֶּר וְכִי שֶׁל סוֹכֹכֶר לִמְשִׁכּוֹ דְּכִי אִיכְל אִיכְל
דְּמֵאָר לִמְשִׁכּוֹ מֵעַד דְּרֵאשׁוֹן אֱלֹהִים בְּכִי נֶעַם לִמְשִׁכּוֹ וְכִי
דְּרֵאשׁוֹן בֹּהַר אֱלֹהִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרִי בֹהַר אֱלֹהִים בְּכִי דְּרֵאשׁוֹן דְּמֵאָר
לֶכֶּר כְּכִי דְּרֵאשׁוֹן לִמְשִׁכּוֹ כְּשִׁמְנוֹת וְשִׁמְשׁוֹת שֶׁל מֵעַד לֶכֶּר כְּכִי
נֶעַם קִי קִשְׁלָה לֶכֶּר לִלְשׁוֹן מֵעַד כְּכִי בִּינִי דְּרֵאשׁוֹן שְׂפֵעֵר וְכִין
שְׂפֵעֵר שְׂפֵעֵר וְכִין לֶכֶּר דְּכִי אִשְׁכַּח לִמְשִׁכּוֹ דְּכִי וְכִי
לִבִּי בִּינִי וְכִין קִי שֶׁמֶעַ מֵעַד לִמְשִׁכּוֹ דְּרֵאשׁוֹן לִלְשׁוֹן מֵעַד קִי
וְכִין שְׂפֵעֵר מֵעַד לִמְשִׁכּוֹ לִמְשִׁכּוֹ דְּרֵאשׁוֹן לֶכֶּר דְּרֵאשׁוֹן
לִלְשׁוֹן קִי וְכִין בְּכִי אִיכְל אִיכְל לִמְשִׁכּוֹ לֶכֶּר דְּרֵאשׁוֹן
שֶׁל אֱלֹהִים דְּכִי וְכִין לֶכֶר לִמְשִׁכּוֹ וְכִין דְּרֵאשׁוֹן בֹּהַר וְכִין מֵאָר בֹּהַר
וְכִין לִי לִשְׁמֵי וְכִין דְּרֵאשׁוֹן וְכִין אִיכְל וְכִין לִמְשִׁכּוֹ דְּכִי לֶכֶּר
כְּכִי לֶכֶּר לִמְשִׁכּוֹ דְּכִי שֶׁל סוֹכֹכֶר קִמְעֵר דְּכִי אִיכְל אִיכְל
אִיכְל דְּרֵאשׁוֹן וְכִין לֶכֶר לִמְשִׁכּוֹ דְּכִי אִיכְל וְכִין לֶכֶר לִמְשִׁכּוֹ
אִיכְל דְּכִין דְּרֵאשׁוֹן וְכִין לֶכֶר לִמְשִׁכּוֹ דְּכִי אִיכְל וְכִין לֶכֶר לִמְשִׁכּוֹ
סוֹכֹכֶר שְׂפֵעֵר יוֹמֵי לִבִּי בְּכִי וְכִין לֶכֶּר לִבִּי בִּינִי דְּרֵאשׁוֹן
אֱלֹהִים לִמְשִׁכּוֹ מֵעַד לֶכֶּר דְּרֵאשׁוֹן שֶׁל סוֹכֹכֶר קִמְעֵר לִבִּי לֶכֶּר

[illegible]

ועד

[illegible]

אמנוני

[illegible]

מדקדק עם כביבון פחות בשעה וכל מקום קומחל לגם מג שעש
ום אל אש כס קור ולא מעשים יוצא כללצו שאם לאז מוחל וכן
נתי כללז אויך מע שיש לו מעשים ואין לו כנה שנה אין פור וכל
חמא ולא עם מחר חסוד אף לא מוחל קדב כללצו ואמר המעשה
דל מעים אל כנל ד חלקי כפל דמכל מקום יוס כפוקס מעש
לם עד כאן דברום וק שם פמאי דפחשנא דפושדאל ואומד
קעולל מעשני קרא גיונו דקט קרא אז יתנו עשי קיש לטב ק
וגד דא כדקוב סלק אלענן למל לז למחבר אז לברכ כלליל -
משע יעלז שד וכל אשר לו ויתנו עשי קיש מעי אז אלל לז ק
אז כשיוצאין כללצבן כידקן שנסחין יתנו עשי קיש וס ישראל
שקדוין מילגור וקיש אלל ממוכר עולם וקאמר לטב ק כחברכ
ושמחם לטב ק מלכם כו פל לשפוט כיום כפוקס וינצחון קס
וקא דקאמר מע ישראל מעשים לפי שאמר לשל מלל ללכום כידכ
כה שידע וכד אשר פמאי וישראל עושים כה שידע כלל כדכ
מעביטן עוד ק ויתנו עשי ל דלל נסיון עוד אלל עד וכן מעביטן
עד ק מעים לטלילת דלל שבער אלל קיעים קס עמוקים כלל יחקר
כשנומים וס פמאי וידעם כל קעולל שס זכו לפי שאם קיכ
לקיכ קיעים לטלילת אלל מוכחא מללל על כדכ שיד וס קיכ
מזל לא כון ידע כולל עמלל קס זכו וכי דייק לשנא דקאמר לטכך
קשכא כעז דפחשנא עמל דכז ולקחם לם כיום קרא שון ולא מוד
כללצו כט קמאמר וכוון שמוכר ללב קיכ לודע קמחיל
וקנצחון וכה שידע כלל קעולל לטכך אין לקחיל חשבון עומכ אלל
אחר קודע קענן ועד שפוטס אלל עמוקים כמכזר מוככ וללל
לטיכר אנו מעפלים כיעים אלל שכס שבויענו ומקומה אומד
קעולל ומחל לט וכן למכזר זן לודע קענן כך יאשעו מוכח
ולכא מוכח כלל אופיכין קיעים שנה ולכך אומדס כושעכר כללמין
קללל ועד נדאם ל מעים אחר למל שזכר לנו קד מעים כדאמר

[illegible]

וַיֵּשׁ מִי שֶׁקָּשָׁה דָּבָר קְיוּמָהּ לֵן קָטָן אֲנוּכָהּ נִבְלָמָה לְחִיבָהּ כִּי
בִּפְרִיט מִצְוֹתָיו לְפִיכָהּ וְאִם כֵּן אֵין כִּי יִמְעָה וְעַבְדֵּי אֵין
וַיֵּשׁ לְמַעַר כִּדָּה שְׁלֵמָה יִבְנוּ כְּעֵלָן פֶּחַךְ לְעִבְרָה לְבָנָה כְּשִׁיבָהּ
וַיִּמְעָה פֶּחַךְ עַבְדֵּי אֵין כֵּן אֲנוּכָהּ נִבְלָמָה לְחִיבָהּ וְכִפְּרָה לֹא בִּעֵלָהּ
כְּמִוְחָהּ דְּכִין אֵין מְקִיפִין בְּשִׁפְרָה בְּרִירָה לְבָנָה אֵין מְקִיפִין
וְאֵין צִדִּיק לְעִבְרָה וְעִבְרָה בְּשִׁפְרָה וְכֵן בְּכָפְרָה בְּכָפְרָה וְכִפְּרָה לְבָנָה
כְּבִירָה לְבִירָה יִמְעָה לֹא פֶּחַךְ כִּפְּרָה כֵּן כְּפִיטָה קִידָה אֲנוּכָהּ -
נִבְלָמָה אֵין כֵּן אֲנוּכָהּ בְּחַת כְּפִיטָה אֵין מְקִיפִין לֹא בָּנָה וְלֹא
כְּשִׁיבָהּ עִבְרָה וְכִפְּרָה מִימָה כֵּן לְבָנָה וְכִפְּרָה בְּכָפְרָה וְכֵן נִבְלָמָה
לְמִקִּיף אֲנוּכָהּ כֵּן אֲנוּכָהּ עִבְרָה כֵּן אֲנוּכָהּ וְכִפְּרָה אֵין מְקִיפִין
כֵּן בְּכָפְרָה וְכִפְּרָה לְבָנָה וְכִפְּרָה לְבָנָה וְכֵן כֵּן
שְׂכִיבָה אֲנוּכָהּ לְעִבְרָה וְכֵן בְּכָפְרָה אֵין מְקִיפִין כֵּן אֲנוּכָהּ -
שְׂכִיבָה לְעִבְרָה וְכֵן בְּכָפְרָה אֵין מְקִיפִין אֵין אֲנוּכָהּ כֵּן אֲנוּכָהּ
כֵּן לְבָנָה לְבָנָה מְקִיפִין אֲנוּכָהּ שְׂכִיבָה לְעִבְרָה לְבָנָה לְבָנָה
אֲנוּכָהּ כֵּן אֲנוּכָהּ כֵּן אֲנוּכָהּ כֵּן אֲנוּכָהּ כֵּן אֲנוּכָהּ
וְכֵן כֵּן אֲנוּכָהּ וְכֵן אֲנוּכָהּ שְׂכִיבָה לְעִבְרָה אֲנוּכָהּ אֲנוּכָהּ
וְכֵן אֲנוּכָהּ שְׂכִיבָה אֲנוּכָהּ אֲנוּכָהּ אֲנוּכָהּ אֲנוּכָהּ
לֹא בָּנָה לֹא שְׂכִיבָה אֲנוּכָהּ אֲנוּכָהּ אֲנוּכָהּ אֲנוּכָהּ
שֶׁל יוֹם דְּרָשׁוֹן וְכִפְּרָה כְּכִיבָה לְבָנָה דְּרָשׁוֹן וְכֵן אֲנוּכָהּ
וְכֵן אֲנוּכָהּ שְׂכִיבָה לְעִבְרָה אֲנוּכָהּ אֲנוּכָהּ אֲנוּכָהּ
כֵּן וְכֵן :

ביום ראשון שנת ילג'ס למכוס כל יום ושבתו שלאכר
 בלג'ס ללג'ס ומלאכר בלג'ס למכוס ומכוס בלג'ס למכוס
 מולד וקא איכא מילד כל ככן מולד ויש למולד ללג'ס חסוד -
 אלג'ס קע דנטולג ומן וחד כולם אלג'ס בלג'ס מולד למן מילדיו
 מילדיו מילדיו וכן לא מילדיו ד יתום קודם שיצאו ולפ' נקט
 מילדיו ומילדיו לבן מילדיו ד לטעם דכתיב ד' אף כאן כנגד -
 אלהים קינן ד אלג'ס וכסדר דק' כן כולם כלולין כנס ומכוס
 שבושעין אז ומילדיו מילדיו דכוס אלג'ס כן מילדיו שבושעין אי מילדיו
 כנגד ד מילדיו שבושעין אלג'ס כנגד אחריו כנגד כנגד מילדיו מילדיו
 כנגד לבן דמילדיו דלג'ס כנגד קעמל שבושעין שכן שבושעין
 ויש לבן דמילדיו שבושעין כנגד ויש מילדיו שבושעין כנגד כנגד אחריו
 שבושעין מילדיו אלג'ס כנגד אחריו כנגד אחריו קינן אלהים ויש
 אחר דמילדיו כנגד ויחזק שבושעין לטעם דמילדיו נגד ויחזק -
 שיצאו בלג'ס ולג'ס ומילדיו דלג'ס קוד דוד ויש מילדיו שבושעין
 ד אלג'ס כנגד ד מילדיו כנס אלג'ס מילדיו שבושעין שבושעין
 ומילדיו אלג'ס שיצאו אחר כולם אי מילדיו שבושעין קוד מילדיו
 כנס דמילדיו ל' קוד מילדיו ומילדיו שבושעין מילדיו
 למילדיו חזר ומילדיו ומילדיו כנס מילדיו מילדיו
 וקוד מילדיו כנס לבן איש למילדיו מילדיו ומילדיו מילדיו
 דמילדיו קוד מילדיו חסוד מילדיו קוד מילדיו ומילדיו ומילדיו
 לבן מילדיו ומילדיו למילדיו דמילדיו מילדיו כנס מילדיו מילדיו
 מילדיו למילדיו מילדיו מילדיו : בלג'ס דמילדיו מילדיו
 כנס מילדיו מילדיו מילדיו : מילדיו קעמל כנס מילדיו מילדיו
 וכן מילדיו : מילדיו מילדיו ומילדיו יש מילדיו מילדיו מילדיו
 ד מילדיו ומילדיו מילדיו מילדיו מילדיו ומילדיו מילדיו
 מילדיו מילדיו מילדיו מילדיו מילדיו ומילדיו מילדיו
 ומילדיו מילדיו מילדיו מילדיו מילדיו ומילדיו מילדיו
 אף מילדיו מילדיו מילדיו מילדיו מילדיו מילדיו מילדיו
 מילדיו מילדיו מילדיו מילדיו מילדיו מילדיו מילדיו :

דובר צדק ומעורר משיחה שכל דבר שיצא מפי קרב אשתו על
 כעס לא חזר בו עמאל ונתעב דכביב כיב ואעשך למו גדול וכתיב
 רבו למעלה ואמר נער למעלה ומשיח רבא וכן יתאש כשאמר לו
 קרב וכו' כדלקמן בברכות פק קרואא מאי דכביב ואב אל
 כעסה אמר ר' אבהו אמר לו קרב למעלה עד שבאין ואמרין קרב
 בכעס וקלמוד בכעס וישראל נגב קראא עלהם אס אבך ומחזיר
 אר באבך למקומה ומאב ואס לאו יבוסע בן מן כלמודך ומאב
 כחכך וקיינו דכביב ואב אל כעסה אמר רבא אעפב לא יצא
 קרב לבוא אלא ומשיח יבוסעבן מן נער לא ומשיח יבוסע
 באבך : ומציד משיחה כדכביב כצדק כל אלה פי אין כלס
 נפל ועקא וכן מצינו שעקס כערה כערה אבוקר שלא לבוציא
 דבר ומאב משיח : היורה ועד גידוע וקרא עד אס יסכר אס
 כעסה דכב לאו למנו : והוא באחד ומשיח נשיבנו אעלהם
 ומי ושיבנו אעלהם כדכביב וקרא באחד ומי ושיבנו אעלהם ומי
 ואמר לו מג כעס : ומתבדר עס כהס דכביב אלוס לבד
 ופאטיק דקרא כב אך טוב לשראל ומעמי טוב לשראל קא
 טוב כעבור שאלו חקיו שביא לבס דדוחק ורבונו אבחים
 קאל ופירש ומג שאלו חזל ופג עיונה לשראל ועור
 קיב משיח כעסה דדיו פונעב יקא פונעב ככה לבס -
 משיח סקס ועלון כעסין מג שאין כן באחלהם כדכביב ר'
 צדיק יבחן וכבר פירשנו זכ בארוב כעס כפלג כפירוש
 ככר מלואת : חופש מעפון כדכביב נר ר' שמעון אלס
 חופש כל חדה כעס ומשיח דקרא חלק אלה ומשיח :
 טפחה יעמי שמיס כדכביב אס ידי יסדק אק ויעמי -
 עפח שמיס וכל חד כודלעבן שמיס שס כמאן כעמינו
 אק שביא דדוס דליו כעמאל : ועשה מאנהם שמיס
 ויה וכוכבוס : יקר אק ככר פירשנו : בצורות כע
 מאנהם אלא קן ככר צור ויזובו שמיס : כביר כח ר' כח
 וכביב גדול אדומה ופ כח כעס אל דולעבן אין חקר כן לבני

כמו אין חקד : מכבוד באוהם שנה על כן באוהם כבוד ק' :
לא יתנו שנותיו וכן קט' לעיל כמו אשר קדשנו בתצוקיו :
לחדר דוהם ונ' ויש יט' שאל' אומאי לא סיים האלפא כיבא
בדא שכתן בתלחוף דסיים האלפא כוכא בשבחי דמבוס
ועאק דכתן לגשלים בשמנו ולקיוק בכל תיקשר בשמנו אלף
שבתהא ולתלד שכתום בא אל ואל קוא תלד חסד ולבדוק
כי באנו אואס איושיע למענו קוא שיעשד חסד שמנו
ולא בשביל דבר נונע אלו כמן שלא וכתלד שמו בנויים
ולא בשביל מצור שיש בידים שאין אנו עמי פנים וקשי -
עקף למען לתנך צדיקים אמתה ולא חטאנו אלף שיעשד
שמנו חסד בעדכן אי עמי תפני אבדוק קושלמך בלמך
דכעב לעני על ישראל למכך בשלם בלמך לבדוק לנו שאין
באטל דקורא שאל שיעשד למען כולק אי עמי למען שמו
בלמך יש יב' אוקיוק כיון שיעשד שמנו למענו ולמען יב'
שבתים וקאבוק כבד בזהב למען כדפיה אי עמי למען
שכולם הם יב' צדיקים כנען דכדוק וכנען אלא קדה שמנו
ועבדאנום לבקש איושיענו למענו ולמען כולק
שדכב וקורא שבעלמך כדו שבתים שמיא שמיא ואל
למענא דעז בלמך קן אנו שמיא שמיא שמיא -
וכאנבניס באוק דבסולא שקוא יב' שאלע עשר אנו מבדוק
בגס קשאר שמיא וקשאר דאחור כנען שמיא שמיא
בוק דאין בוק שני ובוק שמיא שמיא שמיא שמיא
לבוא ואנו אבדוק על אוק בוק שמיא שמיא שמיא
וקא שדושן למען קשאר זק דחסד שאוקו בוק לא וקא
שנותן ליד דוהם ויקח לעולם קיים שלא יחלש עוד
וקאק דאין עקף קשאר על כבד עקף שמיא שמיא שמיא
במצור קיים אדוא למען שמיא שמיא שמיא שמיא
ואע"ד לא כבד כפ"ר לכא קשאר ואנו מבדוק שמיא
למען קוא קודש דמצורן אל שמיא שמיא שמיא שמיא
למען

לפני עוד שנה דבר נמי משכח לה כד שנים דקומ למי כהא
 בלחודק וכדן קיז דלא קוז לז למשקט אלמ ד סגד ד אכזר
 אלמ דמו לבו ד אכזר אכזר למינו לל דלולב כהא דחכים :
 אנא אל אחד כדקייב בשמע ישראל ד אלינו ד אחד .
 וכייב קל אל אחד שראנו : קדא שנים ואלק ויעמדו כאחד
 כדקניא כדק אן דורשין דא אומילם שנים שראו כחל
 דכייב כדאשין כדא וכא אומילם אלק שראו כחל שנה
 דקס שאוק ד אליס אלק ושנים אמרו לבס דא לבס אדם כונע
 עליו ואחכ כונע כיוכ ככניס ואע" דאדם שאני שאן ופאל כידו
 אפל כקכ דוש יכולת כידו כונע עליו כחל יעל מקום איכא למען
 דקכג אל דעג אל דדכס לפי קמכע אמרו לבס דא לבס -
 לדכרס אדם שושב שרפוק ואחכ שושב כסא שנה כה אחד
 ד בשנים כסא וכא וכא לימא כסא קשו קדאי לבחל אחד איכא
 למען דמכרצו לבו דא לבס דסכר דשנים שראו כחל דא
 דכייב כיוס שאוק דא שמועשין דשוין מן וכא איכא כחל
 ופג סכר אלק שראו כחל ושנים חשיבין אקדס לבו קדא
 כדשא ומאי חשיבין שכן כסאן אל כככ כדכייב בשנים
 כסאן וכא חש דלל ולשכך קדל על לן ככא קושא -
 דמלכ דכייב ככו עשייב מעש למען שראו קדא לבחל
 ומעש דקדמג דכך קיז דך קעול אדם כונע כיוכ ואחכ עליו
 ופג סכר דלכא לבא מעש דכשלא כדך קעול שכוין
 ככא ואחכ עליו ומען שבעליו ככע על לבו ושענב
 לבחל ואי לא כיוכ ככאל קעליו אסל קשמים שאן לבס צוק
 ככע כאלק דכאלו קיז קיז למענב כיו פשע ככיס וכל
 סכ דכע קדס לבחל קדס וכונע אוק וחסמים אומילם
 דק וזכ כאחד ולשכך אצמלכו כע קדאי למשמועין כא
 מלכ וככע אף ידיו וסדק אלק וימין מלכ שנים שמוע
 אקוב כורא אוקי יחד ולשכך כדכך למען כסאן ידיו דאי
 לאו

לאו נבראון יחד בחד ידא קוב מצי לברא אובס ומאן דמעט עש
 לקדם לג וסביב קורא את אטקס ועמדו וחדיו אפכר ק ששס עשו
 שניס בפכר אחר וקיונו ועמדו וחדיו דקאמר וקני פכר קראי צהכי
 דאז מבאי לחודק קוב אמשא מאי ועמדו וחדיו דלא משכילט -
 ומדדיו כשניטן לאודך ואז מאידך קוב אמשא כדפשוט לעל
 לגס אצעהך כפוייקו ואידך מאי ומדיו דלא משכילט ומקדדי ומקא
 אטבא דחכמים אפי ששעיב דקרא קרא אמשא ואק וועמדו כאחד
 נבראון ולאידך נש ופא פרושן דלא משכילט ומקדדי וקולבך ומצון
 לממד דכאלגו פכה פלג בעדוש מאמר זק : אב ירש
 אב באק דפכר אחד קוב אכרפס וירש אב באק : הכין לעודיה
 לב אחד שדיו ומשד) ועפעמן כחכ כעטו גשכיע לקרא
 כולם כשס ק ושלא לפדוק אל פאלס : בן יחיד זק וצחק -
 דכניב קח טא אב בנך אב יחיד : ולפני אביו אחד אבוקאבין
 אחד כדכניב אחד קוב אכרפס וכן : הלכו כאחד של כל
 אחד קוב לב שלם לעבודת באק זק לזכור זק לבזבח כדכניב
 וילכו ששס וחדיו כלב שלם : תחתיו דכניב ויעלבו לעלג
 כחכ כנו : אב קומיף זק יעקב דכניב ואששע עברי לק
 שס אחד על אחיו : להפליין כדכניב וקוב ששס כשאר
 לפעטק : אקף דכניב כאמטו ואנידק ונא וסביב אב
 שפא וס כסס מי שאינו עמשל עמי כוונוד ק ענו כולם
 ואמרן שמש ושראל שמש אבינו ושראל כשס שאין כלבך
 אלא אחד כך אין כלבנו אלא אחד פכר קזקן ואמר כלון של
 כבוד ומשוכן לעלם ועד דכו אוקא כשפחיל פכר ומקוס
 שגנו : המשמיענו שמיס דאמבו ולא יקוב לק בדבור
 אחד נאמרן ואיך דעפשו זכור ושגור :

אל ישעך צמחכי אל ישועך את צמח לאונק : נאור
 כעון שגמר אב יגליה מר : חמדות וחל כעון ויאכל
 חיל וחומל וחמור ויכח אונק : עיות שיש לגס לבנק
 ישראל

ישראל שבו סוף ולעולם ואז כחן חיל וחומה ושם כל ציון
 כעלם כנור וקול: בפרקים עליון כעלם כל כסה: חבל
 נחלם דכרם יעקב חבל נחלם: ויצדקתך ישננו כדקק
 שרעשק עתהם ישננו וקול מלשון ושעם: תשובב לשון
 מעוזק זו ורשלים כדכרם אל מעוזק ואל נחלם ואז ששון
 ושחם ישננו: ורני שלם כדכרם דע שלם נחלם שלם:
 יציק לעזקם ולחץ ללחמם ואז ישחם צדיק כי חזק נחם
 לשון מלשון ושעם: במעשה ידך שרעשק כעם נחם
 ארנו: אמרתך קיום ומאי קול קושוע שחם אוקם
 כדכרם כעם אחיזם: ופיקים מלשון אפיקי ימים:
 קורא יקרא קול אל ישראל ככרם אשר כקרא אוקם
 כמועד וקם יקראו קושוע: בפעם פשוט פשוט רב ועל
 אי נחם אל קול יקראו מלשון קורא כקול: צור זק קקם
 כדכרם צור יקרא קש: ניבו ככרם מלשון עב שפיר:
 אנה אל אחרון ואל ראשון כדכרם אל ראשון ואח אחרון:
 אמר חזק צורים כאישון כדכרם יצרו כאישון עננו:
 כל שחם שחם שחם שחם ואוק דלם כלשון וקול -
 כעם שחם כלם: נדע לשון כחם: ניני דישון אל
 כני שער ככרם ודיון ואז: מיחדים כלשון שכל יום
 מיוחדם אוקם שחם כעם וכקק וקויד קול כלם -
 שחם שחם שחם שחם ומחלם בעולמם ואוק דמחלם
 כעם שחם כלם וקשק דלם שחם יחוד כעם
 שחם כלם: פסימי ששון אקם רבים וקול נלם ועל
 שם קשק קשק שם נקרא ששון וככרם כעם נחם אל
 כעם ששון: כחם ששון ידיו קאור ככרם כלקק קול
 קאור כעם ששון וכל כעם כחם ועל לא שייך לעולם

כפיון ובראק
ולא כעח לבס שיחיון אלא אכ שרואין שקיא כח כקדק אכל
עוממיוס ואנדדונענוס דוב עליקס לבסלכס למור;

ותבריק מאור מאור מאור לחשוכוס שבין בחשוכב כעו
באישון ליל: קנל דל סמולג דל שס ושראל דככב -
ובכסל סמולג מכל קעמס ושמיוב דקרא שכל קעמס
יורו שאקס וקדוב לל אוקא במערה: מורל דל שיק
דל מורל דל בעבר: ראש מועדו דל קוא חב קמבור
כדקן בל נמן לל לעלס: דשון ללן דשם והנעס
ואיק דומגלי מלשון מועדי דל דשנר בשמן ראס: פרוי
אכב ס ושראל שרעאן מעצרה במלש באכוב: בקרבי
מלשון אשר נכון:
ליום שני

פרצחת לך קולל ללן פערמב כעו ואנבי פצוקי ס לל:
למלך דל כעולל כעו סלמלג וברועמך ויש מלמן כעדי
כעו כעללל פרעג במללל כדבור: יוצאני חמ וצאני
מערה: מארה יש שיק אונם אוקי לבכש לעברה -
ולשחור: פרצחי סמיו מלשון פדחורג וסלמלל
מלשון כעולל שיקב כל אונמללל של כקכ פרוי מעלל
נקונעל וקיא קיפ קמלל כדאיקא כדראשיס רב:
ליום שלישי

בקדושיות שלש כככב וקרא זכ אל זכ ואמר: ברא
כעמס כדראשיס ככל וס שלש ס כדראשיס רב
רבי לו כסל ר אכב כר חמל שלש כקור כרא קככ
ככל וס כראשון כרא שמש וללך ואוק כעל קיוע -
ועגס ומלכוס כעלש אילמל ודשאים וס עדן ככוש
חמל ולכב ומללל כעמל עמלל ודש וליק כעללל
וחור

וחוק והעשים אשר ה' פתח בשמי בראש שם אלה וחוק והעשים
ושבועה וחוק ושמיאיים אשר ה' פתח אשר ברא אלגים ועשר לא נאמר
אשר ברא אלגים לעשות כל מעשה שבו קדש עבוד לבראך בשבועי
קדש וברא אותך בשמי . וקשק על דבר ועקרא משמע לבאור
דשמיים לא נבראו אלא בשם דעבוד ימי קדש ועוד קשק דעבוד
ונגלגלים ונגלגל דעבודא ביום קשק ועוד קשק ונגלגל כולו -
ועקרא ועוד קשק אמאי לא חשוב ככבים דעבודא פלגו ועוד קשק
למאן דאמר ששק הא כבוד כבדים כבוד וחוק דעבוד חוב -
לענין כבוד (ועש וחוקי אלה לענין ועוד קשק כל קשק דקא חזיב
אודך למאן דאמר שלש נבראו בכל יום אוכל נבראו בא -
חזינא לבן ועוד קשק לכולו הא קשק במעבר אסור עשרה
דבוס נבראו בערב שבת בין קשק ועוד קשק דאמוראן פק
אין דורשין אמר רב יודק אימר רב עשר דבריו נבראו ביום ראשון
ואלא בן שמים וארץ וקבו וכוון אור וחשך רוח ונשם ועד יום
ועד לילה שמים וארץ דעבוד בראשית ברא אלגים ארבעה שמים
וארבע בארץ קבו וכוון דעבוד וארץ קבו וכוון אור
וחשך דעבוד חשך על פני קדש ואור דעבוד ויאמר אלגים
ימי אור וימי חשך ונשם דעבוד ורוח אלגים ונשם על פני קדש
ועד יום ועד לילה דעבוד וימי ערב וימי בקר יום אחד -
ועוד דעבודאן דעבוד בראשית בראשית רב פלגוס
אחד שאל אר רבן גמליאל פירשין בראשית דעבודאן ועוד
קשק אמאי לא קזכר כאן קדש ונשם חשך שם בדוק מעקרא
דעבוד כאן קדש ונשם חשך ועוד קשק קדש קדש דעבוד בראשית
ואור ביום ראשון אורה וקדש וימי אור ואלגים וכו' וקדש וימי
ערב וימי בקר יום רביעי קדש קדש אברהם וכו' קדש קדש
בשמיים קדש קדש קדש קדש ועוד קשק ל קדש וקדש וקדש
הא דעבודאן קדש קדש קדש ואור ביום ראשון אורה וקדש וימי

ועל

[illegible]

כולו בקרא בחיובו עושה ודלם והיון דכרוב ויברא אלם
 ארבעת עשר ושראו דלם לדלם אכוס ובעלם קוא מיון וכן זוג
 שבראם וקרן ארבעת כב ושלחם לחדקים לעפר לבוא אלם יפרו
 ויפרו לא ינפיים עולם עשנים וכו' וישק אינפיוס כל דכרס
 רצן קדקד אינפיון לפי כחכע ואם כחכע אס כן מעקרא לנג
 נכרא לא וברא אלם אחד וכו' כחכע כה אינפיון מעקרא שלכר
 לבוא כבאוי למחודק לעל ויש למערה להודיע לכל עולם אין כחכע
 כולו אלם קאל ודכר וכולם יש להם שני חכל קוא יכרך אחד ואין
 שני וקיונו כמו שפירשו בטר כחכע כחכע כחכע כחכע אלם על כח
 דאמר נמצאו פלוס כלכר שני ואמר כו קא דכרס ארבעת
 כן יוחי אומר אומר שכן לפעם קדקד רבשע אלם יש כן
 זוג ואל אין כן זוג אומר לה קדקד כחכע ישראל יקום כן זוג
 וכוון שפירשו ישראל לפעם קד קר מיון אומר להם קדקד ישראל
 זכרו קדקד שפירשו לשכר כחכע ישראל יקא כן זוג
 קיונו דבור זכור אכוס קשכר לעלם : והכי פירשו
 אומר שכן לפעם קדקד אלם יש כן זוג וקוא קדקד יחיד
 אכוס כעלם יחיד וכל כלכר שני אל אין כן זוג יחיד ואין
 אינפיון דכר כלכר שני אלם אכוס יחיד קדקד קדקד יחיד וכו'
 דיוק לשם דלם אומר לבוא לרוב כן זוג ואל לה לרוב שפירשו
 כלכר שני ואין אומר לה קדקד כחכע ישראל כן זוג ישעיה שפירשו
 כחכע שכן לפעם כחכע קוא כן זוג וישראל קדקד כחכע שפירשו
 כחכע שפירשו וכו' וקדקד אכוס וכו' וקדקד מלך וכו' לשם וכוון
 שפירשו ישראל על קר מיון לכתוב אי קדקד אומר להם קדקד יחיד
 קדקד שפירשו לשכר ישראל וכו' כן זוג ולבם נכרם לשם
 לכן קדקד אכוס וכו' וקדקד מלך וכו' לשם וקדקד קדקד קדקד דבור זכור
 כלכר שפירשו כחכע שפירשו שפירשו שפירשו כחכע דבור זכור
 מצינו מלך דכר וכו' קדקד מלך וכו' שפירשו שפירשו שפירשו
 כחכע כחכע ואכוס וכו' קדקד קדקד קדקד קדקד קדקד קדקד

לך כדכתיב ואשרו בני ישראל את פסע לעשור את כספך וכד
מקרא במד' פסע דבי שמעון ומשמע דנחן כנסת ישראל לכן זוג
יגשאר דבר משפח שגאכר מוח קדוש שגדלו קקכ כדכתיב -
ויקדש ארון וישראל ועי גס קדושים וקדושים כדכתיב כי עם קדוש
אדני לך אלגיד וכתיב קדש ישראל לך וקיונו ועי משמח דישלאל
ובחרו מעל לאומות דכתיב כך כחר ד לביוקל ושתר ועי נבחר
מעל קדושים כדכתיב ויבך אלגיד אכיוס גאכרע וישראל נבחרו
מעל קדושים דכתיב ברוך דבוק מעל קדושים וקיונו דמשמח איוס
בכנסת שכת כומו כלל אכיוס כלל של כנסת ישראל וכיו אכיוס -
כסע קזוקר וכן משמח מעבא דכסודא מעל לך שמעון דליוק
זכר ונקב כדא אכופ דאי לא עומא כיו ועי קאמח אכר לכולס
יא כן זוג ול איו כן זוג קאכופ ליוק נט דלכר לך כן זוג וקשד
דכתיב ויבא אליוס אכר ככשנים זכ כדמנח וליוק שאין לבס - כן
זומר ככשנים ככר ד פנחם כס ד אחא ואמר ד שמעון
כן לקיב ככמנח יא לא כן זוג ואין לא כקוב שגה טדו פחדו -
ישורלו לא ליוק יא לא כן זוג אכ קשום לבו מעב דכר ד שמעון
כן יוחו ועי ~~דכר~~ קדא כוכב דיקא דכתיב זכור וכן כמנח
זכר ונקב ~~כדכתיב~~ לעב דכא דקאמר שאין לבס כן זומר לא
לעמור ~~לעמור~~ נבדאו כן זוג ופ אל נבדאו כן זומר ואחכ כד
אכ אחד מעב כדאכר לקושק דאי לא עומא כיו לעמא זו כמנח
וליוק אל נבדאו זכר ונקב מעב קאמר כיו משמח ומנח
דנבדאו זכר ונקב וקשק קא דלכר לבו ועוד מעכתיב אכ ככשנים
ואי סלח לעב לא נבדאו זכר ונקב לי ככתיב ויבא אכ ככתיב
ואין לעמ נע דקאי אכמנח כלל אככא כאי לעמא ככמנח
ועככא אכ ל לעמור כיו דל קנח לעב כן זוג משום דאי לא
נזק זכ לבן קיו ומהכין אכ כעלם ובאי דכמנח ככמנח ככתיב -
אלה קאמר כדמנח סעק כסעב אמר רב יבוק אומר רב. כל
על אכרא קקכ ככמנח זכר ונקב כדאס ואף ליוק זכר
ונקב

[illegible]

לכבודי למען מוספתי בשמי משאר קיומים לבני קאמר מלא שבת
דקאמר קרא אשר ברא אלמים לעשות נקום מעצו למעבר
אשר ברא אלמים ועשד דכבי אשכח דקאמר לעלמעותה ועל
ועלמכח אשר עשד וכתוב ועלמכח אשר עשד נקום מעצו
למעבר אשר ברא ועשד ועשד וכתוב קבא אעצ מיעד דאחלה
ממנו אקום עמוד לברא בשכוש קהים וברא אוקר בשמי ועד
דכתוב כבא מלהק למחם ועצ ומשמע דחלג פקדע מע שקום דאוו
לברא כחל יוס וטוס בשכוש קום דאוי לברא לתי חלוג קיומים
אלא שכתוב בו קקדע לקדשו וקקדע מע שקום דאוי לברא בשכוש
וכרא אוקר בשמי וכותב נבר ועלמכח שכתוב דאס לא קום דאוי לברא
אוס דבר בשכוש קיום ועדש אוקר לא קום עבר ועלמכח דבו
כתוב ועלמכח קיום אלמ דאוקר שכתוב מלאכב בשמי ולא נשאר
אוס קידש אוקר וכותב נחמין בעדלה שכתוב ועס ברא קו ועס
לא כחלג אלמ יוס משכת ומשמע דועמלה כתר בו ואוקר מאמר
מורשין כעמכר מאכור ואין למחוד ושכתוב שועמך דפיו נ -
דקאמר וכשמי וכשמי ששמי אלמכח כמור שועמך שקום
דאוי לברא אוקר בשכוש קקדע וברא אוקר בשמי וברא בו ששמי
דקדע יוס בשמי ויט בשכוש שמי : אמר דא
ועלמכח שמי דכתוב וכותב אלמכח אנשים נצבים עליו :
להפניית דכתיב ומעו לבס : קאיום אלמכח דכתיב
מעק אלמכח מאוס : בעלו דהר אלמכח עבר אשכול ומעמד :
לימים אלמכח דכתיב ויבי כיום בשמי : כרת דהרמכיתוע
אחד ונתעבו קה ושר עמאן ששמי : כתיבים אלמכח כתר
קורה כתר כמות כתר עלבוב בעולים ויורמים אלמכח
מיושנא רכיס שמי וקקדע שקום נצב עליו כד' אלמכח
מא עס : ואוקר דמפריש עלמכח חד ויורמים כה מול ששמי :
מקלות אלמכח לזו ועליון ולבט : אחים אלמכח ושמי
ואחד ועלמכח וכיון שקום כשמי על גמולג ועוד דכתיב
וכתוב אחוק מלהק נחמה מעמלמס ולדורשין לקח
אוקר : גבון קמ : נדול בעצד קאי אלהא וכותב קאמר
נמן

ועון וכן שאמר גדול בעצב: המית ולשון דומים: שחר
בשחר: לא יכלה לא ימנעו וכן שכן אכב לא ככלה וכו'
מנענו: יחלתנו כיאמר מאיסנו אל כפד כהנך אכנו
אכבוק לעולם נמננו: חזן ולשון וחנני אכ אשר חזן -
אנאמיס פורסיס ובנאמיס כך כי חנן והוס אכב אכ אשם
לגששם ולצדקים: טובך מוחלם שפכיא מאומנו -
וכמנר אוקר לגבולו כככב בעצב אחישם: כונן סגולה
אשר לשון דכבוק וקיופס ל סגולה: מנר כסל: אשר
כעיד ושלשנו לשון שפכיא מנר ענ ומחזק נמננו קאי
אלהם: **אנא** יסד יסודיך מקדשי לפימלוי דכביש ערן
ענו עד כיסוד כג לפיכך מפלג שחזור ויוסד: לערוב -
שחוחי כדכבוק ולפכ לב: **אנעשי** לשון אש אי עט אשר
כדכבוק אשר לה שחוח לב: ותזריח אור שמש כדכבוק -
וקד אור כלבנך כאור קחמב ואור קחמב וקוב שבעים כאור
שבעה קומס ופסטיק דקרא פורשין כפוקש ככר ולבן:
פחה לא מקשי עקר ולשון כוכר גאים ומח: ושרבב -
וכשב וככנל עבה ונצל לבדן: כהו שפכיא ודהס
מבך מעבדס אל מעבד דכבוק ונעבדן ועבדן מנר ושרא
כפך ופמח ולשון מחצב: לודים אלמ ושרא: רשי
ולשון רש לב סגולה ולכבוק וקיופס ל סגולה
דכבוק אשר ושרא מ כנך סוכר משחמל טאכר
עכר פוכר לב כפלה ולשון ונעכר יצק לב: יסב נא אל
ושרא: מעבדאי נא מכיב באסורס אל מעבד דכבוק נא
אנ שלמיס אמירי מעבד וקוב ולשון ויכר אכר כביר כלם
ונא קוב מעבדס דכבוק נא כנ נא ונא: ופכר כר פורש יסב
נא זו אכ ושרא דכבוק יסב נא משוש כל באר וקסל שלם
קכר אכ ושרא סיד כמעבדס עכ פורש מעבדאי נא שבו
מעבדס ונ כמעבדס שלם קיו ועמון אופס לבאכ ויש מי
שפורש כנ מעבדאי אכ דאן אקופס מעבדס: ותמנך אנוך
ולשון אודך כי אנעכ כי: שרידי קעדר אל ושרא
שנרא

אגידאן זאן . מאדוהס אדע עבדזקיס בחוזק כעו נאדע ככוח -
 וכמעט יצול כרע ויאדיר . פצוקל קוד לשון פריחא ופריחא פוד -
 וקדע לענו :

ליום רביעי

ביפורדות ארבע ארץ וועט ורח ואש : חירות ארבע דעפארש
 ביחזקאל ובישעק : פצוקל רוחות בעלם . פצוקל ארבע -
 פצוקל נסן פצוקל משה פצוקל משה פצוקל : אב נשר -
 ונעזרה כאור למעס ד כלמע זיה אורו פצוקל כאור שער
 למעס ד אבן נעל קעמורע : ויחלק על מלבים ארבע כדכר
 ויחלק עלקס מלכ . לדור ארבע כדכר ודור רביעי ישוכו כע
 כעלעפ כעלעפס דכר ושב פלעס : נעזר בארעק ד
 אלק ד נשם ופריח אעסל לז עזר כענדן . מאפאס ד קעס מל
 כעמנש ופפאס ד דבר וחלף ושב ורעב ובקרא איכענ -
 כולגו אס וקיס אלעס עמדי אש יפנענ כדכר נשענע כדכר
 כזק עשכוב אש נשכר אורו אחיו ונעל לז נשם לכבול אישענע
 מלעב נשכר כעלעס אש וקענדן כעל : בתפלתו חלעב
 כעו אכעלל וסעל ד נשם וילעקן ואלעל כן ככר אכדו כעלע
 נשם קיומן כדכר נעל לעל ד כעלע מן ושליו ונאר נעש ככוד :
 בדעלע כענד דעל מלעב מורס ד דכרע ונעלעכר ונא
 כעלע כעלע לאל קעס ונעל : אל פפער ירון זכ כע
 כעלע : עיה אכוד זכ ישראל אש עק פפוק ישראל כעלע
 זכ אכדכר ופריח פפאס כעלע ונאר קדס דעל : כקול
 יענז אומע כעלע לברע עז : אכדכר אש מורס ככוד
 נעל ונעל : נעל אלעס כדכר ככוד כל נעס לעל
 וקול נעלען אש ונעל . נעלען לעל עען : דדכר דדכר
 כעלעס לעל פפוק כעל : אכדכר ונעל לעל -
 נעלע לעל . לעלע לעלען לעל נעלע : קיץ נעש פפוק
 נעלען . אכדכר נעלען אכדכר ונעלען זכדכר ונעלען דכדכר
 נעלען רביענע : כעלעלען . קיד זכ ישראל דכרע ככוד
 לז אכדכר : נעלען קיד קוד קיד : נעלען נעלען לעלען
 אכדכר

[illegible][illegible]

נסיון חמשה ק"ה שבשעשע במעשיו שלם כל ותצאן שאחר
 אופן קד"ק וכל מה שקיב ענין צד קיב פורה ומצנו ויוצא מעדן
 בשם שלם כדורו אכיו וקוא קיב מעדן על כבד דכריב אול ימאש
 אכיו וקויב בשם כמלעגה בשל שי כמנו אכער ר"ל כיון אכער
 יצחק לעקב נאק נא ומשעך בן קיב לבו רע בשעשע ונשעב
 מים על לוקון באוקב שעשע זמן ל קד"ק שן מלחם א טמון
 אה בשמאל וקיו אחזי אור במעשך כל אה יפול בלא קוא דכריב
 כו אה ק וכוונתם כמך כי דע קד"ק לשעשע מים במעשך
 כמנו אכער ק"ל אכער ד יוחנן אין קד"ק אהמך קשך מן בשמך
 של עזים אכר אכער ויה אה אה כדיו אה בשעשע שנכשע יעקב
 אכינו אכר אכין נכמך עמך בן עד בלא קוא דכריב אהמך כן
 כהח טק אכר בלא ק"ה כחמשו אכער שיש יעקב מעש
 אכיו כל עשן מעדן דכריב אכר יצוא יצא יעקב ועשן אחיו כל
 מעדן ומשן קב לא פנע כה אה מלח אש ומעשן קדא אי נצי
 כמנו אכער ק"ל אכער שנכמ אכר אכר נכמ עמך עמך
 נשעשע נש כיון דכריב ויה יצחק חלד בלא ק"ה זמן קשע עשך
 קד"ק עש יעקב פה אכר כממשן של עשן פנע שיק צד
 אכר כמנו מעשן אכר מעשן וק"ל כה צמח פנע ק"ה בשל
 מעשן כמנו לא כדכריב וקשן בשל מעשן אכר אכר
 כמנו אכר אכר אכר אכר מעשן פנע אכר דכריב בשל
 נא וקשן מעשן אכר אכר אכר אכר אכר אכר אכר אכר
 טכר פנעש חמשה : אכר חמשה דכריב ומעשן אכר אכר
 חמשה : כמנו שך אכר זכ יוסף כדכריב ולקדד נזיר אכר ויעקב
 שך אכר אכר אכר אכר אכר אכר אכר אכר אכר אכר
 משה חמשה חמשה : בהר אכר חמשה דכריב וק"ל קול
 וק"ל כה דממעש פים שעשע וק"ל אכר חזק מלד כה שלש קול
 אכר קול וחזק כה אכער מעש ידכר וק"ל אכר יעמך כמנו כה
 חמשה וק"ל דכריב וכל כמנו אכר אכר אכר אכר אכר אכר
 ק"ל : וכהר אכר אכר אכר אכר אכר אכר אכר אכר אכר
 קול אכר אכר אכר אכר אכר אכר אכר אכר אכר אכר
 אכר אכר אכר אכר אכר אכר אכר אכר אכר אכר אכר

[illegible]

קאמער : קחת מעה ומניח ששק לומר דכריב וקורדו לומר
מנחם : דהנביר אבו ששק וצחק קנביר לנעם סקוק אבו
ששק מלאק דכריב קוו נביר למחיר כן ש מעלה וק ששק לזקוק
ל מניח וקנביר אבו ששק וכן מלאק וקנביר אבו ששק דקא
מנחם ומנחם לכן נלאק לפרש דקא בוסם דמנחם ביק קכו
קמער ועוד עאלק ש קנביר אבו ששק לומר ששק לזקוק :
והמבורחים בששק יעקב ויוסף נעלה כששק ככרם וכל
מג אחרת לומר אחרת לעקב וכן ככרם אפיק קוא קמא וקא
ככרם אלו ששק כן וזמא קא קמא ונמא ככרם אלו קא
ואתם נמא קא ששק אחרת וקמא לזקוק וקמא דכריב
ויכן לך קא לזקוק ששק קמא ומנחם קמא קד וקא לזקוק וקמא
כלל יעקב דקמא וקמא לך לזקוק ששק קמא מלאק קא קד -
מנחם אחרת אחר מנחם ככרם ככרם מלאק וקמא קא לזקוק
אחר מנחם ששק קמא קמא מלאק וקמא קא לזקוק
קל ימן ויחזור וקמא ששק לזקוק קמא קמא וקמא וקמא
לזקוק מלאק וקמא לך קא לזקוק מנחם וקמא מנחם וקמא
ויחזור וקמא וקמא ששק קמא מלאק וקמא מלאק וקמא
כוכב ומנחם קא קד קד דמנחם קמא ששק וקמא ששק
וישכחון קד קמא מלאק דקמא לזקוק מלאק וקמא מלאק
קוו נביר למחיר וישכחון לך כן אחר ככרם וקמא מלאק
אחר בוסם נמא מלאק ששק דכריב ומנחם קמא מלאק
ששק מלאק ומנחם דכריב קמא וקא מלאק קמא לזקוק וקמא
וכריב ומנחם קמא וקא ששק קד כלל ומנחם קמא וקמא קד וקמא
ומנחם ומנחם קמא קד מנחם ומנחם קמא וקמא קד ששק וקמא
מנחם קמא ששק קמא דכריב ומנחם קמא מלאק וקמא מלאק וקמא
מנחם קמא קמא מלאק וקמא מלאק וקמא מלאק וקמא מלאק
מנחם קמא וקמא מלאק מלאק אחר וקמא מלאק וקמא מלאק
מנחם קמא ששק קמא קמא דכריב קמא דמנחם קמא וקמא
מנחם קמא וקמא קד מנחם מלאק וקמא מלאק וקמא מלאק
קד וקמא קד אחר וקמא מלאק ומנחם קמא מלאק וקמא
מנחם

כגלגול שכתב: גומלין כדק שכתב דכתיב שמינו אש כדלנו ומהר דלגלג
 ככל שבוטע שנים מקרא ואחד קריס כמאמרו אל חייב אש לבא לספסיווקו
 עם דכבוד שנים מקרא ואחד קריס ואפילו עתה ודבון וכוונת כד
 אפילו לאי קרא דאילו מברקס קרא אוקר שלש סעולס ואמברי מלשון
 אוקר עם דכבוד ומשך כן לכן לשאל עביו קרא דכד בשכר ומשכר
 מלשכר סופהר שדא גומלין: כדשי מלשכר כלומר שדא דכד ומלשכר
 נשע דכד כדק דמלג ופשמק דקרא כד בשלמק אוקר וקיא לא
 כשימק ומלשכר נשע: דכדכד מלשם אומה שאין אש וכולל מן
 למר ומשכרס אומה ושיחוס אלה מלשם אומה: ער שם ספיק
 כדכדכד ששכר דכדכד למס ומשך ואיכא חד ופרא וכו' דקו כיוס
 מוס אלה קאי בשכר קא פהר מיל דשכר: זכרר ושמאר וכלמאמס
 זל זכרר מל קין ומלשם נמי חייכר פקידרס מוס דכדכד זכרר ומאר
 כל עמיוס בשמאר חייב כדכד וכן נמי קואל ואוקר ופאפור
 אוקרן נמי כדכד: חדשבת כמל דמלמא אפל דכדכד אסור או
 נמי לאן חשבו ומשכרס מל מצד ומער ואוקר שנושאר
 ואוקר כגלגול שכתב מלס סעולדור ומיך למס מן דכדכד אפלו
 כיוס כד שכתב מוס מלס לא כמלמאמס דשכר ומלמן כמלמא אוקר
 למלן דמלמא דמלמא אוקר ואיכא למלן דמלמא דמלמא דאוקר ולא
 קיומל מן דמלמא דמלמא אוקר מלס דאשאר מלס אוקר ופכד
 אוקר כמלמא דמלמא אוקר כל חלן בשכר דכדכד ומלמא חפד
 דאוקר מלמא אוקר מלמא אוקר מלמא אוקר מלמא אוקר
 ומלמא דמלמא אוקר ומלמא אוקר ומלמא אוקר ומלמא אוקר
 דמלמא מל וכו' דמלמא: פותחת יד לעדן שנוס למלמא דוס
 כד מלמא מלמא אוקר ומלמא אוקר דמלמא אוקר: עתה דמלמא
 דאוקר למלמא ומלמא אוקר ומלמא אוקר ומלמא אוקר
 אומהר שכתב כד מלמא אוקר ופאמל דכדכד למלמא אוקר
 למלמא דכדכד מלמא אוקר: דמלמא דכדכד ומלמא אוקר
 שכתב דכדכד מלמא אוקר מלמא אוקר מלמא אוקר
 דמלמא אוקר דמלמא אוקר מלמא אוקר מלמא אוקר
 זו שמונת קדש שכתב מלמא אוקר מלמא אוקר
 מלמא אוקר: עתה למלמא אוקר מלמא אוקר

שיר לזכר קדשך. כשפיר חביון בחד נאך שזא נחבא וממקלם
 שמו שאל ואם לא פשענאז בממקלם כדכך נעשו ואמר רבו
 שמואל פר נחנע מקום יש לקדש וממקלם שמו: שער טקנור
 אחד משער ביהמקדש וקהל כן תפלוש ובעסכר מלך.
 אשכנז מלשון ושלם: אל המנוח זו ביהמקדש ואל
 בנחל זו יקשט. ומאמר חוזר נבאך וזכר דוד. נענע לבס
 כשיוצאין למלך קענע לבס וכן לבס ותצאנה מנוח. ערך
 פאור. ישראל דפירב שז פאור. ישראל. המצא קזמן לבס ימנח
 ואם באורכ מנוחל ינחו יעש כח שזם ונעש כחלמכ כלשכ
 ימי המצא: חקדח לצור וקדח שלא יהעו לבס מלך שיטח
 זאכר המנוח ובנחל של שבר לנענוע כל ימיו קשכע.
 ואמר דמפרשי לשון כהק פדכרוב קלך וקראר באזני יקשט ונא:
 אנה קיש נא ישעו מלך ביהממאנו: וחזן ממנה זכור
 ושעור לעולם וממיימן חזן כערהשכ לעול. ושינוי מלשון
 ובינ חזק: ומלך ביושן לבדוש קיום וישיב עז חזק כבוד של
 ופנימל. פאור. שחור כפיר חזקם שזם ממעלה פין חזק ופאור
 רכוכו כמחל סעכ ממלכא קדש ישראל שזם כדכר
 קדש ישראל לה. ומחל אל אומנע נעלם וכלל מלך חזק
 שגח. ישראל כדכר וישיב קדח לשון כמלך חזק
 כזמן מלמל וקלמך. כמחל כזמן כדכר ומחל חזק
 מלך שחור ישראל שזם ממנה פין פאור ממלך
 מכוסס ומצאס לזמן פקום כי מן משמחן זה וכן
 שחלכ: כדושעת שחופ אל ישראל שזן שחופס וליד
 יוצא פקום אל ישראל שיצא ממנה. ופירוש נעז מלשון
 יעזר כדכר חזק. ופירוש קדש כדכר פקום קדש. להם
 כדכר חזק מלך מנה שזא פד ואמר דממלך מן פקום להם
 רכר ומלכב קאמר וקשט לראש כן מלך שחל חזק:
 כדושעת שחופ אל ישראל שזן שחופס מלך כדכר
 שזן שחופס חזק ודא מלשון ודוע נעז חזק. ופירוש
 מלך חזק ישראל מלך פאור פדכר וקדש לזמן
 מלך כענע. דוחף קדש לשון כדכר ודכר שזן נעז ונעז.

מנחם אז קעגן ופירא אלע זעלבן בענים שוין בפרהסיא ואיך דעמפל
פשוט דירא קי נאיש זעט ער נאך וואו ער פארקלענערט
דון ערען געבוירענע קאדענץ וועלן אל קיך זעבן לעמלע ובען
שכרע ערען קעגן די ירא זעבן דאס קיין לו עין נבוכ אלע ישרן
דברקס בעטן ובערן ובערן :

הקמה ששית

דון ירון מלשון יה וביא כחלה. לעומת שם ועומת כוז קלל
קלל וקלל וכתב ואל זועם כלום. לעלם לעלם כוז קלל. קלל
בזמן שם אל קלל. וקללם כללם ועומת. וקללם כללם —
כפילתם וקללם. מלשון וקלל כללם :

חשבה שביעית

אנא קמקדום למעלה דעם אבעה כדפריא שבעה דפריא
קדמו למעלה פריה וכמא דכבוד ישראל ושמו של עשיה ופריה ופרי
ולפנים ופריה ומעלה דפרי פריה כדפריא שבעה דפריא שבעה
פריה קמא כמעט פריה אין דורשין אמר פריה ופריה שני קריעין קס
שנה קן לה חלוקה קריעין ושני קריעין קריעין אמר שבעה
ואל קן וילן שחלום קריעין ופריה ופריה ופריה ופריה
מלכות פריה קריעין. ארצות שבעה דלא מלכות פריה קריעין
שבעה ארצות דלא מלכות ופריה ופריה ופריה ופריה
חלוקה כד ופריה ופריה ופריה ופריה ופריה ופריה
מלכות פריה קריעין שבעה ופריה ופריה ופריה ופריה
אלא יס כעב שבעה ופריה ופריה ופריה ופריה ופריה
שאר דלא מלכות ופריה ופריה ופריה ופריה ופריה
דא שבעה ופריה ופריה ופריה ופריה ופריה
כך פריה ופריה ופריה ופריה ופריה ופריה
פריה דא שני ופריה ופריה ופריה ופריה ופריה
פריה ופריה ופריה ופריה ופריה ופריה
כפריה ופריה ופריה ופריה ופריה ופריה
חכמה ופריה ופריה ופריה ופריה ופריה ופריה
אמר שבעה כפריה ופריה ופריה ופריה ופריה ופריה
והוא שבעה דפריה ופריה ופריה ופריה ופריה ופריה
בשכח מלכות פריה ופריה ופריה ופריה ופריה ופריה

ק"ף

[illegible]

[illegible]

יוסף לך תוסף וקוה תלשון תבססג ונס סלכג. לעשן יאן באפור שלם
 זכ יעקב איהן באפור שלם אבוא תקוס ביה בועלג. רובע זכ ישראם
 שנה ותבססג אכ רובע ישראם. סובכזי שבע שנקיפין שבע פעמים
 ופיג קרן עוד פגו דכפיג ותלג לא ודעכי קרן עוד פגו. וקאיש -
 תלג עלכו תמחל דנס לעג אחרל תמכין זכג תלג לקידון עוד פגס
 ואחרון קל אקקלג איער לא איסכוכ וקאיש תלג עגו תלג וקאיש ככר
 עג יאם ריג תבססג וקאיש אכ עגו ותמכין תלג שגח -
 בקלמגס קנחו כפגו ותלגו וקדן עוד פגו ותלגס ככ סתיד לר
 וקאיש תלג עג כלל קידון פגס כח לא תלג שנה עלון וקאיש תלג
 עגן. לעשן פגל כג כלל זכ סתמס אכג אכג תלג וקדזי פגס
 פגלס קלג כדאיש כמגדג ועמזק ולקח דומח כדו לקמכר כמאור
 ויא גרמאור אחרון כח וכל שכלתג. ושלם לא קושלם דכמכ קנע
 נוכ לא אכ בלחג שלם סלכג ככר וקכג לא ולחג -
 אחריו בלחג ככר עולם. נאון עגח אדוס : ונפפ ויעג קוראיד
 אכס קוראיש לך כרוח תמכ. סובכזי שבע שנקיפין שבע -
 פעמים קמכ. קיוס תמכג תלגל קיוס תלשון תמכג עגלג.
 ואור דומכזי כמכין קמכג תלגג עמכין קמכג שבע ;

תשלוב

יד הכורג לך כעשר תלג אככזי וכל ככר יחוק אככזי נע

**PAGE ■
NUMBERED
BUT BLANK**

PAGE ■
NUMBERED
BUT BLANK

PAGE ■
NUMBERED
BUT BLANK

PAGE ■
NUMBERED
BUT BLANK

30
PAGE ■
NUMBERED
BUT BLANK

PAGE ■
NUMBERED
BUT BLANK

PAGE ■
NUMBERED
BUT BLANK

PAGE ■
NUMBERED
BUT BLANK

נִחְלוּ עִסָּה
אִישׁ אֱלֹהִים

אֶמּוֹן יִסָּה
עַל יַד חַוָּה

וְיִסַּד נִשְׁיָהּ
תַּחֲלֵה אֱלֹהִים

נֹטָה עָלֶיהָ
לֶה דֹמְיָה

וְדַת הַזֹּרֵת
עַל כָּל אֱלֹהִים

יוֹם נִגְלִית
מֵאֲדֵנֶינִי

עִם נוֹשְׁעֵי
מִמֶּנִּי אֱלֹהִים

דִּבֶּר אֵל שִׁמְעוֹ
וְחָלוּ וְזַעוּ

גדול העצה
בעיני אלהים

והפליא עצה
לעם חזן מצא

תורה תמימה
בא האלהים

יקרה בעימה
להנחיל אימה

וקול השמיעם
קול אלהים

דת הודיעם
ראו השמיעם

דבר בסני
ואין עוד אלהים

באנו חמוני
הליתאני

וְצִאתָ מֵרָחוֹק
אֲדָם אֱלֹהִים

נָטוּשׁ זָר וּמִפְּלֹ
הִיעֲשֶׂה לוֹ

לְשׂוּא אֱלֹהֵי אֵל
גִּדּוֹל אֱלֹהִים

אֵת שֵׁם הָאֵל
כִּי עַל כָּל אֵל

רוּחַ נֶאֱבָחָת
וַיִּכַּל אֱלֹהִים

לְכַבֵּד שִׁמְתָּ
כִּי בָ שִׁבְתָּ

בְּטוֹב מַעֲדָנִים
לִפְנֵי אֱלֹהִים

עָנָה אוֹמְרִים
וְתִאֲרִיךְ שָׁנִים

וְאַל תִּהְיֶה בְּסוּדֶם
בְּעֵלִים אֱלֹהִים

זֶרֶה שׁוֹפֵךְ דָּם
כִּי הָאָדָם

וּמֵאוֹנֵי מִרְמָה
יִפְקֹד אֱלֹהִים

רָחֹק זִמָּה וְחִימָה
פֶּן בֹּאף וְחִימָה

שִׁנְיָא כִּמְתָאנָה
"אֱלֹהִים"

בְּרִיעַךְ לֹא תַעֲנֶה
כִּי שֵׁשׁ שִׁנְיָא

תַּחֲמוּד גַּם לֹא
נָתַן אֱלֹהִים

קִנְיִן אֵחַ לֹא
תִּפְּאוּ אֲשֶׁר לֹו

וְתִמְהוּ וּפְחָדוֹ
פֹּעֵל אֱלֹהִים

וְהַעֵם חֲרָדוֹ
וַיִּגְדּוּ

נְדִיבֵי יוֹשֶׁר
צוּהוּ אֱלֹהִים

דְּבָרוֹ בְּבוֹשֶׁר
נַעֲשֶׂה כָּל אֲשֶׁר

בְּדַת אֵל שִׁמְחוּ עֲלֵיו
מִפְעֻלֹת אֱלֹהִים

הַמּוֹנֵי עִם זֶה
וַאֲמָרוּ לִבְנֵי חָזוֹ

זָקוֹף יָדָעוּ
בִּישַׁע אֱלֹהִים

חַי גּוֹאֲלֵינוּ
וְחַיֵּשׁ הַרְאֵנוּ

בדברים האלה וכו' וקטב לי אם כן הוא עול בחוקו ויבדוק ונראה
לי כי בא דברי אלה דאמר רבי אבהו ג' וידוע לפני מי שאמר
וביב בעולם שאין אומנם בעולם מקבילים אהב בנות ולמה חזר
עליהם כדי שלא יבא כנגדו לא עם ברוכה לפיכך ביב מקצר
ובולט דבר כודועם כללים ופרטים וקול באמנם ' דכתיב ואהב קולו
שמענו ' ראו בעמע ' ראו אם יש אומנם כזו חסודב שמענו ' קול
אלהים ולישא דקרא נקט כי מי כל באר אשר שמע קול אלהים
ופו' באומי בעמנו ' שמענו ישראל באומי ' דבר ד' דכתיב וידבר
אלהים אהב כל מדברים באלה וכו' וכתיב דברים אהבי ד' אלמך
ופשטיב דקרא כבי ועב עמך בקצב קודם שידבר בדברים באלה
לישראל דבר אחר בינו לבין עמנו ואם לא מפני שצריך לו בדרך
אלה כדי ללמד לפני אדם דרך אהב אישגור דברים בפיס ואח
יאמר אחר כך בעני העם וכן כתיב אלהים בפן דכתיב דכתיב וגם
מקרב ואחר כך ויאמר לאלה ולא עפע אצחק לו ויהי ואלה
אלה ללמד דרך אהב לבדוק שגשג דורש שפע רבים אהב
דבר שאומנם בפני רבים אל בפתח אל תעשן אלה יחזק על
דבריו כדי שיבין שגורו רב עמך אלה לא יעזב לעולם
ולא יפול תכל דבריו אחר ' ובתכלת קח חסיד כל בעשרת בדור
אמידא דקרא דבור לאמון אהב ד' אלמך וגו' ופאטיב דקרא
מביינן עבדים לשבדים ' דבור אני הוא נטות מר ופאטיב דכתיב
לא יביב לך אלהים אחרים על פני לא בעשך לך פמל וכל ב
בעונה וצא ממנו לו לעונם אלה ביאך איפאר שיעבוד
אדם אלהים שבוש מעשה ידיו באלהים הוא צריך שיעשה אהב
באלה לך מאלה אהב באלהים וכן הוא פירוש דקרא בעשך לו
אדם אלהים ובעב לא אלהים בלומר איפאר שיעשה לו אדם

קטב כימי משק ממכח דלשון לייטב בוא דבא כפיכ בואל נא ולין
ככב לייטב במוח בעלמא בבא דאחול נוחא דכריכב נעצמב לשון
שבוטב אבא בבל אדרבא מנענע שאינו דכריכב בואל נא ולין מנענע
דכל חד בלעש נפטיב ועוד קטב בל דקאמר קבל עליו לרעוב חכ
עלנו מנל אי מנוחאל לא נפקא מיניב אלא לשון כתיב ועוד
קטב למאלי לא אייב קרא לבל דלשון כתיב בוא קוב לייטב לא כריכ
בא דכריכ בואל מנענע בואר אכר בכריכ בואר וכן נמי בא דכריכ
כנה בל בואל לייטב ונראה לפרש דבוקשא לייטב בקרא ל
דכריכ ויחל מנענע לייטב אכר בלעש אי בוא ויחל לשון
מנענע לא בוא לייטב לייטב אלא ויחל מנענע לייטב אכר בלעש
ויקרא לייטב בכר לייטב וכן לייטב לייטב בוא לייטב דכריכ
ויקרא לייטב קאמר רבי יבדק מנענע מנענע לו ובוא לשון
שבוטב ואי מנענע לשון לייטב בוא בואל אבא בויחל לא י
מנענע אלא לשון שבוטב דדנין ויחל מנענע ואין דנין ויחל
מנענע אי נמי מנענע בל דכריכב ביה ובא דקאמר נלעב ב
בשבינו כלומר על מנענע בשבינו וכן לייטב בלעש מנענע
אלמא בליטב על מנענע בליטב וקרא לייטב בליטב וכי מניב
מנענע כבי וכי מנענע על מנענע בשבינו מנענע מנענע
מנענע לו ומנענע לו ויחל מנענע בליטב בליטב
לייטב בליטב ובליטב לו מנענע אלא מנענע בליטב בליטב
קפץ לו בשבוטב ואין כבי נמי מנענע מנענע בליטב בליטב
מנענע מנענע לו מנענע בליטב מנענע בליטב מנענע
מנענע אלא מנענע מנענע מנענע מנענע מנענע מנענע
דכריכ עליו וכי דייק מנענע דקאמר מנענע לו ובא מנענע
מנענע מנענע לייטב דכריכ ויחל מנענע בליטב בליטב
ויקרא דליטב קאי אלא לייטב מנענע דליטב בליטב בליטב

אלה בשביל כיוון משה ואהרן רבי נחמיה למיגדר דאין דרך לאלה
כמנהגו לבית קופץ באבועה אלה מלא ויואל לשון לעב בלומד מקדל עליו
בלומד בלם בבית אחד ואין ויואל דבכל אלה לשון ליום דלשון בבית בית
שבעה ליל ללמער כדפריהטיב ומייכר מעדאל טל לעבוי ככרבי
לגזר שוב מלך בואל דכרבי בכל ליל עמו אף בואל לו ו
ויואל דכרבי בדוכר אחרת ואל ילעין מלי ביל לעל עמו
ורבניה זל אלה ליל ללמער בכי דאמור לישן בקלסל א
שליש ואשר דהן בו דכרבי מלי עמי ברשאן מביח פריהטיב
ואע"ז דבין בוב מלך מלך ללמער ללמער ימן בשור
אלה קבל עליו ללמער אחרת מלך שנידובו בשבור
לעמור בשורה ובניח אומדן מלך כומר עמדו ונדובו
טל יעל מלך בכר ואין ויואל מלך כלן אלה לשון בכר
שכר מלך וקבל עליו כלומר פריהטיב לעמור מלך שקבל עליו כיון
שנעל בכר ואל מלך מלך ליל מלך קל לעבוי דבכל דכרבי
בר קרלי מלך מלך מלך מלך ואע"ז דמקדל מלך
דכרבי מלך קודם קומח ליל מלך בכי ויואל לשור ובשר
וימן וכרבי מלך מלך מלך מלך כלל ער ללמער
שכר בול מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
ובמלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
מעמור דכרבי מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
כן בול מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
קל ליל מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
ככר מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
אך כלל מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
כלל מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
ובלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך

למען שאלתו ז"ל כיבן אלהים ימים אלה לעולם שכלו אלה
ועוד דבור שפני לא ברצח ובינו דקאמר זה שפני דס
ובוא עליון זה בלילה ורצה לומר אם כס עכשיו לא
למקד דס בפרדס וזה אוקס ואל כפי בסודם כדכתיב אל
כלך בדרך אהב ופאטיב דקרא כפי אל כלך בדרך אהב אל
בעת לפס ואח"כ לך לאלים ואם נקרא נקרא עכשיו בדרך ענע
רנ"ך עכשיו כפי כי מאלם בעלם אלהים דכתיב כי בעלם א
אלים עשם אהב באלם וכשנניב דקרא איה דמחשתי לב ב
בעשכב זכור עשם דקאיהב באלם דקאמר יכירא עכל
דבור שביעי רחוק קטע דספ"ה לא כתיב וחיפה שאלת
על ידי נאון שיראה אדם בקד בוכן וסמל עליון חמק
ויברא אוקס לפיכך בזכיר על חמק איהב דספ"ה שאלת
ז"ל לעולם אל ימיל אדם איהב ופרה בקד בוכן שאלת
כתיב איהב נדב ונפ"ה מפרחא לומר לו ויהא למחשתי
איהב וכן איהב שאלת איהב דכתיב באלם לטכך ב
בזכיר על כבב שאל יתב בעל חמק דבור שאל לא כתיב
ומי שאל לן מאלם יבא לנבוב ויהא בנבוב ממש ועוד
על לא כתיב שגוב שגוב ממש בבעלים בסכך ואין מבעלים
יולדים ול"ה חמק וכן פירש בלשון כתיב יתב וכן
לשון פקידה עליון ופקידה דממש שאלת לא כתיב
בוא דבור שאל דכתיב לא כתיב בלשון ע"ה סדר בעל
לשון כתיב ועליון כי שאל כתיב כי שאל כתיב שאל
כ"כ כתיב יתב כתיב על סדר ואפי' דקד סמך ובכ"ל חסור
לעזר בלשון ובינו נמי דכתיב ופ"ה כתיב על סדר כתיב
לשון כתיב איהב ממש לטכך בלשון דבור שאל קטן איהב
דכתיב לא כתיב בלשון רעך ואל כתיב כתיב בוא כתיב

ולא בקרב ובקלום בלא בלב ובחמוד בלא בפועל ובידי דמי אשר
 לו נבט באלהים יבד נעמל לעלמך שאלין ראוי לחמוד מעני
 אהבדוה ב"ה בלא נאנח לו בכל ולתחפץ ליכח ועני אשר לו מע
 בעמך כי בכל בעדך בלא עושב ופעם חרדו כדכביד וחורד
 כל פעם ופחדו כדכביד דבר אהב עמנו וגו' דברו בכומר
 בבשרות נעמל כל אשר כדכביד נעמל ונאמנע במנו
 עם זו לישנא דקלא נקע עם זו יעלכו לו פירש בשבב לכי
 יפיר עם זו יעלכו אז נקלאין איצרכים לי לבדודי שגמנו
 כדכביד פקודו ק יאליס משמח לב ואינעני משמחין כשבן י
 ישרים כלומר אכדינס בטעמם יקוק ילינו אכפא ילינו רעב
 ומיש בלאנו בישע אלהים :

שמור לבי מענה **יהיה במאוד נענה**
ירא האל ומנה **דבריו הישרים**

שמור לבי מענה פירש ב"ה בר צמח אליה דמפירי ש
 שבוה מענה בר מיני שענו כולם ואמרו כל א
 אשר דבר בשם נעמל ונאמנע ואליה דמפירי פירש לעולם
 שמור לבי פלי מענה דבר מיני ואל בקביל בן כדי שטא
 כבא עבדך בך לדי חטא ולא קן בלבד אלא שכיב בעמוד
 נעמל כדי שיקא יסרך כפוך לעבדך באל ולא יקבד
 עליך לבחמיל אובך אלא קביב מוכן לעבדך באל יקבך
 ולגבי סעך לך ירא באל ומנה אלן דפריבס קל ולינא
 לביהש דכבי פירשן שמור לבי אובך מענה שדלר לבי
 בבר מיני כל אשר דבר ק נעמל ונאמנע ואל כפר אובך מבאן
 ולבא חקים פירש על לך כדי שכיבך אכר בוראך ופעמך

אוכר בלע שנים ובנפש מפצה ע"כ לדבריהם ז"ל ולי נראה דבני
טורטו נאמך במעורר מדבר אל לבו ואומר אך אם יעליפו אוכר
אחרים ויש לאל ידך לבעליהם בדברים ובמענה טעון אל צענה
כדבר בקב אלא בשמור אוכר במענה כדי שאלו ילדי חסא
וביב כולם כך בשער מריבה כדאמרתן במדרש אין בעולם
עבדים אלא בני שבוטם פיו בשער מריבה שנאמר פתח
אדך על כל שונא אל בקר על כל שונא אל על שבוטם פיו בשער
מריבה ובדריחו לפרש בן דבוב לוב למיכאל בליל ארץ על
אין ובקרים קטל במסכה נישן בנעלבים ואין עולבים
שועשים חרפין ואין עשירין עשין מאכבה ושעורן בימורן
עליהם בכבד אומר ואובין כחאכר בשעם בדבורכו
ואיכא למידך דלכאורא משמע דנעלבים ואין עולבים
בינו שומעים חרפין ואין עשירין ושעורן מאכבה
בינו שומעין בימורן איכא למידך דבאכר למעלה דלא
מקרי נעלבים אלא מצטט אין עולבים למעליהם ואם
כן לא ליכא אלא בנעלבים וכן לא נשור כיון דקאמר עליהן
בבבוב אומר ממכמה הוא משכע במאמץ עולבין דאי עולבין
אמלא וא"כ למעלה לו למעלה ואין עולבין בנעלבים לחוד
מני ועוד קשה דמשמע דנעלבים כלליתו נקרא אכבה על
מקום כל בחדא מנייהו לא פא ליכא דנעלבים מאכבה
לחודיה נקרא אכבה על מקום ועוד קשה ביכו משכח לבו
ועד קשה ביכו פתח וכן בנעלבים ואין עולבים שומעים
חרפין ואין עשירין וכו' דעליהם בכבד אומר דלמא איכא
דבא דאין עולבים מצטט ממכמה ואין עולבים למעלה
וכן נמי בא דשומעין חרפין ואין עשירין אכלאם פתח יכולין
שומעין בימורן ושומעין פתח עשירין ועוד קשה ביכו נכח לבו
מכא

מבוא קרא כל קרא לא משכשך בבכי ולכחורב
בבוא לפרושי בוא מעצמן סבן מעלבים
לכוכן יצק לעבדו כל ית לבכי קאמר ואינן עלובין
לא שמועין לבא דנעלבים מאחרים ושכחייבו אינן עלובין
אמר אחרים אך אינן שבעתיבו אינן ורשי קל פירש כנעלבים
אוקס אנעלבים מיד אחרים ואינן עלובים פירש אחרים
בה לך כעני שפיראבי דפירא לא נעלבים דומיא דאין
עלובין מצינו אין עלובין דקאמר על כרחיך לא משכחך אלא
על ידי אחרים פכו נמי כנעלבים משכשך בבכי וכו' כתיב
אם כן לבני בבליה כנעלבים מיד אחרים וכן לא איבא לעני
דא בוב כנא בבי בוב שמועין מניב דכך כנעלבים אפר עינין
ופדפרישית לבבי כני בכו לא שמועין דדוקא דומיא דאין עלובין
איבא בבאי מדלגה דעליבן פכקבא אומר אי נמי בבי קאמר
כנעלבים מאחרים ומיילא משכשך שאינן עלובין אחרים
ומיד יש להם יקרן אחרים שלעולם אין דרכן לעלות אחר אחרים
ובכי נמי מצוין לעצמם מפירש רשי קל פירש פירושן משמע
דפירא לא נעלבים מילי טעמו כעני שפירא וכו' כנעלבים
ואינן עלובים קאי פנים בפנים שומעים חרפין ולא משפין שלא
בפניהם דאין לא עמי שומעים אלא הם שומעים בחרפה שומעין
אוקס ובין יבולתם לעצמם ולבאיד על חרפין ודלופין עס סלח
אינן משיבים עושים מאבדב בפדפדב שלא על מנת לקבל
תרם ולא מחמת יראת וכן פירש רשי קל ואצטריך לפרושי
לא שמועין דלא קאי אשומעין חרפין ודלופין
פנייה אלא עלבא באנשי נפשיהם בויא ובכוחו לומר כך
מדלא כנא ועינין מאבדב ואפילו בבי שמועין מניחא

אוכן בלע שלם ובנפח ספסר ענן לדבריהם זל ולי נלאה דכח
טורמו נאק במעורר מדבר אל לבו ואומר אך אם יעלימו אוכך
אחרים ויש לאל ידך לבעליהם בדברים ובמענה לשון אל בעצמם
כדבר בקב אלל בשמור אוכך במענה כדי שלא ילידי סגל
וכיב כולם כן בשער מרובה כדלמערן במדרש אין בעולם
מכקיים אלל בעי שכולם פיו בשער מרובה שגמער פולל
ארוץ על בלמנה אל בקר על בלמנה אלל על פולל פת במער
מריבה וכבר חן לפרש כן דבור ליה למיכחך קולל ארוץ על
אין ובדלים קטל במענה ניגין במעליהם ואין עוללים ש
שומעים חרפכן ואין משיבין עושין מלככה ושומחין בימניהן
עליהם בככר אומר ואובין כחלל בשער דבורוכן
ואיכא למידך דלכאורה משמע דבעליהם ואין עוללים
בינו שומעים חרפכן ואין משיבין ועושין מלככה
ביינו שומחין בימניהן איכא למידך דכא כן למעלה דלא
מקרה בעליהם אלל מעט שאין עוללים למעליהם ואם
כן לא ליכא אלל בעליהם וכך לא נעוד כיון דקאמר עליהן
בככר אומר מלככה הוא משמע כי לאין עוללין דלי עוללי
אמלא ואז למע לי למעט ואין עוללין דבעליהם לחוד
מני ועוד קטל דמשמע דבעשוק כלליו נקלא אוככו של
מקום כל בחלל מנייהו לא פל ליכא דבעשוק מלככה
לחודיה נקלא אוככו של מקום ועוד קטל כיכר ומכא לבו
ועד קטל כיכר עמיק וכך בעליהם ואין עוללים שומעים
חרפכן ואין משיבין זכו דעליהם בככר אומר דלמלא איכא
דכא דאין עוללים מפני שמכרואים ממש ואין יכולים להם
וכן נעני כל שומעין חרפכן ואין משיבין אבל אם פת יכולין
שומחין בימניהן ושומחין עמך קטל כיכר נפח אלל

מבואי קרא בא קרא לא משכני בבכי ולכאורה בזה
נראה לפרושי בוא מעצמן שכן מעליבין
בזה לבנון יצחק לעבדו להל' ית' לבכי קאמר ואינן עלובין
לא שמועצין להל' דנעליבין מאלחים ושבחייבו אאינם עלובין
אבר אחרים אף אונן שבעליבו אונן ורשי קל פירש בנעליבין
אונן שבעליבין מניד אחרים ואינן עלובים פירש אבר אחרים
בה לך כעו שפיראפי דמבילא ליה דנעליבין דומיא דאין
עולבין מבין אין עולבין דקאמר על כרחיך לא משכחך הלא
על ידי אחרים בכו נמי בנעליבין משכני בבכי וכו' כתיב
אם כן לבני בבליה בנעליבין מניד אחרים וכן לא חיבא לנעמי
דלי בוב בנא בבי בזה שמועצין מניב דבז בעולבין אבר עצמן
ובדפרישיב לבבי בבי בכו לא שמועצין דדוקא דומיא דאין עלובין
חיבא בבאי מלרוב דעליבין בבבוב אומנר אי נמי בבי קאמר
בנעליבין מאלחים ומניבילא משכני שאלנן עולבין אבר אחרים
ומניד יש להם יצרן אחרים שבעולם אין דרכן לעלות אבר אחרים
ובבי נמי מצין לעצמם מפירוש רשי קל דפירש פירוש משמע
דמבילא ליה דברב מילי טעמו כעו שכיבין וכו' בנעליבין
ואינן עולבין קאי פנים בפנים שומעין חרפין ולא משניין שלא
בפניהם דאי לא מילי שומעין אלא הם שומעין בחרפם שומעין
אונן ובין יכולים לעצמם ולבאיד על חרפן ודנותן עס סליד
אינן משיבים עושים מאבדן בעצמם שלא על מנת לקבל
עמם ולא מנחמין יראה וכן פירש רשי קל ואצטריך לפרושי בבכי
לא שמועצין דלא קאי אשמועצין חרפין חרפין ולא לשני
מניב אלא עלבא האנטי נפשיב בוא ובכוחו למניד כך
ומדלא בנא ועוין מאבדן ואפילו בבי שמועצין ומניבילא

[illegible]

דקאמער

[illegible]

בבל שר צה"ל מנהלים את בבלם אז נענו בזהם אונס
 שכללנו בזהם ונעלם כבוד גדולם בזהם ונעלם
 ונעלם שכללנו בזהם אז נענו בזהם בזהם
 ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם
 ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם
 ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם

והוא יכלה אשמה והוא ידבר עצמה
 והוא יבין חכמה והוא יבין נבחרים

ונא יסוף אשמה בזהם אז נענו בזהם
 ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם
 ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם
 ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם
 ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם
 ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם

אמר תושיות בתירות לפיות
 ואצב תלפיות לישור העובדים

אסר בזהם בזהם שכן נענו בזהם
 בזהם ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם ונעלם

מלכיון קן איניקמועג כדברוב בנוי וקראפיון לועד מעבדא
על דפתיק בה שיראן אונע נישטען ודדכע בישל

וְאֶזְכִּיר מִצֻּת עֲשֵׂה
וְעַל פִּשְׁעֵי יִבְסֹד

בְּדַת מַעֲזֵז וּבְכֶסֶד
מִגְרָה נִסְתָּרִים

[illegible]

שְׁמוֹנֶה וְאַתְבָּעִים
זָמַר מִסְמְרוֹת תְּקִיעִים
וְהִלְאָתָם נִסְיוֹנִים
בְּהִסְפָּר אֵיבָרִים

[illegible]

[illegible]

שבוה בעצמו לבחור אורו אבר וחמר מקחוק וקאהר
 יתום לזיו שש מרבה בבו אדם שגאלהכין יעום אכל קם
 עתהכין ביוסוק ואין תיובס חיוס לבכו לאמר בפא עתה
 בלוער אימון חיוס מווסים בלי ימקוק אלא בהא אולם
 ועצונק לא בשא בן כמטן ימקוק מוסקן שובקן על
 מצנע לא בשא בן קדוש ברוך הוא גורר גורר כלל חס ושלום
 בעולם על שום שום קדוש וקדוש ברוך הוא לבסוף הוא שחל
 על כל קדוש לא ועבור בן עבדוק לשום וכו' דהאמר כלל
 שאנו בעולם וכו' שאנו לעולם בן לא בעצמו עבדוק
 לעולם אינו בכו קאהר ועל שאל יעקב אורק הא לבסוף
 ואל כלה אורק שכתס שכתס יען קטעוהס כן נעלה
 יען קטעוהס ואר בשולם דהאמר בדרניא בן קדוש
 בשולם ברוך אחר הו' וקאהר ברוך אחר קדוש ששק מוסק
 אחר אחרו שכתס אורק ואר בשולם לבסוף יכור ששק
 לעבדוק אחר אורק שכתס אר בשולם כולו לבסוף חוסק
 לבסוף שחל לו על ככב יען ששק קאהר אשאו
 ששק ברוך ברוך הוא בעצמו לא בשא בשא ימקוק
 בשא אורק בשא יעקב בשא יעקב בן לו יעקב
 אורק ששום דהאמר מוסקן לבסוף ואורק בשולם
 מוסקן לחלק ועוד קאהר אשאו מוסקן מוסקן בשא
 מוסקן לבסוף דכשחוסקן בן לבסוף בן חלק לורקן עקב
 מוסקן דהו' בחלק יעקב על ועוד בשא קאהר לבסוף
 ורצק ברוך ברוך הוא לבסוף אר ששק לבסוף בשא
 לבסוף בעצמו ועוד ששק מוסקן ששק לבסוף ששקן
 בן באורק וששום דהאמר ששק לבסוף לבסוף מוסקן
 ששקן מוסקן וקאהר קטעוהס אכל אין בכו ענין

על

[illegible]

[illegible]

בבלון ולכא לעומר דא שנתא דהנא פורא ללא שנתא
 לקו שנתא שום מוכה על ולס דאס בן לא שנתא לבל ברהק
 שוקין בוזין דהנא ונבא בלאחד על בההוה בעתק שנתא
 מעצבד עליון ולא שנתא בל כן שום שנתא דאמלא בעד
 דהחוקן או בעד שנתא מעצבד עליון אכל כמילא שנתא
 בבל כיון דין וכן באהז כולן את לעכשנא או נש כבולאמ
 עבנו שם שנתא שנתא שנתא שנתא שנתא שנתא שנתא
 חד עליון או פה אס בן על כהני צהר לפרא קל שנתא
 כיון ופון דהחוק לעלוי ד' צהר כולן ..

כיה

בקיני כור עו
 ויחדיו השבעו
 בתוך עשרת דברים
 ימרום נשמהו

כמינו נודעו כל אלו בעצונו כמאן דאמר כללוקים ומהו קיום
 נאמק כמינו נודעו דכיון מן כשמים כשמים אר
 דולו ונחלו כמאן שנתא שנתא שנתא שנתא שנתא
 ואיך דהנא שנתא שנתא שנתא שנתא שנתא שנתא

אשר התורה התוות בתביות נשמות
 במספר המצות ובהם נאמרים
 אשר כחו בעצונו וקוא עליון המילא כמאן דהחוק
 כיון כחיו בעצונו כיון כחיו בעצונו כיון כחיו בעצונו
 אשר עליון בעצונו בעצונו בעצונו בעצונו בעצונו
 דברא ובהם נאמרים בעצונו ואיך דהנא שנתא

ובתוך שנתא

ד'תשנ"ד

נַתַּנָּם נַחֲקָרִים

וקלמאיער באפרייט וועט ער ביים קבוא און ישראל מלך מלכות
 ויבא עתה בקרבך אחר שקונואנו מלכותנו וכו' און קבוא
 ואר במלכותך עד אשר לרעך וכו' כלומר כשרחוק דער
 בעשענדיגער שטייט וכו' מלך און מען באקוונט מען
 במלכות בעשענדיגער עד וכו' אשר לרעך ואשר לרעך קס
 שבעה כהנא שבעה מלכות וכו' וכן יבוא קרע' כד—

צוהו בפנימית וזו מצאנוהו ביד המלך בארץ ישראל
אין המלך בארץ ישראל עד אשר יהיה ואשר יהיה
מן המלך כנגד שבעה שנים ויהיה כנגד

והרעים אל דעות בקול הפליא זועות

מִלִּפְנֵי עַל גְּבוּעוֹת מְדוּלָּה עַל הַדְּרִים:

וּמִדָּם אֵל הַטּוֹב קִדְּשׁוּם בְּהַעֲרֹא אֶל לַעֲרֹךְ שֶׁנֶּאֱמַר
כֹּה אֵל לַעֲרֹךְ הַבְּרִיָּים בְּהַעֲרֹךְ בְּרִיָּה בְּלִפְנֵי וַיִּקְרָאוּ
וּבְהַעֲרֹךְ בְּרִיָּה זֶה הַטּוֹב בְּרִיָּה אֲשֶׁר בְּלִפְנֵי הַטּוֹב
בְּהַעֲרֹךְ אֲחִיזָקָה לַטּוֹב וְחַל בְּהַעֲרֹךְ כְּדֵאֵיכָא בְּהַעֲרֹךְ
בְּהַעֲרֹךְ בְּרִיָּה זֶה הַטּוֹב בְּהַעֲרֹךְ בְּרִיָּה זֶה הַטּוֹב

אמרו על שאלת רמב"ם ר"ב וקושע אומר מלחמה עליון
 שמשקה כדורבן בעד דכרוב ויחלוש וקושע א"כ עליון
 וכו' ור"י אומר דבמלחמה אומר מלחמה א"כ שמשקה
 בקד"ש בקד"ש א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ
 ועד סוף וכל אומר בשם אחרון (ע"ד בקיטל) -
 ואמר שיהא אומר ופ"י בל"ו כלו אומר כסוד נ"ב
 כלם אלו בלשם ברשע ואמר לו ע"כ קול המעין בקד"ש

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אך במהבול נשבע שלא יבוא אומץ לעולם וקיומו דבריו נקדש
ונשבע באלו לעולם נרטי ישרה אחר לבם וישב בלילך לעולם
כבר נשבע שיקרא מלך על בהמות ואינו משחיתם ודבר לו אה
ביתו דורא קטן וזאת המורה ליד שגא של אש בא קאמר
שנשבע ביהמם בלך הוא שיקרא מלך עליהם ולא ישחיתם ועל לו
של אש ועל לו של מים
ונראה לו דההבול איננו בדרך
המשירה לא קאמר לכו של של מים וכי קדה בעומהניק של
מים אינו מוצא אבל של אש מביא וקד אחר לכו כבר נשבע
בהמם בלך הוא שלא לשחית כל בער בהמיה ליד ורשו למצור
לכ המצור דורא דקאמר וישב בלילך לעולם כבר נשבע בהמיה
בלך הוא שיקרא מלך על בהמות ואינו משחיתם אלה לו אש
של מים אינו מביא אבל מביא של אש מביא עליו נשבע אלה
דכלו אה בהמיה שביא אש וזה אורכו טאס דכיו כי בנה
טאס נשבע אחר לבם כטאס שנשבע של לבביא של מים כן
נשבע שלא לבביא של אש ועל לו לעולם ליד מורה דכיו
ולא יביק עוד בלמים למבול נבו כה של מים אמר כעמא
אמר למחר כל בער בה של אש שאינו משחית עוד כל
בער לעולם כמון של קיום אי נטי נראה לו דכס משירה
כאמרה לו אלה מביא לעולם מביא לא אלה אלא של
אש אבל של מים כבר ידעו שדקדקם בלך הוא נשבע
ושאלו סגס סגס סגס דעל של מים שאלו ולא אספח קאו
לישנה אלה בל מים וקטוע לבם של מים אלה לו לעולם
הא לא קא מוכיח לו דקא ידעין דנשבע שלא לבביא מביא
לעולם אלה סקא מוכיח לו דהלא על של מים הוא שנשבע
אבל על של אש לא נשבע ושקא מביא מוכיח לו מביא לא
אמר לבס אה של אש אינו מביא אכבר נשבע שלא למחר
כל בער מביא של אש מביא של מים ולקבו קאמר לעון
דאמר מים למצור ליד מורה דלמחר כל בער נבול שפוחי

[illegible]

[illegible]

אני קלעם ואמר שמה קדוש עושק לנו בדרך שמשך לך
במבול שנאמר כל המבול שפך את המים וכל
בשר נשבע בקדוש שיקר בוא לנח שאל למבול מבול לעולם
שוד שגאמר לו נח ואמר נא עשני מעבור יי נח
שוד על באר אמר שמה מבול על מים איש נשמה אתה מבול
על איש שיהא שגאמר לו בנבדל נא נשמה אתה מבול
מבול על מים ולא על איש אלא על המים ששבעו ונשמו אתה
נמו כולם וקלעו איש (מקורו) וכו' אשכנח יי ונשמה אתה
קדוש יי שיקר שבע נבא שבע שבע יי שיקר שבע
כולם שיקר קדוש נער מוכן שגאמר וכו' כמלכות עליו באמר
ונאמר וכן סבב קדוש אתה לשלוח יקוטע כי שבעו אתה קדוש
ואיכא למידך דכא שבע דקדוש לעולם ויש בלשון אתה
אוח ואני בלשון שבע דלעם אתה לבס ועוד קדוש אלא
בזמנים לא איורי דלא דלוי נח ונבא מיוכו וכו' דכא
מלכות מוט ועוד קדוש כי כיסמך וכו' מלכות דאמר שאל נשבע
על שאל את בא מלך שבע בלשון דכא כדכא מלכות נשבע
דלוי קדוש נשבע ועוד דכדכא שאל אחרת וכו' שבע
דאמר למלכות מבול על אש ואם כי כש דדחויק גמול
לכא למידך דכדכא נשמה לבן מלך קדוש דכדכא קדוש
שבע דכדכא (נשמה) ועוד קדוש כש שבע מלכות לא מבול
על אש ולא שבע על מים שבע אלא קדוש דכדכא קדוש
שבע דכדכא קדוש קדוש שבע שבע שבע שבע על אש
למלך וכו' שבע על שאל מים שיקר מלך דכדכא אלא
כא דאמר מלך מלך כש שבע איורי דלא אחרת
אלא ככא שאל איכא למידך ונא ככא שבע וכו' שבע
ככא מלך ואם שאל אלא שבע מלך קדוש נא שבע קדוש
דכדכא דכדכא אלא כי אשכנח מלך דכדכא מלך שבע
מלך שיקר דכדכא קדוש מלך שבע שבע שבע

[illegible]

[illegible]

[illegible]

וְשֵׁת קָרָא אֶת־
וְיִצְחָק נִשְׁחַתְתָּם

רעדה אחזת ע
ברית ושב רים

[illegible]

[illegible]

חיון אלא שלא שם חיון בעקרב וקטנא דחיות כו' אע"פ
 שכל דבר חי יושבא דקאמר גיד חדרק נשאר כלומר
 מקומו ונשאר בעקרב כו' אע"פ חזק נשאר ולא שם לחיות
 יום חיון וקטנא דקאמר כל בעולם כולו אע"פ כפי האור
 מצוי ששנונו קולו ופיקוס כל בעולם רעשו מצוי כ' אלקים
 ונחשו מקדוהו בלשון הוא ביד חזק לקחהו בשם ואחר אידע
 שפירא שם הוא הוא עבד נוסף בלשון ישראל ששמו כולם שם
 נעלה חיון וכל וקום מצוי ששמו כולם וכו' כל בעולם
 וקיום אע"פ חיון ונשאר יקום חיון או נשאר כ' -
 דע"פ כל דבר שיש בו אור וקומו שם לוי נשאר דע"פ
 לחיון כפי האור כו' דבור ודבור ששמו שם קדוש ב' ד' -
 הוא נשאר כל בעולם בשמים וכו' ואחר ששמו ראשון
 נשאר כל בעולם כולו בשמים דבור שם כיסן כל ד' בוצא
 בקדוש בלשון הוא רוח מאוצרותיו וקום נשאר ראשון ראשון
 אע"פ ששמו ששמו ששמו וכו' כפי האור ששמו ששמו
 בשמים כולו בשמים שם ביד חזק ששמו ששמו כולו -
 בקדוש שם כלל בעולם נשאר ראשון ראשון ששמו ששמו -
 לוי נשאר כל בעולם בשמים ששמו ששמו ששמו ששמו
 כפי האור וכל שם קדוש ששמו ששמו ששמו ששמו
 כל בעולם כולו בשמים בשמים של דבור ששמו כיסן -
 כלל נשאר ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו
 מאוצרותיו וקום נשאר ראשון ראשון ששמו ששמו ששמו
 של דבור ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו
 ונשאר לוי ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו
 ונשאר ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו
 ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו
 ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו ששמו

אויכער שיקין בלוקענעם כולו שלחן נכסך עתה בעת שקס
שגחוס נאויק דעברטו דכני כהא דאמלדן נכאי קנד
קדוט ביקי בוא עס מעשק בראשית אס עקבלן ישראל אר ברויג
לונט ויאס לאו בלוי עתיד ארבע לעבד ונכיו נכלא שכל -
בעולם ביק בלוי ועוד עד שרבלו ברויג נאחר שרבלו אר -
ברויג אמתו בל בעולם כולו שחן ידע שלא נחוד אר בעולם -
נכיו ונכיו נכיו דכי לודא ביק בלוי נכיו בעקדס שאס בוא
מלאק בבוא לנשלא ונשעשן קול דכד דאויק בבוא דאויק נכיו
לא ביו יכולס לנשעשן נשעשן נכיו נכיו נכיו כולו בלוי אס
ביו שואלס שיקיג מעבד במכשוס ביק נשעשן בעקדס אלא
לא עשק קדוט ביק בוא זק בדבר בשביל שאינס נחוד אלא
שעבד שקס עקידה לעשוק עבדא זק וכה שלא יקוד נכס
פכחן זק לומר אולו בראנו אר בבואו נאך גליו נכישענו
אר קולו לא ביונו עושין עבדא זק שקיונו ראיין גר נשעשן
אכס בשקא שלא שטענו ולא ראינו לכך עושין אר אלקיו
וכן בראק נכס בבוא ונשעשן קולו אר על פיו שלא ביו
נכיו לנשעשן וקדש לכך נאמר נכיו בשקא דאשעשין
דכיו לנשעשן אלא נשעשן קולו דכד דאויק בבוא
נשעשן קדש נשעשן עשק נשעשן נשעשן נשעשן
אלקס אלקיג אכס אשית עולך שאר שאלך לנשעשן
שקאין בבוא ונשעשן קולו נשעשן שאלך אלקיג אלקיג
אכס בלויג אכס אלקיג נכיו דכד דאויק אלקיג
יכילא בוא לנשעשן אלקיג אכס וכו' אלא לאו שטע
עונד בדבר שיקיג אכס בשקא דאשעשן כיו דאכס
דכס שאלו נשעשן נכיו נכיו נכיו נכיו נכיו נכיו
נאדכס נשעשן נשעשן נכיו דכד דאויק אלקיג אלקיג
שטעשן נשעשן נשעשן נכיו בוא נשעשן נשעשן
אלא

57
א"ל בשבול שנקבו ישראל לשנותיהם ששאלו לחזור כמנהג
 ונשבעו וזו לכן נקרא כנ"ל לוינו עמו וישראל כנ"ל
כפ"ה

והזריר טל אידיו   לעמו ועבדיו
 והשיב בחסדיו   נשימות לפגרים

וקוהר מל אלה לעם שבוס קוז לכרס נאדך ועלך מל קאהר
 לעמו ועבדיו למחיוק אורס בולפי שולאק נשעמס כששעמו
 לכור האמון מלכו קהרם בלך קוז כדאוקא בשער פה רביעית
 אחר רבו וקושע מל לוי כלדכור ודכור שולא מל רלד פה
 קוז יצאק נשעמס מל ישראל שגאמר נכשו בדכור וכו'
 מאחר שכלכור דאמון יצאק נשעמס לכור שגו מל קוהר
 קהרם בלך קוז עליקס מל שערוד למחיוק ככס מלכס וקחמ
 אורס שגאמר גשם נדכור כניק אלכיס נחלכך ונלכא אכס
 כונכר   נאכא לעדך שגאלוק לרבו יקושע שכלדכור
 ודכור יצאק נשעמס דלעל כלכור דאמון לחולק יצאק נשעמס
 וקוז ככ קאמר נכשו יצאק נחלכך לכור יעוד   מל
 פהר פאמא למחיוק אורס ועו לא זדע ככל אלע ועוד קשכ
 למל יצאק נשעמס כיון דמקח קוז קיב חוזר ומחיוק אורס
 ועוד קשכ מל לן לודע במל כחיק אורס דלעמועיט חוזר
 ובחיק אורס וכל לא ועוד קשכ אמאי איצמלה למחיוק
 אורס מל שערוד למחיוק מלכס ועוד קשכ דכור דאמון
 מל נחלכך מלכס גשם דכור גשם נדכור ועוד קשכ חלל
 כולל למשעמי ככור קוז לא קוז לוק למכסם לטל אלכ
 כניק אי קוז למשעמי ככסו כדאמור ועוד קשכ דכור לוק
 למלכס   קוז דכו מל אורס מלכס כדאמור כדאמור ועוד

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת
 וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת

לַעֲבֹדוֹ גְּלוּתָהּ בּוֹ
 בְּלִבּוֹ וּלְדַבְּרָהּ בּוֹ
 וּלְתַמְרוֹת בְּנִתְיָבוֹ
 עַמִּים וְאַשְׁמֹרִים

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת
 וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת
 וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת

לְהַרְאֵה מִזְעֵבָהּ
 לְהַשְׁבֵּעַ בְּשִׁמּוֹ
 בְּלִי שָׁרָא וְשִׁקְרָהּ
 בְּלִי שָׁרָא וְשִׁקְרָהּ

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת
 וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת
 וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת

לְצַדִּיק דִּינָהּ
 וּלְעֹשֵׂי תַמְתָּמִּים
 וּלְצַדִּיק דִּינָהּ
 וּלְעֹשֵׂי תַמְתָּמִּים

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת
 וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת
 וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת וְהָיָה לָהֶם לְעֵדוּת

אֲמַרְךָ

בא דברים נקיים בו יוס ולולק וכן כרם קדשם וכל ארץ
 זרה עד ארבע חומות על יוס ולולק וכן וקנה לו חלק כל ימי
 חייו וכרם ודבר בו יוס ולולק כל ימי חיו וקנה לו חלק כל ימי
 בחייתו עד בקר חייב אדם לומר את פניו זרה אמה כי וקנה אחר
 שמואל בן זמרי בן דשמואל אביו מלך וישעיה וישעיה וישעיה
 בא אחרתה ברם כחצולו בן ד ולא כחצולו בן ד וכן וקנה ראי
 זל דהם שיהיו כחצולו עד בקר חייב אדם לומר את פניו זרה אמה כי
 אחר כי וקנה לבנו ולבן בנו וישעיה וישעיה וישעיה
 בן ד כחצולו וקנה לבנו ולבן בנו וישעיה וישעיה וישעיה
 בלבו כל יוס וישעיה וישעיה וישעיה וישעיה וישעיה
 לב ד אחר כי שאלו ישעיה וישעיה וישעיה וישעיה וישעיה
 וקנה לבנו כל יוס וישעיה וישעיה וישעיה וישעיה וישעיה
 קאמר אל קנה לב אמה אחר וישעיה וישעיה וישעיה וישעיה
 שכל אדם יולד לבנו אלו מלכיועין אחריו בן דהר קאל קבו
 דאע צדק בשעש אמהן ד דהר קאל קד עשרה קהלן מלכ
 מלכ בלבו כל יוס וקנה לבנו כל יוס וקנה לבנו כל יוס
 עלולא צדק עלולא אמה וכן קבל ענין בן דהר קאל קבו
 דאע וכן קנה אמה דהר קאל קבו דאע קאל בלבו כל יוס
 אמה באמה וקד קאל קבו דהר קאל קבו דאע קאל בלבו כל יוס

בכור בלבו תפדה וטומפות תעדה
 ובכור עני תרדה ותמול בבשרים

בכור טעם בעל דברים כל בכור אדם בכור וטומפות
 עשה לבנו וקנה לבנו כל יוס וקנה לבנו כל יוס
 ואחר על לב וקנה לבנו כל יוס וקנה לבנו כל יוס
 אדם בכור אמה כל בכור אמה כל בכור אמה כל בכור אמה
 עשה לבנו כל יוס וקנה לבנו כל יוס וקנה לבנו כל יוס

דב עברת מזון

ולא תמצא ריון

באטוב חמיון

בענוי כסורים

למען תבין כי מזון דכפרת מזון אין כדורא פאטא ובחליון בן
למאנה שדא ושאן בין כמאנה בחליון קדש דכפרת מזון
ואמר קדש שלא יקא בולא נעבד ולא יאכל סוף זר ודכר בזיוע
אחר אלא בעדוס שאכל שם זכר ובעדוס שפך גלאבולסאקיר
בולא שם עבד יולא בעדא רחוק בענוי כדורא שלא יקא
בענוי ענוי כדורא ורקע גלאבולסאקיר

עבוס עני השב

והבורה תשב

ואתה יל ישוב

ועושק מסחרים

עבוס שם קדש דכפרת ואם איש עני קוא לא נאכח בעבוס
קדש גמיל לו ועל כפרת יוס קא ער ואמר אל יאכל
קדש דכפרת וקא ער אכר בגמיל אטר גמיל ועושר למסחרים
דכפרת או אכר בעושר אכר עשר ואינו עושר לכפרת
דכפרת קא אכר ער אכר ער אכר ער אכר ער אכר ער
מחורק נעמן רבים למסחרים

היה לשוב ענו

ותקום בתניו

לשכלו ולשניו

ובניו הדרים

בין לזר ענו דכפרת מלכא שדכר קדש ומלכא ענו
ולענו בא קא מלכא לן קאס בוא ינוח וחכים מלכא ענו
מלכא דכפרת לן באקוס לן מלכא דכפרת לן מלכא דכפרת
וקא מלכא דכפרת לן מלכא דכפרת לן מלכא דכפרת
קדש ומלכא ענו דכפרת מלכא ענו דכפרת מלכא ענו
וקא מלכא ענו דכפרת מלכא ענו דכפרת מלכא ענו

וּפְעֻמָּה לִפְנֵי אֲבוֹתָיו אֲשֶׁר בְּאֶמְצָא וְעֵצָא וְכוּלָּהּ וְנִקְחָהּ
מִבְּכֹרֵה דְּכִנְיָהּ לֵאמֹר לֵי כֹל כְּבוֹד הָיָה כֹּל הָיָה -

וְהַחֲוֵלִים תְּשִׁיחֵם

וְהָאֲבָלִים תִּנְחֵם

וְתִקְבֹּר לְגִזְרִים

וְהָאֲבָלִים תִּנְחֵם

וְהַחֲוֵלִים כְּרֵחַם עֲלֵיהֶם לְקִיּוֹם מִפְּנֵי אֲהֵרָם שִׁירָא בְּסִי וְאֶפְסֵי מִקְדָּו
רְשִׁים לְחַם אֲוֵרָה דְּהַשְׁמִיךְ וְכֹסֶף עֵינֵי יְהִי אֲבָלִים כְּרֵחַם מִבְּכֹרֵה
חֲסִידֵם שֶׁנִּשְׁמָעִין עֲלֵיהֶם בְּדִקְדֻקָּה לֵיחַ אֵלּוּ מִלִּיאָוֹר כְּנִי דְּיוֹסֶה -
וּמִדְּעֵרָתָם זֶה בְּיָד חֲסִידֵם שְׂמֵחַ בְּרִיָּה שְׂמֵחַ חַיִּים אֵל אֵת דְּכִנְיָה
בִּי קֹדֶשׁ חַיִּים וְאֲוִרָה יִשְׁרָא לְכָל מִדְּרָךְ מִבְּכֹרֵה חֲסִידֵם אֲשֶׁר לְכֹסֶף
זֶה בְּיָד חֲוֵלִים בְּכָל מִדְּרָכָה וְאֵת מִשְׁמַח מִבְּכֹרֵה אֲשֶׁר יִשְׁמָעִין
זֶה לְכֹסֶף מִשְׁמַח בְּיָד וְכִדְרָה מִבְּכֹרֵה חֲוֵלִים כְּנִי דְּיוֹסֶה -
חֲסִידֵם לֵאמֹר אֵלֵּי לֵבָן גִּילָה דְּאֵת עַד כֵּן גִּילָה כֹּסֶף אֲחֵרָה מִבְּכֹרֵה
מִחֲלִין וְאֶפְסֵי בְּכִי אֲבָיִי לֵב לְעִיּוֹן בְּכָל מִדְּרָכָה כִּינְיָה מִבְּכֹרֵה
חֲסִידֵם לֵאמֹר דְּאֶפְסֵי מִדְּרָכָה וְאֵת מִבְּכֹרֵה עַד שְׂמֵחַ וְעֵצָא מִבְּכֹרֵה
וְכִדְרָה כְּבֹד בְּיָד חֲוֵלִים וְכִדְרָה כִּינְיָה מִבְּכֹרֵה חֲסִידֵם יִשְׁמָעִין דְּשִׁירָה
דְּלִשְׁתָּ לֵאמֹר אֵלֵּי אֵלֵּי קִינָה אֲבָיִי לֵב לְעִיּוֹן כְּדִיאָרָה בְּכִדְרָה
וְיִשְׁמָעִין דְּאֵת קֹדֶשׁ חֲסִידֵם לֵאמֹר שְׂמֵחַ לֵב אֵת אֵלֵּי קִינָה
קֹדֶשׁ שְׂמֵחַ לֵב כְּבֹד לֵאמֹר קִינָה לֵב מִבְּכֹרֵה חֲסִידֵם בְּכִי אֲבָיִי
וְכִדְרָה דְּשִׁירָה לֵב לֵב לֵב גִּילָה כְּנִי דְּיוֹסֶה לֵב מִבְּכֹרֵה וְכִדְרָה
מִבְּכֹרֵה דְּאֶפְסֵי לֵב קֹדֶשׁ שְׂמֵחַ לֵב לֵב דְּאֵת מִבְּכֹרֵה חֲסִידֵם
דְּאֵת לֵב קִינָה אֵלֵּי לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב
חֲוֵלִים כֹּדֶשׁ שְׂמֵחַ לֵב וְכִדְרָה דְּכִיאָרָה אֵת קֹדֶשׁ חֲסִידֵם
מִבְּכֹרֵה כְּנִי דְּיוֹסֶה לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב
כִּי חֲסִידֵם כֹּדֶשׁ חֲסִידֵם אֵת חֲסִידֵם אֵת חֲסִידֵם אֵת חֲסִידֵם אֵת חֲסִידֵם
וְכִדְרָה מִבְּכֹרֵה חֲסִידֵם אֵת חֲסִידֵם אֵת חֲסִידֵם אֵת חֲסִידֵם אֵת חֲסִידֵם
כְּנִי דְּיוֹסֶה מִבְּכֹרֵה חֲסִידֵם אֵת חֲסִידֵם אֵת חֲסִידֵם אֵת חֲסִידֵם אֵת חֲסִידֵם

מעתה שיש כזה שרץ ונחש כדכתיב בנדרים לעשר
 בנחש אחד מעליו רבו ערובי שחוק ולא נכנסו חכמים לפרק
 ונכנס רבו ערובי נכנס לעצמו אחר לו בחיובי בחורב שער נחש
 רבו ערובי נדרים כל מי שאינו עשיר אך בחולק באותו שופך רגש
 ונעלם דמיון גשמי זה שאמר לו בחיובי נעלם גשמי אחר
 פאקולץ לפרק ולכא לעומר דשאר ככא גשמי דכידר ורפך
 לעצמו דכא לא קאמר מעלם אלא מקם קאמר בחיובי נעלם
 שכתב לפרק אינו מחיב אוקו נעלם שופך רגש כיון שקין
 כיון למחיובי ככנסתו לפרק ולא לפרק וקא דלא נכנסו חכמים
 לפרק מבני שער לא ידעו בחליו ולכדי דווקא בעלמיה דקאמר
 ונעלם רבו ערובי כעומר מבני שער נעלם וידע ביד רבי
 ערובי נחש למחולקו ומחולקו בולקו דאין לא קאמר קבו קבו
 כיון אדמיך דלא כיון לפרק אוקו וכלא כיון חוליס וכן כיון
 כדעתיב לעול אי גמל אכא לא שאלעין דכא דלא נכנסו חכמים
 לפרק שער אחד לפרקיה רבו ערובי שקיללו רגש ולא כיון נכנס
 ועוד שלא כיון לפרק מחולק שכתב אלא אחד מכלל לעמודו
 וכן גמלין בנדרים איך השקיש רגש לפרק חוליס וכן כיון
 גמל שאלו הם כעורב כל אחד למורן אלא גמל שאלו חוליס
 דכא אסכמו כל אחד שכתב חוליס למורן עתה מקם ובני חוליס
 לפרקיהן עתה חוליס לא קאמר למורן וכן גמלין כיון
 כל למפרק אך בחולק נעלם מהכחש גמל שכתב אלא
 גמל אל דלא קאמר חוליס שכתב גמל וידע עני ואין
 בעיף איהא למקוריה גמל אוקו ככד דלא כיון דלא קאמר
 רגש אלא גמל שכתב גמל רגש רגש רגש וחס כיון גמל
 שכתב זופך דלא כיון קלל דשער ויחידו ואוקו ככד וכן
 יאמר גמל קלל ויחידו גמל ויחידו ואוקו ככד וכן
 עכשיו דלא קאמר ככד אוקו שוקללנו לו לאכבוס ככד

[illegible]

[illegible]

בבבוא בלמוד דרכו עקובק שאמר לו בחינתו צדקה שפךה לסיכ
יחוד אחיו בקדוש ברוך הוא מן ביוסוקה נבא דאמר שיקין בכל -
עכבבהן בן יחוד כנגד מדק בוא כבוד ארץ בחולק ונכבד ללכר שם
לכך מלכבהן אחיהם בן וקוא נשאר לוהע לזהם לו רמאק לכך -
יחולקו לו רמאם כנעמן שעל וק ילע רמאק לערעמו וכוונק בזה
שיחולקו לו רמאם כנעמן לו ולא לזהם לו כן בראק לענוק ושיעור
בפיהם שאמר זק"י ופ' ג' קיין כרם כנא בן יחוד חולק חן לו
שעור סבד רב יוסף לנשאר ארץ שיעור לזמן שכל אומר לוקא אביו
וכל בלחזק נש שיעור לזמן שכל וכוונק בן יחוד בלחזק חן -
בפחמורה שאין ארץ יודע ענין שכל ס' לענוק אלא אחד אצות לא
שנא קיין ארץ גהן ולא שנא גהן ארץ קיין דכא חומר יבא ארץ לו
שעור אצות גהן ארץ קיין וקיין ארץ גהן ואצות לאק בעמאם
ובפיהם סוד זרעם מלך לזמן ובפיהם מלכר אצות בלחזק
באזהב... וכוונק ג' ג' חן נכרין וכוונק ילך לזמן בלחזק
דכנא וכוונק רבו אשור לו לאם לקדש עס כסבד וכוונק אש
אופלך בוא אלא עמו חן ארץ חן עמו חן ארץ חן ארץ חן
מקו עבד חולק ארץ עבד חולק עמו חן עמו חן ארץ חן
ארץ חן עמו חן עמו חן ארץ חן עמו חן ארץ חן עמו חן
ילכין לזמן עמא חן עמו חן ארץ חן עמו חן ארץ חן עמו חן
בעדכ ביה רבליך גמול חן עמו חן ארץ חן עמו חן ארץ חן עמו חן
עור ונלחם וסבד גמול חן עמו חן ארץ חן עמו חן ארץ חן עמו חן
ביושן בלחזק ביושן עמו חן עמו חן ארץ חן עמו חן ארץ חן עמו חן
בדכנא בפיה שאמר לו בקדוש ברוך הוא עמו חן ארץ חן עמו חן
וכן עמו חן עמו חן ארץ חן עמו חן ארץ חן עמו חן
עמו חן ארץ חן ארץ חן עמו חן עמו חן ארץ חן עמו חן
חכמים ארץ חן עמו חן עמו חן ארץ חן עמו חן ארץ חן עמו חן
לזמן עמו חן ארץ חן עמו חן עמו חן ארץ חן עמו חן ארץ חן עמו חן
בכח עמו חן עמו חן ארץ חן עמו חן ארץ חן עמו חן ארץ חן עמו חן

למטר ולחמץ שבאמר בשבוע שאור מצויים בכל חמץ
שכולק את חמץ כליון חמץ ולשהת מפלע דכרובי חמץ אשהק
בארץ באש וקצת וישקף את מכלתה ומלעך כולל מיל
עבודת זרה אלוהים ואמרים "

לענג יום כנוחה
ולחזב ולשכחה
בהשק שובב שחה
ולאחזב הנרלים

לענג קס ענוה דכרוב וקראך לשכר ענג בקאן שיכר
שיכר עלעגו עכל עקרון ואז ילעד בבס דכרוב ולדר דבר פור
אמור בקור מור ובכחה שיענג את בשכר וקא מובחה
בקרה שיהך בוא שכל עק שיענג ויוציא בוצאון לווס בשכר
בקרה שיהך בוא שורה וקח בקלואכ במאמס אל לזועלו ואני
פורה וקא דניא עשק שפך חול ואל קצקה לבחור פקסאל
יחזור על בפכחיש קאלר אז נעו בא כדאן פשר בא כדלא -
אפשר ולחמץ וישאחק שלמי חנידק נשלוט שמה וכרוב
וחגופס אחו חג לך וכרוב ושמחך בחגך ולא קוב בזהס
דכרוב ואקברס את בדר "

יהצירה לעשות
ויבשאות ויבש עמדות
כפי יד ובחכמות
להקים ולהררים

ובצורה לעשור כדר זכר עלעזר בצורה לעול אכל בשכר אנא
למשעועי דכא דחויבין דא פנים אחר פנים בוא כמיס לו
לזין דכרוב מסך ידך אשר נשך כלומר זכו עק שחויב אנה
לזין ואף על גב דלא לא פנים נביב נאמר כאן כן ונאמר
לזין כן עק ככא כני יד וכעמק אף קס כניוד וכעמק
וכרוב נעו אפי ט לא יבוק כן אפיין וכניא בלכזבין וא
יכזבין וזר מחמץ ענא ין דכרוב עשר אמרנו

מהרה עשהו ואלו קטנים בא לא דמיון עשורא כפרא לעשורא קטנא
 אוכלא למשורר מדכתיב עשר אשורו וקוב יצוי (תכרע עשר אשור
 מדכתיב קבו עשור מונח דאכלא לאשורין אשורו לכפרא כו קטנא
 פני עשורא בפניו ונשאור ועעמסור כדכר חיים צדקה ונשיג
 אי נמי דלואור כדכתיב כו בשם בהשך משאך מאורא

ותלמיד שיעשושים
 והוכחת רעים

וכל עוד שעשועים כרע בר צמח ולר שעשועים מצוק לבד
 אורי ולקטנא ויש גורמן וכל עוד שעשועים ובוא כרע כדכתיב
 ואביו אלו אלו שעשועים יוס יוס והצד לומר בשלמא כרע
 ארע מחוסב לבד אורע ולקטנא דכרע קלמלך ודקטנא ולקרא
 אורע כעמק בשעשועים כדאמרן כל קורא עורב בלא נשעק
 כעור חורב חורב ונשיג כדכר חיים צדקה ונשיג
 וקובא רעים דכרע כרע ערפא ארע עמורא ואבד כרע חיים דכרע
 ואבד כרע חורב כעור

ותומה וענוה
 ויראת מקדש

ויראת מקדש וענוה דכרע רעים כרע עם קטנא ויראת מקדש
 דכרע כרע דאורקא דכרע זכור ארע כרע קטנא ויראת מקדש
 על כן ויראת מקדש דכרע וקראו קטנא ויראת מקדש
 שוכן כרע כרע אורא כרע ויראת מקדש עם קטנא כרע
 כרע ערע דכרע ארע אורא ויראת מקדש דכרע ארע קטנא
 כלמה חכמה וכן אורא אורא ויראת מקדש

ולחוד נאמנה
 ליתום ואלמנה

לבנים בדנה
 ולוי עם גרים

ולמוד

וחדלתי מעומ דכונים כו ואת אחרי ואת ית וגו' וכנסתי זה
 לעולם לא עומא ופאכישת פאמאנק ונאשכ סכחית
 ונאשכ דכונים אר סכח לניק. וא טצור ואר ענמי כזיתך לא

ותשמוט משאות
 בשדה ותבואות
 ושכחה עם פאות
 ועוללות מבצירים

ונאמאט עסאופ שמיטת בלאו דכונים כו נאשכ בותך נאמאט
 טאמאט וכנים שמוא כל בעל מטק יד וסכח דכונים וסכח
 טאמאט דכונים לא נאשכ צאט אר ובאילן נאשכטתן פאק ואשכחן
 כבואב באילן דכונים ונבואט נכס ינעולאט אינו מאצא אלא
 נבצורה בלכר שאינו נאשכ אלא נכס

ולקט הקציר
 עזוב לבלי תצור
 וקט הקציר
 לדלים נארים

וקט קצור דכונים ולקט קצור לא נאשכ דכונים ופאמאט
 לא נאשכטת דכונים לעשק דכונים נאשכ ונאשכ נאשכ אונק
 נאשכ קצור בשביל סלא וניק נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ
 נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ

ואלימו הבט
 ותן פן תלבט
 בהענק ובהעבט
 נדבות ונדרים

נאשכ קבא לעטוס ולקטוס באמאט לעטאט נאשכ נאשכ
 נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ
 נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ
 נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ נאשכ

שמיח ואמור קצח
 והנותר בנאח
 בהתיתתה קצח
 והנותר על אגרים

שמה ואמר קח לטון שחמך דכריב יטן אמר באונם עלובים וגו' וזמר
 בכהווי' קח דכריב וחזאחיה עעך יקבורך באם קוא נכדך
 וקבי דאמר וקבורך עלך רעשך מלמנו באם שכווא מקוס שטעיותים
 בזו באם בדכריב וקבאם לטנו עבוער שם וקבאלך על קנחלוס
 בה שיקא נשרה דימא דכריב וקבורך וכו' באם רשקכו זי

וּפְנֵה לְכִי וּבֵא שׁ
 וּפְסַח בְּעֵלֵי אֵשׁ
 וְיִשְׁדָּה בְּאֵשׁ
 וְנִחְצוֹת וּמַחֲזוֹרִים

וּפְנֵה לְכִי וּבֵא שׁ פְּנֵה לְכִי קוֹא בְּמַחֲמָה בְּקִדְשִׁים בְּשַׁעֲשֻׁימָן בְּזִכְרֵי
 מִלְּכָל אֹתָן בִּי וּבְאֵשׁ יִקְרָה בְּלוֹכֵי בְּבִאֲשֵׁם אֶרְחֵנוּ וְלִפְנֵי
 בְּעֵלֵי אֵשׁ דְּכָרִיב וּבְאֵשׁ אֶרְחֵנוּ בְּעֵלֵי אֵשׁ בְּזִכְרֵי אֵשׁ וְלִפְנֵי אֵשׁ

וְרֵאשׁוֹן וּשְׁבוּעֵי
 וּמִקְרָא שְׁבוּעֵי
 תִּקְרָשׁ בְּחַב וּשְׁעֵי
 בְּבִכּוֹרֵי קִצְיָרִים

וְרֵאשׁוֹן וּשְׁבוּעֵי אֵלֵינוּ בְּרֵאשׁוֹן וּשְׁבוּעֵי אֵלֵינוּ בְּרֵאשׁוֹן וּשְׁבוּעֵי אֵלֵינוּ
 בְּרֵאשׁוֹן וּמִקְרָא קִדְשׁ וּשְׁבוּעֵי אֵלֵינוּ וּמִקְרָא קִדְשׁ וּשְׁבוּעֵי אֵלֵינוּ
 בְּרֵאשׁוֹן וּשְׁבוּעֵי אֵלֵינוּ בְּרֵאשׁוֹן וּשְׁבוּעֵי אֵלֵינוּ בְּרֵאשׁוֹן וּשְׁבוּעֵי אֵלֵינוּ
 בְּרֵאשׁוֹן וּשְׁבוּעֵי אֵלֵינוּ בְּרֵאשׁוֹן וּשְׁבוּעֵי אֵלֵינוּ בְּרֵאשׁוֹן וּשְׁבוּעֵי אֵלֵינוּ

וְיוֹם אֶבְרוֹן תְּרוּעָה
 וְסוּבָה וְאַרְבַּעָה
 וְיוֹם בְּפִגּוֹר תוּעָה
 וְצִמְחִים נִבְחָרִים

וְיוֹם אֶבְרוֹן תְּרוּעָה וְיוֹם אֶבְרוֹן תְּרוּעָה וְיוֹם אֶבְרוֹן תְּרוּעָה
 וְיוֹם אֶבְרוֹן תְּרוּעָה וְיוֹם אֶבְרוֹן תְּרוּעָה וְיוֹם אֶבְרוֹן תְּרוּעָה
 וְיוֹם אֶבְרוֹן תְּרוּעָה וְיוֹם אֶבְרוֹן תְּרוּעָה וְיוֹם אֶבְרוֹן תְּרוּעָה
 וְיוֹם אֶבְרוֹן תְּרוּעָה וְיוֹם אֶבְרוֹן תְּרוּעָה וְיוֹם אֶבְרוֹן תְּרוּעָה
 וְיוֹם אֶבְרוֹן תְּרוּעָה וְיוֹם אֶבְרוֹן תְּרוּעָה וְיוֹם אֶבְרוֹן תְּרוּעָה

וְעֵץ עֲבוֹת נְהַדָּר
 וּכְפוֹת הַתְּמָרִים
 עֲרֵבִים בְּהַמְדָּר
 וְכִרְיָ עֵץ הַדָּר

עלבים כמעלה שוקו לחץ בשעלם במעלה ועץ עמוק נקדה בוא
כדק ועץ עוקב נבדד שלא וקייבט נעלו נעלה וזה עץ קדר
קוא בארץ דכרית פה עץ קדר שלא וקייבט כמנא וכעור קעמחם
קוא קלולב

בא לחנה ובער
וידהה ורלם

וכהן הויהם ע
ובבתולה יבעל

וכן בורס על דפכב ובכבן גדול מאדיו ועל קוא עלשין ואם
על יקראן בא למנא ועל אפילו בא למנא שערך לכבן בחום
אסור לו דפכב כי אס סכורב מעמיו וזה אסר וכבר נלם ובעל
אח על כי שאינא אלמנא ולא גרשק אלא בא אחד ואינא וכעור
ואפילו סכר וכן מוכר עץ פסולת לו דכרית וקוא אסר בסכורב
יחז יוהבו יהם זאנטיא ור ככרס דכרית וישא אבין אפילו אל
בעס יוכה

לטהר כות וכתים
והגש דקטרים

ויבדע העיתים
ופתות הכותם

וזה משפס ככרן צורף שדע דאיו זק ובאיו זאנטיא וטבר קכרס
בכרס או צורף קכרן יסור בוא כמור וכעור ככרס דכרית
כעור אורב ככרס וככרס מקמחם שיקרה כמקמחם ואור
דמכריו כמכריו וכמכריו

להקטיר ולמלוח
עשנים נעתרים

ונשלח בשלוח
לכפר ולקלוח

ונשלח בשלוח מן קיא עק שצוק לכפרים לכפרים כעורב דכרית
וככרס ארבע עורב ורבים ורבים ואמלח וכל כמנא לעמור
כמנא ורבים כר צמח כר צמח כר צמח כר צמח כר צמח
דמכריו כמכריו ורבים דלא ארץ לעמור עקב בשלוח
אלא כמנא שערך דמכריו כמכריו דמכריו כמכריו ועוד קמח

וכן ילמד עם זה אכרבים וזו שכינה צהבין (למד יקדדוהו כדלוקא)
 בספרו פון אורח וקולא אלה שמואל בלגיה חכמים מעמדה
 פסוק שחוסה לפנים ביו נותן שכל מרבה בלישכא וקאון
 וקחזק דכפופכו אר חזק בעמולק ואר און כדלוקא נחמו מלח
 מלח בני ישראל ואר אורס לאבין ועל לחוץ נעלהם דכפ
 כו חסד וחזק צניז קח וזוער

שרד ובעת לבת
 בנדים משוורים

ויכין למלאכת
 לבית הפרוכת

וזכר לעלמכר כפון ילכט לעלמכר אר שם בנה כפונק
 פסוק בן ובא עמ שלוק בערוס אכמים ונבוא בנהם
 עיוקיהם ופסוק וזכר אר יעלוד בערדא דכרוב ועשירי בנה
 דא לאבא וזכר וזון בוא לעלוק בנה כפונק אעורב בנהם לפון
 צחא וארעא לפון בדיא וכל שר אסור בכפון בעלוק מלח
 בערוס חייב מירב וכן אס שגש ביוקר מן כפונק אעיוקיהם
 כאורב עפוק חייב מירב כיה אעיס ועפוקא כפונק ובער לכר
 וכל אר ילכט בנהם למזהם

ולחם הנתיב
 לבשחה ולמאורים

ותבנית המשכן
 ושיכון הכתוב

ופסוק במלח בנפיש ועשאו יחדש נפיש בכפר אר מלוק
 נעיון בער כלימין ואר לעמק עולקס מלך ופסוק כיה כפונק
 ולכפר זרעו של עולק וזכר דכפא מלחמא אר לא נעיון
 יסאל בער כפונק ואר ואילו כפר קלא דדקאן כיה רבי
 ששע אורג של מלוק ונעיון וסאל כפונק לאר חרש
 ועלמכר אכמים ויש לומר דקפס של מלוק כפונק לאר
 אכון חופר קרע ופס לא ופס כיה כיה אכא חלק ויש לומר
 מלח דמלח ופס כיה דכר וזכר לחופר קרע לחופר מלוק
 דכא חלק חופר כחלק שר שזכר ופס כיה כיה חופר

מקורו לא למד שחוקי ענין לבנות ולבנות מקדש שלהם מנחם הוא -
לחם בפניהם. ומהן בענין קורא שצונו שיקים לנו שטן עשונו
עצמנו במיוחד. ענין למלא בו כחן גדול שיהיה כל העולם וקבוצת
מבדל מאלו ומהם ולעשות בעולם וכוונתו לעשות דקאמר וילאזה
דכתיב וידעו אלך שטן מוכן כדכתיב לעשות דקאמר וילאזה

קטורת נקבת
ושתי כברים

חבוכה וקראת
ושש המערכת

חבוכה ומלאכה זו חבוכה מנחם דמור כמכר ענין גדול כמו נמכר
עולם וביא ענין מקורו. ואש בעולם הוא חלק מלך מקור לחם
מכניס כך פירש בראש דר ענין. ושני בפרק כס שני מלחם חלק -
למקדש עם בריבט שם יבאו ככלל מלחם בעולם מנחם לכל
דכתיב כשם שכל בורח ושאכל כמין שני בלחם אחד בנחם עם כמין
שנים כדכתיב מעשיו כסם כדכתיב לחם נמכר וזה בדרבן בכל מלחם
חלק מנחם כיום וזה חלק זה כך פירש בלחם

ועזרות וקרבנות
במועדים וזכרים

ושלש מתנות

ושלש מתנות ומהן שם שלש מתנות ומהן כך פירש בראש דר ענין ומהן
וקרבנות ומהן קרבנות חמור ואשכול (שלא מנחם חמור ואשכול)
ושלש מתנות בפרק כס שם שלש מתנות מעשיו ומהן כדכתיב

והעומר להלל

והעומר להלל

ושלש מתנות

ושלש מתנות

וקטורת נקבת ומהן כח שטן ונדרש ומהן -
מלחם שם מלחם מלחם שם מלחם ומהן כח שטן ונדרש ומהן -
אמר דס יקרא קטורת נקבת מלחם שם מלחם ומהן כח שטן ונדרש ומהן -
ואשכול מלחם שם מלחם ומהן כח שטן ונדרש ומהן -

ועוד נראה לו מעשה אלהים דבריו שבו ופברקו מעשה
דבריו וברוך על כן באוהם כבוד אלה וכל לבן באוהם אלה
באמר כאן באוהם ועם כבודו בלילה דשרא באוהם אלה
מבוא שחל חלק ווער ואיר או נעו מבא כרובו דהרדאי אלה
מבואר מן באוהם וכבודו מן מבואר חלק ופברקו באוהם אלה
שאהר מן אלה ווער לרין בשמנים שאין אלה וכל וכן דהרדאי
באמר בהרדאי דבר שבר כוין לוק קנים וילוח חבשים ודשאר
דבר חיונהא קא באוהם ונראה לו דמבו ביהו קטן בהרדאי
נר שבר כוין לוק קנים באוהם ברת דבר נעוה נשאר אלה
עבר אלה בשמן לוק ואיר נה בבנים עלוה חבשים דבר אלה
אמר וכבר בעור שיש טמאן ועבונן לעמוד שר פולו אלה
בגד זכור ואחר בגד שגור ולדבר בשר פולו נראה
דמעשה משום באלה חזרי וברדא בקדל פגם קבוב בערדאי
שמותה כחבב בא כל ישראל לוראיר ונא ופגם בערדא בקדל
אח קנים באפשים וכן אים ושופטים עס שומהם דכרוב
שופטים ושומהם נש לך שטיק :

נפשות ומעדרבות

למחקורת ריבות

נזיקים נשפטים

ודין ארבע אבות

למחקורת הכוב דכרוב בו וכלא אחר דבר למשפט בין לוקים
בין לוקים נשפטים וברכב בערדא וודאיר וחלקו וסאלו קימא נשפוט
ומעלה כלל בזק דהוי שפוטו ויהי נשפוט ידן אלה אלה
נזיקין פסור וקבוקר וקבועם נקבעער נשפוטו נשפוטו
פיקין נשפוטו שלא יזיקו מעין חבור :

לחריש השנה

וקצב חבובים

ארבעה ופשרים

למחקורת בהונת

קצב יקבוקר דבר (לדא חבשים ולחשונ פנים דכרוב -
באמכוק נכס אלה חבשים זק קילע חבשים חבשים -

אנים כך יצאנו כחצו בעודם ונראו לו מעטא גשום דקרא
 יפרא הוא לחדשי בשכך כפר דקראמר ראש חדשים ומצוק זו
 אינה מקומה לכל אוש ואוש בעו משכך שכל אוש ואוש ומעט
 ששק ומים וכשביעו נשכר אכל מצוק זו לא נשא אלא בפינה
 מנהל ובאה יסראל ומיונדקראמר כפא וקלם ונבונג כלומר לא
 בכל מקום אלא מקום קצום וכו' מקרא אצק ישראל ומקום קבונג
 מקרא מוכר דין מנהל צהר לקבוע חדשי בשכך אכל בחוצה לארץ
 לא כלאיפה בפה מהאק ולענוכ בדונג כף מוכר במזק יי

זה תקופות לחלואות
 ולרמות ולעלות
 בשני מעשרים

ומכריו למלאות ארבעה ידוטר ומעטן לוטר בחמה וקרא -
 כרוב בהלה במעטם הוא שיש ונר חובב למעלה דכיא מצור
 עמק מלכבטן ולראוב הכג מלצור ובהג קשבוטע ובהג מחוכב
 דכרוב שלט בעשים בשכך וראוב כל זכור ולעלוב בשני מעשים
 פלוגה שצדק לעלוב לאכול בוקשלים מעט שני בשנים במוקב
 פקס מעט שני שני שני שני שני שני שני שני שני שני שני
 וראשון ושני ושליש ורביעי ושמיני ושש ושבע ושמונה ושנים עשר ושלושים

להנעים חובשים
 ולטבול נפרשים
 ונם להיות קדושים
 בעתים נגזרים

לנעים חובשים חובש חובש חובש חובש חובש חובש חובש חובש
 שגאמר יראו ואלקבו ארמאק לפעם יצאנו וקרא
 קבר פה גאב יקרא בר צמח כרוב שכן חובש חובש
 קשטויין בפרך מזה שצדק לקושין על חובש חובש
 נם למיון קדשים דכרוב קדשים קדשים קדשים קדשים קדשים קדשים קדשים קדשים

מחמאק

קממאין שסס נפחיש עד שימקה עצמן שומעו בשמחה
דכעוב ורחץ בעינים ופניא גוים שכל גופו עולה כבן וכוא -
שוער מרחק בעינים נגזרם כדבועים לו למפול ופניא בספדה
ולחץ בעינים וכול גוף עליו עלענד לער ואחר יבא אל קממא
קה סרט לנו דכממאוס דכעוב מדבר ועבט קממאק :

ועבד עם אמה

ושבת בבהמה

ומקרא בכורים

ובכורי אדמה

ושכר שבקמק שבינך שבקמק וכלים דכעוב לעטן ינוח וכו' וכו' וכו'
אלמק דכעוב ראשית ככורה אלמק קבוא ביקר אלמקין וקרא
בכורות דכעוב כממאוס (גוי שאלו קרע גפניא וקרא חוצמן
קבר כממאוס ביקר שאלו :

ויצדק מאזנים

וזרז בתנים

לבנים הבכורים

במתת מי שנים

וזרז מניס בקרן כמק בכעוב מדבר וכעוב נכבד וכלו
אורו מניס כחורס וזרז מאזנים דכעוב מאזנים וזרז
כו שנים דכעוב כוא קממאוס כן קממאק וכו' (ועל פניא
לכנים ככעוב כדממאוס כדממאוס כדממאוס כדממאוס :

וגם מדותים

וחזק איפותים

וגדלן נככרים

גבו צא שפתים

וחזק אפנים שאל ימק לו שני אפנים דכעוב לאמק - לך
איפך ואיפך גדולק קממאק יעס גדולק כממאוס אף על פני
אלא קממאק זק גדולק אלמא כממאק גס כממאק יבא כדבר כן
שאל ימק לו שני אפנים שאל יבא שאלו מלך אלממאק

למעשה יתקן ויכיר בקדושתו ועוצא ספרים דכתיב ונצח ספר
כשאלו ועשרה אל שר שר ופדיון נעלהם דכתיב אחרי נאמר
נאמר נבדק לו אי נעלהם נעלהם כסא

6/17

בְּסִימָן גִּבְתָּמָה
וּבִתֵּי הָאֲצָרִים

וְחֹפֶשׂ הָאֵמָה
וְדִין עֲרֵי חֹמָה

וְחֹפֶשׂ קֹאֵלֶךְ בְּלוֹעֵד יֵשׁ חֹפֶשׂ לֵאמֹר עֲקֹרֶה עַל קַעֲבֹד אֲחִיכֶם
בְּמִקְוֵהִים וּבְיוֹנוֹת מִקְוֵה עֲקֹרֶה דְּקֹאֵלֶךְ בְּלוֹעֵד בְּשִׁנְיָהֵיךְ
בְּמִקְוֵהֶיךָ וּמִכֹּחַ דְּקֹאֲרִין יִכְוֹל עֲלֵיךְ אֵלֶיךָ בְּעִירָה אֲחִיכֶם
בְּמִקְוֵהִים

במחבר על זדון
ישולח לדרור'ם

וְאֵדָם לֹא יִדְוֹן
בְּיָבֹל וּמִתְעַדְוֹן

ואדם לא עץ אחד לעמיתו. לא ירחיק עמו ארץ עליון. עץ חיים וכו'.

התאריך: 1997

[illegible]

וְיִצְחָק יָדָהּ בְּאֶרֶץ
יִצְחָק עֲבָדִית חֶפְשִׁית
וְעַתָּה בֹא חֲקִישִׁית

וְצִדֵּק עֲבָדָה חֲפָזִית שֶׁיִּזְכָּאָם בְּיוֹמָם וּבֹא חֵילוֹם גְּדוֹלָה וְקִרָּא
אֱלֹהִים עֲבָד דְּשִׁינָה בֵּין רֵעֵיהֶם וְיִזְכָּא בְּיוֹמָם אֲכַל אֱמֶת דְּלִיכָא
בְּרֵעֵיהֶם לֹא מִשְׁכָּח בְּיוֹמָם וְכִי כִּימָא נִמְכָּר לְגוֹי יוֹסִיף דְּלֹא מִשְׁכָּח
בֵּין רֵעֵיהֶם וְיִזְכָּא בְּיוֹמָם בְּכָל מַקְדָּשׁ כִּמְנָן דְּאִי בִּקֵּשׁ עֲבָד לִי זִרְאָלָא
אִיכִיד בְּרֵעֵיהֶם קִדְּמָא נָטִי לֹא סָנֵא וְאִי בְּשִׁיבִי אֲוִימָא קִפְּשֵׁמִיד
דְּאִיכִיד בְּמִכּוּרָא לְמַדְּאִיכִיד בְּרֵעֵיהֶם וְיִזְכָּא בְּיוֹמָם אֲכַל אֱמֶת
דְּלִיכָא בְּרֵעֵיהֶם וְלִמְכָּר בְּמִכּוּרָא לְגוֹי בִּקֵּשׁ אֱמִינִי דְּלֹא קִיטָּן -
בְּמִדּוּר לְמַדּוּר כִּי נִמְכָּר לָךְ אַחֲרִיךָ קַעֲבָה אִין בְּעִסְתִּיהֶם בְּקִישְׁתִּיהֶם
לְעַבְדֵיהֶם מִכְּעַבְדָּה וְיִזְכָּא בְּיוֹמָם אֲחֵ עֲבָדֵיהֶם וְיִזְכָּא בְּיוֹמָם וְקָא -
דְּקִדְּמָא וְיִזְכָּא שִׁשּׁוֹךְ לֹא אִיזְמִינֵהּ לֹא אִשְׁמֻשִׁין דְּלִיכָא בְּשִׁשְׁ -
דְּלֹא מִכּוּרָא נָטִי מִזְכָּא בְּשִׁשְׁ אֲכַל לֹא אִשְׁמֻשִׁין דְּקִישְׁתִּיהֶם דְּאִיזְמִינֵהּ
אֱמֶת לְמַדְּמִיזִיכֶם שֶׁ מִיִּמָּה אֲעֻשְׁתִּי לְגוֹי וְיִזְכָּא בְּיוֹמָם דְּלִיכָא
כִּימְכָד לָךְ אַחֲרִיךָ קַעֲבָה אִין בְּעִסְתִּיהֶם לְגוֹי וְשֶׁ מִזְכָּא חֲמֻשִׁין

ונשגו שכלל בניו שלם שנים יבין להם עולמים ופסגה ברוחניות
 ראי לפסגה ונשגב בחמושים פאכלו כל פנה בלא פזק ועקמי
 בכו אינו אכלו כל פנה אלא צנחן ואיך דרגי עולמי שכן סגולת
 שכן לעולם ואיך לעצמי עולמי קלמים וחמישים בוא חומש
 דכריז וחמישים צמח עליו וקמלל שם עולם עולמי וקמלל

ודין שמה חרופה   וקוד עולה ערופה
 ופסח לתרופה   ללא הלה מהורים

ודין שפח חרוב איבא מאן דאמר דכא דכריז וביא שפח
 נחפך לאיש בחצו שפח וחציו בן חורן במאולסך לעד ענה
 ואיבא מאן דאמר דכפח בנשגב שאין קיושין כושין בן
 משכני וסוד שגלך עקבך לחלל בעצמי ואין יקש מי בלג
 ופסח לכה חכך כעו ועלוק לכה חכך ללא במק מקוהם פסח שבו
 שקוא ללא במק מקוהם דכריז כי יקין מלא לנשגב וכו' וזה לשון

וטהרת הדוות   במימי המקוה
 ופר בא על מצוות   ופר הכפזרים

וטקד בלוח דכריז וביק בנחך כועי נדך דכריז וטקד
 ופד פירשין לעיל בלחכול עברשים וכן כלל כל במאין
 ובא בא על מצוות פשטנו סגולתן במוראק ועשו ישראל על
 פוקס ויזר בפוקס פד של עולמי ווס הכפזרים

וטהרת השומא   וקרבן הנראה
 וקרבן חטאה   ומוספין עשרים

וטקד במאולסך בנשים שלא במאין כפח עשה לא נחמך
 עד שיביאו קרבנס במאולס כראי הנד לושר ביננו כד שם
 בלג בן עמח ונחמך פקדן במאולס ויש גויסין וקרבן במאולס
 ופי נחמך שקצק לושר לאיתר פדים בקרבן וקרבן חטאה

שכא על חמאך יחיד. ומוסרן עשהם ימים שנים בדין מוסר
 חס זולתם כן עשהם שבעה ימי בפסח מוסר עשרה מוסר
 ראש באב מוסר יום בפסח ומוסר כל ימי חג קטורת חשב
 וד ומוסר כל ימי שבע חסוד חד כיון שבוא באורו עם עצמו
 תובא יום זולת עם בה עשהם ובוא עשהם לפני ארץ ישראל
 לפני חוצה לארץ אוכל כלבא עיה :

וידא יצם נתלה

וערה הנודרים

וידא גם עולה

וחרם המגלה

ויוק גם עולה קדוש ונלק ויוק דחלוק של עני יגלו ששור
 וידא גם נדבא אש לאו ואשם יקח וחרם המגלה קדוש
 מק שבהם במגלה דכרם בו וצליא ומודיק לה בערבין -
 במגלה דקמין לאש כגון שניד או בעהן או כשהם בשני
 ע שערין לא בעהן וקדושין יעמד ליחשב כדקל ושרה כהנים
 כיון עין כלום עלי או עין בשמך דנון בעהן כלל עוב :

והעמוד למבור

לשלח ביערים

וידא יתד לחבור

ואם קן הצפור

וידא יתד קניא בפסח אין יד אלא מקום שנאמר ומדוע
 לו יד ואמר אין על זה לדלוקם ויצאך שאל חזק ולא בעמלה
 וידא פסוק לך על אונן אין אונן אלא מקום זינד וקוק
 באש חזק ולא בעמלה ויורה דב שומע אש גבא חומר
 באחד ומכאן באחד וכו' שבעה חל אונן יגן שלא וקא אדם
 כופך מרוב חלבו ביום דלמוד לומר ויחזק ושבר וכסיר אר
 צאב נסם במקום צוראני. והעמוד למבור דכרם
 ומכאן לכו למחל בשבר מים במחלכם אר עמלה
 במחלכם שבע במחל פלמאני ואם קן במחל למחל -

וְכָל שִׂמְאָה לְהַבְלֹת
וְאָדָם עִם מַבְלֹת

וְעַל שִׁמְעָה לְהַפְלוֹת
וְעַל אֲדָם עִם מַלְאוֹת

[illegible]

וְהַיְסוּט גַּם כִּי יִבְרָךְ

ויבאם לעזרת

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא וְנָגַע אֶת
בְּרָאשֵׁי הַלְוִיִּם וְנִעְנַע אֹרֶן מִן הַקֵּץ וְקָרָא בְּרִי
עֵינָיו כִּי יִשְׁקוּ מִן הַכֵּל וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

על

ומקשה. דבר צדקה כדאיתא שפיר אורח דאורייתא. ומקשה
 מהמסכת בעל קדושת השם דהמחבר ברחוק ארץ וכדומה כו' ויחזיק
 אדם אשר לא יסד מקור מקדש עולם. ויבאנו במחשבת אדם
 שנתחזק במעלה שער ואין לקבוע שטח ממש מלמד ודומה
 אורח דכדכד ודבר נבא עליה ואמרתהו סגולה שמו עליון עולם
 ואמר צדקה היא מקדש מבינה וביא מלמד עולם מיד דענו וכו'
 נרמזין במסכת מבור אור דבי יבוסט בן לוי שלש דברים
 שמו בן דין של מלך ומסבולו עליו וד' ב' וד' של מלך
 מקדש מלך של מלך וקבאכ' מעשר מקדש דברים דענו
 וקדשו קדשו לעולם מקדש מלך מלך של מלך של מלך דברים
 ודבר דענו בא מבינה לחס וכו' ואמר ב' מלך מבור קדשו
 וקבאכ' מעשר דכדכד קבאכ' אכ' כל מעשר אל כ' ב' באור
 וכדכד ובחננוי הא במלך אור ב' מלך אס לא אכ' חלום
 אכ' אורח ב' בשמים וקדושו לכו ב' ב' ע' ע' ע' ע'
 שובנו שפיר ב' עליון ד' וכו' רש' ק' מקדש שחיות
 מקדש מבינה שחיות שלום דמור לטאלו שלום חביו
 ע'ס ואין ב' מלך מלך אס שמים לטאלו ומשום יבין
 ב' מלך חיות לטאלו שלום חביו ע'ס ואין ע'ס כו'
 שיליון ע'ס שיליון שלום שמו של מקדש ב' ב' ב' ב'
 ויך ל' ב' שלום וכו' ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס
 דמקדש מבינה חיות קדש בא ב' חיות קדש בא ב' ע'ס
 חיות קדש וכו' ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס
 מבינה ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס
 חיות קדש ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס
 דכ' ב' ב' ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס
 וב' ב' ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס
 ב' ב' אחר ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס ע'ס

בכחות וקללות
 ושיד אבנים גדולות
 וסכס ונחלות
 ויבדל לדרורים

בכוח וקלוק דלוק כפר עיסל ונרפוכ כפר גהזיס . ועכס
 ען ועכסס לק' ונחלנס דכניס לאלק נחלק באק כנחלק ונח
 אכניס גדולק מלך נשד אונס כשיר ונחל ודקססדכניס -
 וקנשס אק סנר כחשסס דכניס וקנשס דהר באק וקניס וקנדיא

וחצו צרות ערה
 ופבגל ורדה
 ומגרים מתודה
 כמרחיה מקורים

וחצו צרות ערה דכניס וביס סחכסס וג' ונרפוכ כחצו צרות
 ועוס מפרק כוא חזק וסוק כך כירש כרש כר צעה . ונח
 ונחל סכילק ונחל גדולק כחצו צרות כך כירש כרש כר צעה .

ופרה לשרפה
 ומעשר הארץ
 ונחזה לתנופה
 והתרומה להרים

ופרה לשרפה ונחל אהק דכניס ונחל אק כחצו צרות
 דכניס ונחל כחצו צרות . ועשר כחצו צרות כוא חזק חצו צרות
 כמ גדול סכילק ונחל כחצו צרות ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל
 כמ גדול ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל

ועיר יד שורחת
 זעם עיר נדחת
 למלש משחת
 להחרב ולהחרס

ועיר יד שורחת ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל
 זעם עיר נדחת ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל
 למלש משחת ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל
 להחרב ולהחרס ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל ונחל

ועוד כי תסנדר

אבני חתן

ותת נבילה לגר

הוא מן אדלנכרים

ועוד כי תסנדר סוף שלום שניך אלא נסגר בנעך שלם
כפי עולם בעצור אבנים נדר פיהם ולשון כחלק כח
בכפיהם ונכחו לארץ מגר ומהם על שם שמוא בלשון על
יה נבילה עליו קחלה נבילה יוצר נבילה לגר דכרים לגר
אשר בשעה קצתה ואכלה או מכור לנכס :

דכיו בנדר תשדול

ותחזית תסקוד

ביען הררים קורל

לעבדה לאחרים

דגו כופר בשדול דכרים אם כופר יושב עליו ונדר ידוע
בכחו אם זכר חובב וברש יר צעק פיהם מצור בשם ולדור
הגדל חזית משדול וקמסור בשדול דכרים כי נסגר לחיך
גדל בשם בלשון דכרים וכל קמסור בשדול וכל יוסר
נעשור בנדר בלשון חזק בקרבן לשב"ק לאמרים אחריהם :

וחולסו עד זוכים

כאחד החרים

לברתי ירוחם

להנבא שחרים

וחולס ועד זמנא דכרים כי ירוס עקבך נבוא או חולס חלום
וינדר זמנא דכרים ועליוס לזכר חזק ולזכר נראה דלא
גרסו ונדר זמנא אלא כפי גרסין ונבוא וחולס כאחד
בחרהם ונבוא אע"פ דלשון חזק נראה לפנים שחרהם ולא
נבוא כאחד ולנכון קאי דלשון כאחד אנהחזו ועוד דלא
אין נבוא כאחד בחרהם ונבוא אנהחזו דאנהחזו
כנבוא כאחד קאי כאחד בחרהם דכרים ונבוא קבוא או
חולס בחלום קבוא יוצר ולכלי נהמם בשם אחרי קדושים
נבוא בשחרהם נשיין קדושים נבוא חלום דחלום אחרי משנים
נבוא :

ובפר עת ספרד
ראו ישראלי ודבור

חמוציה שם רע
בהזות בטוריה

אנחנו נבחר לעין נס עק דכרוב עבד עדיאל אינון (אען)
פוען נד כי ראמר בכלל בלעזר שעיזר ושהע כען שאוסיסל
עבד ואל אלמס נלפנ גס כלה קל אלא שס רע דכרוב נעטל
אורי מלאק כסח עקור נעדרה בעוזק כס נמקלס לכרוב ומוז
על בלמבר

ובזה ירפה
נמדיח תקנה

טמאמת אונקנה
וינחא נשואה

וכנז ילכא במוזק כנמכר מועל למטא ער וכיון שנמטא עמב
או כחל חרד דכרוב כחל חרד או בער ואמר מר חרד מה קוא
כחל יכמל נחל דכרוב קבד כבד אר ונשבי קבא ונעיר קנחכ
מערב ונולא נשאלס מלא לקוח עוד

וחובל בחדשה
ודם ער יבשה

תכסהו בושח
תכסהו בעפרים

וחובל בחמש כלומר וחובל בחביוק חיוס בחמש דכרוב עמל צער
אנך ובושח נשכר והקניו רבסקו בושח כלומר בא דאמלס לחיוס
ב חמש דכרוב בשושח בושח וקנינו דאמר כשנכסר אורי בושח
אכל אס בחסוק בחחש שאין לו בושח אלא חיוס אלא ארבעה ולכעיס
שעס ולכעיס אהל ואמלעו עין סחך וכוא קין כבולקו ומקטן
מקא דלקב בחסוק לא עסכח בקו בושח וכלעבר עינח סחך ככאן
בושח כשח חיוס בחמש דכרוב עמל לך בושח מקל מוקד יודם על
יבט בשחחוט חיק וענף בושח יבסר אונק עעפרס דכרוב ובקור
בעבר ואטל באבר ואטלו דונר וכרשן וכמס בו ינא דכרוב
נעפרה נכסל וכולקו נמי אורה עמר בלאויל בלעזר
ולכסכר דאמר כעפרס לחובל דכרוב רביס

וְהַשְׁמִיטָה תִּשְׁקָה
וְעִשִּׂיתָ מִנְעָקָה

לְמַעַן תִּנְהַד
לְהַסִּיר מִכִּמּוֹרִים

וּבְקוֹמָה נִשְׁקָה דַּכְּתָה וּבִשְׂרָק אֶת בִּאשָׁם לִמְעַן כִּי תִקַּח וּפְתִיחַ
וְנָקָה בְּאֵשׁ מִנְעַן וְעִשִּׂיתָ מִנְעָקָה דַּכְּתָה וּשְׂרָק מִנְעָקָה לְגַדְּךָ
לְקִיּוֹר מִבְּעוֹהָהּ לִבְשׁוֹת וְרֹשְׁתָּ וּפְתִיחַ וְלֹא בְּשִׁים דְּמִים בְּדִינָה
וּבְכִיב כִּי יִצְוֹל בְּנוֹתָ מִנְעָה

וְחָתְנוּ כָּל שְׂמִיתוֹ
וְיֵאחָר מִצִּיאָתוֹ

וְהָיוּ בְּקִיר לְבֵיתוֹ
וְלֹא יִעֲבוֹר דְּבָרִים

וְחָתְנוּ כָּל שְׂמִיתוֹ דַּכְּתָה נְקִי יִקְרֶה לְפִתִּי שְׂמִית אַחֵר וְשִׁמְתָה אֶת
אֶשְׁרֵי וְיֵאחָר מִצִּיאָתוֹ וְיֵאחָר דַּכְּתָה וְיֵאחָר מִצִּיאָתוֹ וְיֵאחָר מִצִּיאָתוֹ
דַּכְּתָה שְׂמִית לֹא יִקְרֶה לוֹ דַּכְּתָה עִם אֶשְׁרֵי כִּי שְׂמִיתוֹ וְיֵאחָר
בִּלְבָּב דַּכְּתָה וְלֹא יִעֲבוֹר עָלָיו לְכָל דְּבָר וְיֵאחָר מִצִּיאָתוֹ שְׂמִית
אֶמְלֶךְ

וְיִנְתָּה יִדְרָמָה
לְבַל תִּפּוֹל אֵימָה

בְּשׁוֹחַ מִלְחָמָה
בְּלִבְּהִנְחָגָרִים

וְיִנְתָּה יִדְרָמָה שְׂמִיתוֹ שְׂמִיתוֹ בְּקִי גְדוֹל שְׂמִיתוֹ לְעֵם וְיִחְזוֹר
מִנְעָמָה וְיֵאחָר מִצִּיאָתוֹ וְיֵאחָר מִצִּיאָתוֹ וְיֵאחָר מִצִּיאָתוֹ
עִלְמָה וְכָל כִּי לִמְלָךְ כִּי שְׂמִיתוֹ לְכָל דְּבָר וְיֵאחָר מִצִּיאָתוֹ
וְלֹא יִעֲבוֹר אֶת לִבְּהִנְחָגָרִים בְּלִבְּהִנְחָגָרִים אֵיךְ דְּמִינְתָּה
עִלְמָה וְיֵאחָר מִצִּיאָתוֹ וְיֵאחָר מִצִּיאָתוֹ וְיֵאחָר מִצִּיאָתוֹ
עִלְמָה וְיֵאחָר מִצִּיאָתוֹ וְיֵאחָר מִצִּיאָתוֹ וְיֵאחָר מִצִּיאָתוֹ
וְיֵאחָר מִצִּיאָתוֹ וְיֵאחָר מִצִּיאָתוֹ וְיֵאחָר מִצִּיאָתוֹ

אֵלֶּה מִצִּיאָתוֹ
וְאֵלֶּה תִּזְדַּחְתִּי

וְאֵלֶּה חֻקּוֹתַי
תִּבְרָכְתִּים וְיִשְׁרִים

במחשבת עמך במעלות ידיו לעני שקרא מקור צדק לעשות וכן
במחשבת וברצון בידיו חיוך ואור ופסוקת ידיו וכן
מכאן נראה שקרא יקיר ומזלל בכם וכו' עליון קד יקיר
וגו' וקמקיר יקיר קמקיר ארבעים במעלות וכו' יקיר מזלל
במקור קדוץ וכמקור במעלות שמש ויהי וכו' כיום ואף
על גס דכר צדק ומאורח עליון כיוצא בזה דאברהם ויוק
נדון כיוצא בזה עליון עכבך וכו' לשון זכר ולשון נקבה
אשר לשון זכר חמק לשון נקבה יהי לשון זכר וכו' לשון
נקבה או נגד קדוץ דכר ומאורח אור ואין דמיון
שמשותף בין מלכות עליון שעשאו וקמקיר ארבעים עמקיר
במקור במעלות ולא נקרא כדלוקה :

בשומרים עקב רב
יערלים מכתירים

ולנחור יקרב
ובאור הנערב

ולנחור יקרב עד קמקיר יקיר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
שימש דעתו של מקור יקרב אליו נגד מאורח וכו' איננו
אלו באל בשמה שרש וכו' שמש עור ארבעים באלו וכו' וכו'
הוא ואחרים בידיו כשמשותף אכילת במעלות שמשותף
ויקולו שבר דכר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
והוא בראש כדלוקה במעלות שמשותף כדלוקה
שמשותף כדלוקה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

גם בוקר ומעלות עשק כשם צור וחשק ומשק אל עשק
לדקוים ולדקוים : אנה מקומו עשק דל פקדו אל ידו
כיוצא בזה עליון וכו' כיוצא דל ב' חוטן דל : ביד
בוקר וכו' ב' חוטן וכו' עשק וכו' כדלוקה וכו' וכו' וכו'

בעזר צור וחשק אכילת במעלות לא נקרא

ויעדקו לא ציבקה
וצויד תישרים

בְּתוֹבִים בְּאֵחוּנָה
וּבְיָמֵי הַשְּׁנֵי

יְקָרִים מְחַבְּבֵי
לֵבָב וְהַאֲתָנִים

יגלה

והיה שפלותו כדכרוב ויהי קוץ מלפניו ויהי חסדו
באונות אבותיו ויהי ויעזב שבת איבדו ענין וכך נראה
עפ"הם וצדקתם ויעזבן שבתם לא יבדלו אתה בשביל מורה
ועשיו ישראל לומר לכם אם מורה וכבר פתחתי בזה יבדלו
בענין דעות באונות שנו דברים שאמה נעשק ונשעע שנאלו
שנו כהם כל אחד כדכרוב מורה עדות מלכות וכרוב
ויכבדו בני ישראל אונותם מלך דוד ונאלו מלך חורף מלך
בדבריו דבר חורף וכו' אונות במדה ובאכרית ביחודם כדכר
אבן כדכר שמו ובאונותיו כיון דשניהם באכרית מלכים

אחיותי רעיתי

אחי באלה דאחי

ולקחי חסדתי

ושמתי תורת

ישראל וקראתי בדכרוב ויוצא משק אכר כעם וקראתי באונות
אחיותי רעיתי וכן ע"ה קרא אונות לנשים אחי ורעתי ונשעע מורה
קראתי עליך כמלך כל האמהות וקראתי מלכותם על ידי שמעתי מלכות
שקראתי עליהם מלכות

פדיתני בחרב

חשקתי ואלה

צדוקים וטהורים

בתי תורי זהב

חשקתי ואונות בדכרוב לא מלה בידים חשקתי כדכרוב וכרוב כיון
נעדר ישראל ואבדו וצדוקים טובים מלכותם כענין וזה זכר
צדוקים גדול שילאו אי נעני שנתן לכם שכי מצוות דם זכר ודם עיניך
שופעם בן כהן שילאו בן וכרוב משפחה וזכר משפחה
משפחה קרה וקראו לכם ובזק נשאלו צדוקים וזכרונם כן אין
מלכות כמלכות קדשם כענין שפירשני במלכות מלכות בענין
כענין וקראו דקראו צדוקים מלכות בענין וזכרונם כן כרוב
זכר בשפלות כדכרוב ובזק כדכרוב וזכרונם כן כרוב
כענין זה זכר דקראו מורה שפלות וזכרונם כן כרוב
וכשכחתי אונות לכם צדק אונות מלכותם

בצאתי מצרי
וקדל דודי וזה בא

באלה ורבה
מדרג על הרים

בנאכי נאכך סמך נע אע"פ גס אני יואכי נעמך כדכעב
ויעשו כדכעב כדכר באלה ונעמך באלפים ונעמך וקול דודי
מק בא זק כדלוי כדלוי הוא כדכעב מן דודי מדרג בנעמך נעמך
על דלוי על דלוי כדלוי שמיך מדרג אכ"ל מנעמך כול "

אנכי יו
ולא יהיה על פני
קדמתי בסיני
לה אלהים אחרים

אנכי קדמתי בסיני פלוגר בסיני קדמתי קדמתי ולא ימנע
וקא מנע קדמתי בנעמך וכן נעמך בא דכעב לעמך ונעמך יא אלה
קא נעמך קדמתי כול ככא ולא ימנע לך זולתם אחרים כול
שנעמך שמיך ויהי ויעמך ונעמך וכל נעמך כשמיך "

ולא תעשה פסל
ולא תשים פסל
ברשע ובכח
להקביתו בזרים

ולא נעמך פסל על נעמך וזה אדם קדמתי ברשע ובכח כול
כשמיך שמיך שמיך ונעמך ונעמך ונעמך ונעמך ונעמך ונעמך
כדלוי לו שמיך דכעב קדמתי נעמך ונעמך ונעמך ונעמך
כדלוי נעמך ונעמך ונעמך ונעמך ונעמך ונעמך ונעמך
אין כול נעמך אלא נעמך ונעמך ונעמך ונעמך ונעמך ונעמך
נעמך אלא אסמך ככנעמך ונעמך ונעמך ונעמך ונעמך ונעמך
כל נעמך אסמך ונעמך ונעמך ונעמך ונעמך ונעמך ונעמך
לא נעמך אסמך ונעמך ונעמך ונעמך ונעמך ונעמך ונעמך
דכעב כול אנכי כול קדמתי ונעמך כול קדמתי כול
אל כעמך ונעמך ונעמך ונעמך ונעמך ונעמך ונעמך
נעמך קדמתי ונעמך נעמך נעמך ונעמך ונעמך ונעמך

וצור מלפניה

ולבנות מלפניה

להביא תועבה

ולטעת אשורים

וצור מלפניה מלפניה . שלא לקבוא מעמד דכפיה לאחריה פוע
אל בורק ומיפחלה כעקרי ונחנך מלפיה דכפיה ולא נקיס לך
מעצב . ולטעת אשה דכפיה לא כטיע לך אשה ::

דכור משימע שוא

ולא תשא לשורה

ורחמי בישוא

שמותי היקרים

וקור משמע שוא דכפיה לא כטיע שוא וביא אוקר להין
שלא ישמע אחד מעלי דכפיה עז שיקיו סס שניבס ולא כטיע
כוא לשון קבלק כמא בו כטיע אכראש ומעצמיון אלה קרפ
וקאמר שוא שאו אכפיה שואמר לך באמר שחביה מבחיסו
או מבולן או מעצמיון או כטיע אוקר לך לעצמו לשון קרע וקחטן
בשוא כליע . ולעצמיון בשוא כטיע בקה דלעיל מיכר וקרה
כר יגח פירש כפיה שוא משמע שוא ככור דרך צאליכוכ -
קדבהם ובשמן . ולא כטיע לשוא שמוכי קיירהם דכפיה לא
כטיע אכפיה כ' אלקיך לשוא ::

ומצות לא תנאה

ולגבול לא תשא

שמוך פן יחרה צח

ולא תחמוד חברים

ומצות לא כטיע כטיע מכה כל עשה כדכיה לא כטיע
לא כטיע ולא מכה כטיע דלא אכפיה ככיה כטיע
דכפיה ככיה דטיע מעצמה ולא כטיע דכפיה לא כטיע
כטיע הער ונחנך ::

ונפש לא תבקש

ולא תתן מוקש

אשר דמה אבקש

להכשיל העורים

וּנְפֹשׁ לֹא כִנְקֶשׁ מִן הַחַיִּים לֹא כִנְקֶשׁ מִן הַחַיִּים לֹא כִנְקֶשׁ
וְגַם אֲכָלְתָּ אֶת הַחַיִּים וְשָׁמַרְתָּ וְלֹא כִנְקֶשׁ מִן הַחַיִּים לֹא כִנְקֶשׁ
לֹא כִנְקֶשׁ מִן הַחַיִּים לֹא כִנְקֶשׁ מִן הַחַיִּים לֹא כִנְקֶשׁ

וְשָׁמַרְתָּ לֹא תִעָנֶה
וְעָלִיב לֹא תִעָנֶה

וְשָׁמַרְתָּ לֹא כִנְקֶשׁ מִן הַחַיִּים לֹא כִנְקֶשׁ מִן הַחַיִּים לֹא כִנְקֶשׁ
כִנְקֶשׁ מִן הַחַיִּים לֹא כִנְקֶשׁ מִן הַחַיִּים לֹא כִנְקֶשׁ
כִנְקֶשׁ מִן הַחַיִּים לֹא כִנְקֶשׁ מִן הַחַיִּים לֹא כִנְקֶשׁ
כִנְקֶשׁ מִן הַחַיִּים לֹא כִנְקֶשׁ מִן הַחַיִּים לֹא כִנְקֶשׁ
כִנְקֶשׁ מִן הַחַיִּים לֹא כִנְקֶשׁ מִן הַחַיִּים לֹא כִנְקֶשׁ

וְהָיָה לֹא תִנְקֶשׁ
וְהָיָה לֹא תִנְקֶשׁ

וְהָיָה לֹא תִנְקֶשׁ
וְהָיָה לֹא תִנְקֶשׁ

וְהָיָה לֹא תִנְקֶשׁ
וְהָיָה לֹא תִנְקֶשׁ

וְהָיָה לֹא תִנְקֶשׁ
וְהָיָה לֹא תִנְקֶשׁ

וְהָיָה לֹא תִנְקֶשׁ
וְהָיָה לֹא תִנְקֶשׁ

וְהָיָה לֹא תִנְקֶשׁ
וְהָיָה לֹא תִנְקֶשׁ

וְהָיָה לֹא תִנְקֶשׁ
וְהָיָה לֹא תִנְקֶשׁ

וְהָיָה לֹא תִנְקֶשׁ
וְהָיָה לֹא תִנְקֶשׁ

וְהָיָה לֹא תִנְקֶשׁ
וְהָיָה לֹא תִנְקֶשׁ

גמאונד מענטשער שווער עליו אהיכל אדם אה עליו שאינו
שונע כדו שונע שווער שווער שווער שווער שווער שווער שווער
כל אדם איז שווער שווער שווער שווער שווער שווער שווער
שען אהוד שווער שווער שווער שווער שווער שווער שווער

והוא תאחר בבבועה
ולא תעשוק רעה
ולא תאחר בנדרים
ולא תאחר בנדרים
ולא תאחר בנדרים
ולא תאחר בנדרים
ולא תאחר בנדרים
ולא תאחר בנדרים

והוא תאחר בבבועה
ולא תעשוק רעה
ולא תאחר בנדרים
ולא תאחר בנדרים
ולא תאחר בנדרים
ולא תאחר בנדרים
ולא תאחר בנדרים
ולא תאחר בנדרים

והוא תאחר בבבועה
ולא תעשוק רעה
ולא תאחר בנדרים
ולא תאחר בנדרים
ולא תאחר בנדרים
ולא תאחר בנדרים
ולא תאחר בנדרים
ולא תאחר בנדרים

חד באונאב מעור וחד באונאב דדהם (גמאי קוא אונאב דדהם
אם ביד קעל נשוער לא יאמר לו יכור מעשיך בראשונים
ועצק בזכר מפרט כולדו)

השר לבו מלאו

ולא תשה חטאיו

במשטמת ערים

ולא תחשוב לשנאו

לא תשא חטאיו דכריו בוכה ופוכה אב עמירך ולא תשא עליו
חטא ופשטיו דדך בכו קוא בוכה פוכה אב עמירך ולא -
באמר מר לו ולעצק לקבוצי קאקבך בשבול בטרבחה גענושאם
פערך בך כל זמן שחטא זק וזמן שקבד וכו' לקובין -
ולא תשנאו מנעב דמא פשוט וכו' דדאמר בוקד שט פא
עליו חטא או נעמי שטא קשא עליו חטא ביומר שטא אין זכר
גוכיחו יוקבץ פשע על פשע ואם אבך גופתו אבך עמירך
לפניך בוקד שלא קשא עליו חטא ולעצק גענוי ודאמר חטא
או נעמי בכו באמר בוכה פוכה אב עמירך באופן שלא -
פא עליו חטא שלא יפון פשוט דדהם אלא ירח אבך
ביו לבץ עמנו או נעמי בכו באמר בוכה פוכה אב עמירך
לא באמר אם אני ודע שאינו גושעל לזכר אובוכה אויב
קבו באמר ולא קשא עליו חטא מכאן ואילך שאן יזאכ
מקעפוכ (ולא תחשוב לשנאו דכריו לא קשא אבך אבך
באופן וקא דכריו בוכה חטא שונאך לא קשא קא
בעליו דשטא בעליו דשטא לא קשא וכו' דדאמר
במשטמת ערים באמר לא אעתי אלא כגון משטמת אויבים
שקוא על פשע עצמן ומעונם אבול אם קוא דשטא מוכר
לשנא אויב פשוט גושעל וישתום עמיו עהם אונאב

לברא דקדום במח
פערות נשכרנים

ולא תקדום עמך
ולא תלין עמך

ולא

ולא תהיה דכתיב לא תהיה. לכל הדעות גישה בשביל שלא תהיה
מגלה חס קדוש ודני במקרה אימו טוקס ואימו טוקס בעלנו מנהג
ולא בשאלו לעשר ביער לו חסד וחסד לו בשאלו קדושה ואמר
לו אינו בשאלו בדרך שלא בשאלו חס עשר כן בה זק וקדוש ואמר
בומר אמר לו בשאלו מגלה ולא בשאלו. אמר לו ביער לו חסד
בשאלו קדושה ואמר לו ביער ולא חסד ביער שלא בשאלו -
מגלה בה זק עובר הוא נטור וקדוש לו חסד וקדוש קדוש לו חסד
מגלה וקדוש וקדוש וקדוש וקדוש וקדוש וקדוש וקדוש וקדוש
כל שכן ויש לו שיעור לפי שאין יוצאין מן הדין ולא נראה דאמר
דמגלה נטור קדוש חסד וקדוש נטור חסד וקדוש דקדוש איסור
ורעב חסד כי באי אינו עובר למבו חסד וקדוש למעלה נטור
וקדוש לא בשאלו חסד וקדוש ואמר חסד נטור -

**ולא תשאל אבות
ובנים על הדברים**

**ולא תשאל אבות
ובנים על הדברים**

ולא תשאל אבות בדרך פירושיו לעיל. ולא תשאל אבות דקדוש
לא יעלה בך ונמר ובמכה אמר אוס במעלה בשחור וידעו -
במלך מלך שגמולו לו ענין שגמולו וקדוש נעלה ולא יועיל
אבות וחסד בנים וסעיד אקרא וקדוש בעובד למלך בענין וחסד
על מורס ולא בנים על אבות וקדוש מורס שגמולו לו וקדוש אבות
בדרך אשר ילכו בך וקדוש לא יועיל אבות על בנים ולא בנים על
אבות איש בחמאו וקדוש וקדוש דבא כעב ביד עץ אבות על
בנים וקדוש דבא בנים קדוש וקדוש וקדוש וקדוש וקדוש
קדוש וקדוש וקדוש לא יועיל אבות על בנים וקדוש לא יועיל
על אבות איש בחמאו וקדוש וקדוש ביד עץ וקדוש וקדוש
דבא לא יועיל על זק וקדוש לא יועיל על זק לא יועיל דאיש בחמאו

ולא תשכח דברי

וְלֹא תִהְיֶה אִחֲרַי

מִכֵּי יָתִים לְבָעֲרִים

וְעָבַד לַאֲתֵּכֶם

וְעַל פֶּה לֹא תִזְכָּר

אברהם יצחק

וְכֵן יִשְׁמַחַם לְאֶתְחָדוֹ

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹל מִלֵּילָה

עבדך ר' שמואל רייז

שמן מעונות ונספח לב ואמון לבו לא ימא ביהן עמק בלבו חמד
כח מעט אכל המטה לא משמע בכו דעניא לא עמק משפט גר
מלמד שכל המעט משפט גר עומד בסני לאון ואם הוא גר יקום
עומד בשלשם לאון :

ולא תקח שוחד
ולא תאכל יחד
ולא יעיד אחד
בפשות ובשרים

ולא יקח שוחד חפצו לזכור אף החכאי ולחיות אף בחיוב וכן שנינו
ולא יעיד אחד דכניה לא יקום עד אחד בחיוב גומר ואע"ה בגמרא
אכל הוא לעבוע שעה אחד וחיובו שבוש יולא ואכל יחד ודאורייתא
ולא נאכל בנפשות מותר ובינו בשלשם חתם שעה לא יקא לגון
וכניה כי מדי הוא בנפוש וכניה גמי אף בשר בנפשו דמלא לא נאכל
בעוד שעה בנפשו ובמטה נני לא נאכל בנפשו זה אבר מן החיותאין
אבר שלם :

ולא תחמוד גולה
ולא תאכל גולה
אשר תקח אפלה
וזבחי השעירים

ולא תחמוד גולה ולמד בחמדה בא לזה גולה נעטן כמזל הוא שימון
מעט חסידה בחינה ולא נאכל גולה הוא מעט מאלים או שכלמלך
בשחיטתו ועל חמ אחר בכניה לא נאכלו כל גולה וזבחי השעירים
מקור טרעבודק חק ואסוק מעט שפכים וקרא עץ ואכלר גמחיו :

ולא תאכל טרפה
ולא תקטין איבה
ותועבה הרגה
להפקיע שערים

ולא נאכל טרפה דכניה ובשר בשוק מרוב לא נאכלו וכלל בזה
כל חמ מרוב וקיעבך דכניה לא נאכל כל כעצם ובמטה נני
דכנימולו במורדאן בכניה מלמד ובמסכת חולין גמטן כל מל
שעבודק בזה הוא ככל נאכל ובמסכת משעבדמסכת ליק במק
בנייתא נפיש משמע כל חמ מרוב גמטן שחמק מלמד רב

וא

גלא כרמון אוזק דכריב איינע שלונגק וצדק ימיק לך ולמפרק
שעהס זעטן אפאויפן (מגדל) בשקל מעער ויעכרן מלך (אשן) -
כה שלא ידעו מעס

במדת קדקדנות

ובס לא במשנורים

ורא תעשה רעות

והשקר רבנות

ולא פשק רעב צמק קדקדנות דכריב לא פשקו על במשנור -
בעד מן עלך קדקד שלא אלסור לאחד בימור במעל ולאחד בימור במשנור
מבני שר קדקד מוא נכרם בימור במשנור וקוא נכרם במעל עכאד
מבני לו בולעל במעל ויבמשל במעל שלא יבוס לך יעקל חסיד
ובס לא בעשהס שלא ירפח למעל מוא שמעלא במעל בעבדו -
ועלם הייב (מכילא) מן ברפחם ויבמשל חסר מעלם

במר בית פן אכלך

מלשני בכתרים

ולא תתן אכלך

ולא תרוץ רגלך

ולא פן אכלך במעל פן אכלך ויש בו ששק לאוין לעלוב אפן
חסיד לוק כעס פשק יפן אכלך שנכסו עליו ברפחיהן -
למען ולא פן רגלך דכריב לא מלך רכול בעמך עמשו רבוס
כהכל מוא מוק לוק למכילנו ולישכא דקלא כקל במר אוואצני

רשעים ומרעים

ואחים בנכרים

ולא תשית יד בעס

ולא תנוש רעים

ולא פשויד דכריב אל פשויד עס רשע ולא רשע רשע ופשו
לא עוש אפועל וגו' ואחיס כנבוס ואיכילו כעס דעלמא עובר
כלא רשע כשיואע שאן לו ופועל

ורא תשוב לקחתו

ורא תתן ידו

עזוב עומר שבחתו

לא למנה בתו

עזוב עומר שבת דכריב כי עזוב קדקד בשקל וסכח עומר
בשקל לא פשו לקחתו עז לוקיס ולא לעג ימיק

וּבְיָבוֹל תִּשְׁעוּרָה
וְלֹא תִבְעֹזְרֵנִי יָרִים

וְלֹא תִזְרַע בְּחֵלְמָה
וְלֹא תִזְמֹר בְּרִמָּה
לִהְיוֹצֵא בּוֹ לַחֲמָה
וְלֹא יַעֲלֶה סִירִים

וְלֹא תִתֵּן לָהֶם
וְלֹא תִתֵּן לָהֶם

ולא תאכל ערלים
ולא תהדר בדולים

41

ולא תהיה כנושה
ולא תתנו אשה

לאיש עני נקשה
בעורים ושבועות

ולא תהיה כנושה דכתיב לא תהיה כנושה

בענין כנושה דכתיב לא תהיה כנושה

ולא יעלה חסדי
ולא תזבח פסחו

במעלות על מזבחי
בזבחי השעירים

ולא יעלה חסדי ככח בענין דכתיב ולא יעלה חסדי
ולא יעלה חסדי ככח בענין דכתיב ולא יעלה חסדי

ולא יעלה חסדי ככח בענין דכתיב ולא יעלה חסדי

והכלים תבשש
ותשרפנו בשש

והחמץ תרושש
עד אחד ועשרים

ובכלים תבשש לבער בחמץ דכתיב כל עמלך לא יאכלו ובהחמץ
עושה וקרא עליון רש ושרפנו בשש ככח בענין דכתיב כל

ובכלים תבשש לבער בחמץ דכתיב כל עמלך לא יאכלו ובהחמץ
עושה וקרא עליון רש ושרפנו בשש ככח בענין דכתיב כל

ולא תוציא לחמץ
וזר וערל מחמץ

בשר פסח נחמץ
ותושב ושכורים

ולא תוציא לחמץ לא תוציא לחמץ לא תוציא לחמץ

בשר פסח נחמץ לא תוציא לחמץ לא תוציא לחמץ

וזבחי לא תשחץ
ולבד לא תאמץ

בזבחי על חמץ
לתתן כחכורים

וזבחי לא תשחץ לא תשחץ לא תשחץ

בזבחי על חמץ לא תשחץ לא תשחץ

דכונם לא חתך את לבבך ולא ערפוך ירך דכרוב ולא ערפוך ירך כו
 כעצמך את ירך לו לך עמיהם דכרוב ה' עמקוה אשר עמך לו יי
 ונשיא לא תאור
 ולא ילון עד אור
 בשר ליל שחורים

וכי יאור דכרוב ופשוט בענין לא יאור ולא יחב שחור דכרוב
 ולא יחב ק' שאור מכל דכרוב. ולא ילון עד אור כבוד דכרוב לא כרוב
 גמנו של כדר בשר קול שמוהם בשך דכרוב פסח ושל לילך בראשון
 דכרוב ליל שמוהם בראש לך

והחב' שלמ' יכם
 וחלבי חניכ' מ
 וחלבי זבחיכם
 להחיתור באכר'ים

וחלבי זבחיכם שאמר בלויך אענה כמסח דכרוב ולא ילון לךר זבח
 חב כמסח וחלבי חניכ' דכרוב ולא ילון חלבי חני עד כדר וכל כילויך בא
 ככרוב ללמד על כחלויים שגם דכרובם בלויך על גבי מלכך וכל מלך
 שלמ' וכל דכרוב נאמרה כל אלו נאמרה בלויך

וכי יגע בשר
 ולא תאכל מן הבשר
 בכל טמא נאמר
 דגנה בשעריכם

וכי יגע בשר בכל טמא נאמר בשר דגש שגמלך שגמלך בלאו ולא נאמר
 לעשר ועשר שגמלך שגמלך אמר נאמר חוץ לחומת ירושלים דכרוב לא נאמר
 לאכול בעתהך ועשר דגש ונאמר

ויינהו יתרה
 ותרבות יתרה
 ובכורות בקרה
 ובמבחר הגדרים

ויינהו יתרה על מנשר שגמלך באמור לעמך ודכרוב דכרוב חיונה
 דכרוב בא ונאמר יתרה אלו בכורה דאמר מר ונאמר יתרה אלו בכורה
 ונאמר מר ונאמר דכרוב באמור מידך

ולא תאכל עלדם
 והחלב והדבש
 תמיד הנקדדים
 שני אלה אכר'ים

ולא

ולא כאלו על דם בנפש אהרן שלא אכל אדם ולא נאסוס כלום
עד שיפלו ויפסקו לוק מקדש דכתיב לא תאכלו על קדם כלומר לא תאכלו
עד שיקבלו על דמכם ויפלו כמלך בעולם דכתיב ונכד דכתיב ונכד
תאכלו על דם בעיה כלומר כולם שפדללו ויבא דכתיב בעיה כנזר
שמוא יבלי. מאחר שביא כנגד בעוד של שחר שקוא נזרם וכן
מקדש כן רפלק בשחר נזרם וכל בקדש יוקחלב וקדש שט אלה
אמורה כל אחד בפני עצמו שבה מקור עליהם למעלה :

**ועיפות למיניהם
אשר בהם נכרים**

**ודג וחיה שניהם
כלא סימניהם**

ודג וחיה כתיבם בלא קוטיקם בלג מנפיר וקדש ער וביעני עובד -
מפניהם כס בדבה רבונתו וסונתו דקעק כפיה דעוק ומפניהם כמנה
בעמבר חולין. אשר בהם כלהם כמנה דשיבין בלא קוטיקם אשר כס -
כלהם בהם אמורה ומעשה בער שפדל למעלה שני אלה אמורה לפיכך לא
אוצהר לוק למעשה ימנא אחרי :

**להקריב שני בערב
ויקסחנים או עורדים**

**החום בולא יקרב
כבבן או גרב**

ומוס בולא יקרב אמרם לכסן בעל מוס שלא יקרב מקדש דכתיב כוכל
איש אשר בולא מוס לא יקרב איש עיר או כמח או חס או שקע ישו ולשון
ולבולו שו למורה :

**לא תקריב אשכר
בבכורי שורדים**

**ותקיד בן גבר
ולא יעבוד אחר**

ועוד כן נכר לא קריב אשכר מלשון אשכר וקריב וקריב וקריב
ובמקום כניס מלשון אשכר מלשון אשכר מלשון אשכר מלשון אשכר
לא קריב אחר להם אלקים אין לו אלא בעיה שנקרה להם שאר קריב
מלשון קריב למעלה מכל אלה ולא יעבוד אחר מלשון אשכר מלשון אשכר
וכנלמכס יבכור שורה דכתיב לא יעבוד כבכור שור ומוא בהן
למחר קריב כן פירש ברש"י בר יעקב :

ולא יעלה לרצון

ולא תצו בכור צאן

בכל מקום חטיון

במזשקה העדרים

ולא יעלה לרצון אמרה לעומת רשעים בחור דכרם במער לך בן יעלה
עלוקך בכל מקום ובשם שן ואל לא עשה בא. ולא נגזר בכור יעלה דכרם
ולא צו צאן יבאשך מעולם וישנה דקה נרן דכרם בחור דאל מעשך
ישראל ואמרת בפסחים מן בעור לשראן וכו' וישאלו דמסכר עתה
פירשנים

ולא תחיר בהמה

ולא תאכלה תרומה

בדור שנת חתרמה

במזמים עם זרם

ולא תחיר בהמה אמרה שלא להעיר במקדש רשעים בבקע חולץ דכרם
לא יהיה נטו ולא יעיר אורן ובבקע רשעים של מעשר בבקע כרם
מקדש חטעך דכרם כל אשר יעבור כחם שבט בעשנה יבוק קולט
ואלד חטעך שקין חוכמן אוט בערחה. ולא יאכלו בלעם טמאים
עם זהם אמרה לבן טמא דכרם איש איש מעט אבה וקול צהרע
עומד ואמרה בערה אמרה לבן גנן דכרם איש איש איז אבד
אשוק בדעו של אבה בן מכהם בין נכדור זו חטעך שאוכל אונג
זפהם ונכדור. עם מהם לעדן דכרם טמאים אמרה וכבטם ואמין
מבוק למכהם שלא לאכול עם מהם חטעך דלך אמה נזילה מחור
מחור לכרמא לא נרד ואמרה לבן גנן גננס לבנו עוד לא נכד עכשול
אמא נסכח חזר ויאכל חטעך ויכחיל

ולא תביא למנה

ולא תחן לבונה

מחיר כלב ואבה

במנחת השערים

ולא תביא למנה אמרה לא רביא ארץ זונב ומחור כלב בידך חלמן
ולא נכד לבונג בענחך במעורח זן ענחך מנאם שבאק מן במעורח
וכרם לא יצוק עליך ששן ולא יכר עליך לבונג

ולא תקריב למשיחה

ולא תשים קדחה

בשמן המשיחה

ושרטי בבשרים

ולא

לא פקדו למשחק זה שילך במשחק פעם נשחק ואין נעשה
 בו אלא מלבוש ובקנים ולחולצם בלאו דכתיב על בשר אדם לא
 ימסך ילא נשים קרח אחרת לבקנים דכתיב קרח גבי בקנים
 דכתיב לא יקדחו קרח בראשם וכתיב גבי ישראל לא נפגדו ולא
 כשומן קרח בן עיניכם למע ואוצמיהך למכר קרח גבי בקנים
 ואוצמיהך למכר קרח בראש אוצמיהך בראשך ומכר בראשך
 על גבי ארץ בקנים על גבי ואוצמיהך בבקנים ומכר למכר נשים
 פטוור ארץ כפא נשים פטוור :: ואכתי קשק לו לבקנים והמנה
 למכר גבי בקנים ולא לבקנים קרח בראשך וקדו וחוור
 בבקנים ומכר בקנים שרפם פקם מלצור יכיר בני ארץ ולא בני
 ארץ ישראל לא כל שכן ונחלקו לא לא כרד והמנה גבי ישראל
 לא כרד ילצין בבקנים דכתיב אמונא בבקנים דכתיב מלצור
 פטוור בני ארץ ולא בני ארץ ארץ ישראל דלא דכתיב מלצור
 יכיר לא למכר בכו כלל למכר אוצמיהך למכר קרח ::
 ואכתי קשק דאמוראן כדכתיב קרח דקדוהין כדכתיב ארץ
 דמכר קרח ומכר ארץ ומכר למכר נשים פטוור ארץ כפא נשים
 פטוור ונכר ואו כדכתיב למכר דכתיב קרח בכולו פטוור
 כתיב נשכר קרח מידה ופני דין וחוור וארץ אמונא ומכר
 בבקנים שרפם פקם מלצור ופוטו בני ארץ ולא בני ארץ
 ונחלקו לא כל שכן ופוטו נשכר קרח למכר גמור שרפם
 דמכר ומכר פוטו אמונא לעולם דאוצמיהך דאו לאו גמור
 שרפם דכתיב גבי ישראל קרח לא למכר בכו קרח כלל ::
 ויש למכר דקרח בראשך קרב גמור מכלות מכל דקרח אקירא
 ארץ קרח אקירא ומכר גמור בניס ובכור דכתיב כושיס קדוהין
 ארץ קרח בניס ובכור למכר כרד למכר שרפם נשים
 וכי כתיב כושיס קדוהין אקירא כרד דכתיב וכו פוטו אמונא

ולפיכך מזההו. בא כריב בניס ארץ לך אלקיכם משועבדים
 ולא כנען ארץ קרח דבוק ילפון מונב בניס ולא צדוק באאל -
 קראו דבוק משנו כדבוקין כרס וכן לאביו וכן לרוא באובנים
 ארץ ארץ ואלו דבוק ונלוש רשיו בן לאביו בן לרוא דנכר
 לך פיונורא דנשוס מזההו אחיהא בניס ואלו דבוק ונלוש
 באו מבעינן לך ארץ דכניא בניס ארץ לך אלקיכם בזמן שארץ
 נאבגיס מנרג בניס ארץ קרין בניס אין ארץ נאבגיס מנרג
 בניס אין ארץ קרין בניס אם כן באו בניס מנרגיה לך לך
 דנשא וכו כניב עס קרוא מזההו בא דכניב וכו קרוא לעולם
 לא בוק מניין לעולם מזההו דמג דזההו שכן ושנב במגיס
 שער ואלא בעקום שער באער בזההו דלרוא אלא בעקום שער
 ואינא ככו מזההו באינא בעקום שער ושלא בעקום שער בניס
 ובכור קרוא דלרוא אלא בעקום שער בא לכא לעמור דאין לעמור
 לעמור ואו נעו כוכא מילרוא לעמור אכני קסם לא לכוכ קרוא
 גבו וסורא ומזההו שמשין לך ואלו אער לא צמור נשוס גמור
 מנבגיס בא נעו בזההו שמשין לך דכניב מזההו קרוא אינא
 לעמור מל מזההו שכן ושנב בעקום שער ושלא בעקום שער באער
 בזההו דלא אלא ואלו אינא לעמור אינא ככו מזההו שמשין בעקום
 שער ושלא בעקום שער בניס ובכור קרוא דלרוא אלא בעקום שער
 בניס ולא בכור אלא ואלו אינא לעמור און לעמור לעמור אסכן
 בדרן קרין לעמור וכשנב קרין בארץ כפירא מונקין ושס
 מנבגיס ככו וכן לעמור דעבי ושרא מנבגיס דכניב ובבגיס לא
 ושרא מנבגיס ושרא מנבגיס דכניב בארץ כרס או כניב מנבגיס
 לעמור בא דכניב ושרא מנבגיס כפירא מנבגיס ושרא מנבגיס
 ארץ מזההו ולכניב ארץ מזההו מנבגיס מנבגיס ארץ מזההו מנבגיס
 אלא בעקום שער ומנבגיס ארץ מזההו שמשין בעקום שער ושלא
 בעקום שער מנבגיס ושרא מנבגיס דכניב בארץ כפירא מנבגיס
 כנען ארץ מנבגיס ארץ מנבגיס

קטורת לא תרבה
וכומר לא תלח

ושעיר עזרה
לרצות יצאתים

דמור לא תלח אמת שלח לעשור בערבונם קחור וקחור עבד
לכרוב ובמרבונם לא ועשן כך פירש קחור בר עמה ושתנך כפח
כח עיניך (בוא מה) שלח קחור כומר לנפש רצח אשר הוא רשע
לחור אי נעו אמת ללוח שוחד שק שוחד ועשור עיני פרחים וכן
מזביל ועיניך כפח וכל צד יבין שנין כחוחו כשלא קח שוחד
שמור פן תנשה
וכצרת לא יקשה

דבר גיד הנשה
בעיני תלויים

שמור פן נשק פן נשח דבר גיד הנשק דכרוב עליון ואכלו בני
ישראל אכרוב הנשק ועליו לא יקשה דכרוב נבי עבד לא יקשה
בעיניך בשלח אור חכמי לעשן ירהם שפכים במלכות בזו בין
עשן כחור עליו כל כך מלכו חסון ועשן פושק דכרוב בעשן
עשן לא נגמר

וחוק אותו ואת בנו
ובנה לא תתנו

בלבבה תצנכו
למולך אכרוב

וחור אור ואר בנו דכרוב אור ואר בנו לא שחמו ביום אחד
נצטנו נשעור אור ונכך לא נכנו וכו' דכרוב איש איש אשר
יעקרו לעולו וכו' למולך אכרוב שאין אכרוב נדלג עי
שעשבוך פנים באש

וכל מלאכה להקצות
וכקדאי מצות

בשבתותי לרצות
והקדא בכורים

וכל מלאכה להקצות שיקטק מדעו כל מלאכה לשחור חורב בשבד
שנאמר לא נשק כל מלאכה וכן נעו בראשן ונשעו של צמח שחור
במס ולקדא קדא אמתים במלאכה וכן כחג בשבועו נעו אכרוב מלאכה

וְהָיָה זֶה הַדָּבָר
וְהָיָה זֶה הַדָּבָר

לְצַדִּיק וְלֹכֵשׁ שָׂרוֹן
וְהָיָה זֶה הַדָּבָר

וְהָיָה זֶה הַדָּבָר זֶה הַדָּבָר זֶה הַדָּבָר
לְעַשְׂוֹן לְעַד וְלֹכֵשׁ וְהָיָה זֶה הַדָּבָר
יִשׁוּם הָאֵשׁוֹן שֶׁלֹּכֵשׁ וְיִשׁוּם שֶׁלֹּכֵשׁ
שֶׁלֹכֵשׁ שֶׁלֹכֵשׁ לְעַד שֶׁלֹכֵשׁ לְעַד
וְהָיָה זֶה הַדָּבָר וְהָיָה זֶה הַדָּבָר
בְּשֵׁלִים אֲשֶׁר מִלֹּכֵשׁ שֶׁלֹכֵשׁ בְּיָמֵינוּ

וְעַצֵּם לֹא תִשְׁבֹּר
וְתִעָבֹר לֹא יִעָבֹר

בְּלִיל עֲצָתָהּ בְּבֹר
עַל רֵאשִׁי בְּזִידִים

וְעַצֵּם לֹא תִשְׁבֹּר דְּכִיבִים וְעַצֵּם לֹא
מִבֹּר לִיל שֶׁלֹכֵשׁ וְהָיָה זֶה הַדָּבָר
בְּהֵרֶץ שֶׁלֹכֵשׁ אֲשֶׁר מִבֹּר וְעַד
וְעַד לֹא יִעָבֹר עַל רֵאשִׁי

וְלֹא יֵצֵא כְּכִין

וְלֹא חֲזָתוֹ וְלֹא חֲזִין

וְיִתֵּר הַשְּׂאֵרִים

וְלֹא יֵצֵא מִכִּין לְמִשְׁמַח לֹא יֵצֵא
לֹא יֵצֵא לֹא יֵצֵא לֹא יֵצֵא

וְלֹא יִשְׁתָּה יִין

וְלֹא חֲזָתוֹ יִין

לְהַכִּיל לְוִיתֵי

וְיִתֵּר הַדְּבָרִים

וְלֹא יֵצֵא יִין דְּכִיבִים מִיִּין וְשֶׁכֶּר חֲזִין
עֵינֵינוּ מִיִּין מִדְּבָרִים דְּכִיבִים בְּהֵרֶץ
לֹא יֵצֵא וְעַבְדִּים לְחַיִּים וְיִשְׁמֹשׁ

וְכִתּוּבָה קִשְׁרָה

וְהַמִּקְרָא יִתְּנֶה

בְּיָמֵינוּ לֹא תִרְקַע

וְיִתְּנֵה לְהַקְבִּירִים

והפועל פועל דברים ופועל פועל לא נענו פועל פועל
פועל פועל פועל פועל פועל פועל פועל פועל
פועל פועל פועל פועל פועל פועל פועל פועל
פועל פועל פועל פועל פועל פועל פועל פועל

במחנה הברכה
בה ערות דברים

ומהרה הנראה
ויצארה לא יראה

ומהרה הנראה כו וקום כו אש אש לא יקום מקור וקורה
לולא וכו' כחלק כחלק אורו לפיכך אחר דברים ויבא אל מחוז לעולם
ויקרה לא יאמר מקדוש ברוך הוא דברים עור וקור וכו' ולא
יחלק כו מהר דבר

לחשים על חשבון
לא דיר אדירים

דנשה לא תתכן
וחזק לא תעשוכן

אנש לא נפן דברים אם כמך נלוק אר שגוי וגו' לא פשוט
עליו נסך וחזק לא נשאו כן דברים אבד כחלק וכו' לא נעשה
כן לך אלקים

בנדיחים ונפלים
בחבלי הנכרים

ושנה לא תעלים
ולא תעשה חלולים

ועיך לא נעלים דברים לא נכל לנפלים וגו'

במו פשתים מחבש
תמרים ושאורים

וצמר לא תלבש
ולא תקטירו דבש

וצמר לא נלבש וכו' דברים לא נלבש שמתן צמר ופשתים יתלו
פשתים וקורה ונלשן וחבש וכו' פתיה דבש נעלים אף דבש
פשתים אף על גב דלמכשך זרעים לא מכשיר אלא דבש דהוה
קבא פתח אשכולין נעלים דברים כו פא אור וכו' דבש לא נראה

ולא תעלו לחמי
במזבח פנימי

ולא תכבול שמי
אשר לפני עפרים

ולא תעלו לחמי דכרוב לא תעלו עליו קמור זרע ועוד ועל מזבח ונסך
לא תעלו עליו ומזבח כטניו כיא ומזבח מזבח וקרא ומזבח בקמור
לפני עפרים שני בזה ארץ שכן בלמאן כפרה כשני ידיו אשך ועליו
אמר שני אהרן כשני עפרים וכו'

בצל כות לא תחסו
זהאל לא תנסו

וכהם לא תעשו
כמסת המורים

בצל כות לא תחסו שלא לשכון בארץ מלחם וכו' ואלה כוס דכרוב
כני על המזבח וכו' ופס לא יעשו דכרוב כמעט ארץ מלחם
אשר ופסם בק לא יעשו ופאל לא יעשו דכרוב לא יעשו וכו'
אלכוס כמסר כמורה זכר דר מלחם דכרוב ונסך ארץ זכ עשר
כעליוס דכרוב שמש לא מלחם

וחור לא יראו
וחיים תמצאו

דבריו תיראו
ושלם כנהרים

וחור לא יראו דכרוב לא יראו פני הים וכו' מלחם לם
לעלף לרצו שלם כעלם דכרוב שלם כעלם כשנך ואלכ כל
זכור וגמר וחיים וכו' מלחם כמלחם כמלחם וכו'
חיים ושלום וכו' מלחם כמלחם דכרוב כמלחם כמלחם וכו'

ובדבר לא תשקצו
והגד לא תלחצו

באד חזקו וחקצו
כי תינתם צריבים

ובדבר לא תשקצו וג' בדבר לא תשקצו כמלחם כמלחם וכו'
אל כשנך וכו' לא תלחצו דכרוב וג' לא תלחצו וכו' כמלחם וכו'
ובדבר לא תשקצו
ובדבר לא תלחצו

93 ופדוה לא נחשוו בנסה נחא כנס מאומד כנס עבדק עמנו
 עבד מלה עבד נחש ועיניו שועל משמאלו ימאד חקק חקק מלך
 לדונס שורשן לדעך באומד ובדער לא נחשוו דכרע לא נכחשו
 אפגעטען נאחיש סהם מעשוס נענעכוס ונאלחוס וסרס מן קדק
 פס בעושים כן

ובדבר לא תבשר
 ולא תאכל בשר
 חדרלמה תרשר
 ונא ליל שימוריס

ובדער לא נכשל דכרע לא נכשל זה בחלב אמר חדרלמה
 מרשעל ונא באכל כשל דכרע אל מאכל מעש נא נכשל מבוש
 בנחש ליל שערס ליל של פסח

ובדבר לא תעונן
 והעבדים תחונן
 אשוריה כונן
 בצאתם לדרוזרים

וכדע לא נעונן דכרע לא נעוננו ובככה נחא אל נוכע שרס
 כלנע שונק זו ימב לא נעלדך אשוריה כונן נעלדך ונעלדך
 כחונן נענך לבס דכרע כענך נענך לו

ולא תגרע חוקים
 ולא תשלחם דוקים
 לחלאת את הנקים
 בדרודים ונעגרים

ולא נגרע חוקים כלא מלחן בניהאן שרס עבד מן ונא
 נשלחם חוקים דכרע נכו נשלחנו חכמו מעשך לא נשלחנו חקס
 מלחוס כעו נעניס מלחוס נחא כוכ נעלחוס כעו נעלדך ונא

ולא תעבוד בהם
 ביען לי הים
 עבודת עבדיהם
 עבדים נמכרים

ולא נעבוד בהם עבדיהם דכרע לא נעבוד כועכוכ עבד
 ונא נעני מלחוס נחא דכרע נכו לעולם בהם נעלדך
 נעלדך נא נא בזקור נא לעבוד כו עבוד עבד

ולא תעלו לחמי
במזבח פנימו

ולא תכביל שמי
אשר לפני עפרים

ולא תעלו לחמי דכרוב לא תעלו עליו קמור זב ועונק ומטה ונסך
לא תכביל עליו ומזבח פנימו ביה ומזבח חקבד וקמור ומזבח בקמור
לפני עפרים שני בה ארץ שכן בולטין בפתח כשניידה אשם ועליו
אמר שני אהרן כשני עפרים ועליו

בצל כות לא תחכו
והאל לא תנסו

וכהם לא תעשו
כמסת המורים

בצל כות לא תחכו ולא תנסו בארץ מצרים ונתחלם כול דכרובים
שני כול ורמזתם עז יופים לא תעשו דכרוב כמזבח ארץ ומה
אשר ישכרם בך לא תעשו ומהל זה נסמן דכרוב לא נסמן ארץ
אלו יכס כעסר במהם זכר דור מעבד דכרוב ונסמן ארץ זכ עשר
פנימום דכרוב ששני לא במהם

וחזק לא יראו
וחיים תמצאו

דבריו תיראו
ושלום כנהרים

וחזק לא יראו דכרוב ולא יראו עני הקס יראו מק ארוב לבס
לעלו ולרגל ארשם יעמיד דכרוב שלא יעמיד בשם ואם כל
זכור וגו' וחייו ומהל זה נסמן דכרוב כמזבח ארץ ומה
חיים ושלום ומהל זה נסמן דכרוב כמזבח ארץ ומה

ובדבר לא תשיקצו
והגר לא תלחצו

באד חזקו ומהל זה
כי היותם גרים

ובדבר לא תשיקצו ומהל זה נסמן דכרוב כמזבח ארץ ומה
אשר ישכרם בך לא תעשו ומהל זה נסמן דכרוב כמזבח ארץ ומה
חיים ושלום ומהל זה נסמן דכרוב כמזבח ארץ ומה

ודבר לא נחשו בסעודה נביא כבש מאימר כיון עבדך עבדך
 ככל מנה עבדך נקום עלינו אעל משאלי ימחך חקך ודשאלנה
 לדונס שחרטן לדער באונג ודבר לא נחשו דכרוב לא פכחשו
 אשכעשו נחלים מהם מעשים ננעכדים ונחלים ומהם מן בדרך
 פס מעושים כן

ודבר לא תבשל
 ולא תאכל בשר
 ונח ליל שמונים

ודבר לא תבשל דכרוב לא תבשל זה בחלף חלף חלף
 מעלול ולא תאכל בשר דכרוב חלף תאכל מעלול נח ודשאל מעלול
 במים ליל שמונים ליל של פסח

ודבר לא תעונן
 והעבדים תחונן
 אשיוריה כונן
 בצאתם לדרורים

ודבר לא תעונן דכרוב לא תעונן ובכחה פניא חלף מעלול
 כונן שונן חונן לא תעונן זה חלף כונן מעלול
 כונן כעונן לבס דכרוב כעונן כעונן לא

ולא תגרע חוקם
 ולא תשלחם דיקם
 למלאות את הנקם
 בדרורים ונעבדים

ולא תגרע חוקם כהנהגתן ביהושע שבים מעל מן יתן ולא
 ישלחם חוקם דכרוב וכי כעלמנו רבנו מעל לא כעלמנו חוקם
 מההם כעל נענים מההם כעל כור ונעלום כעל נעלול ודשאל

ולא תעבדו בהם
 ביען ביהוה
 עבדות עבדיהם
 עבדים נמכרים

ולא תעבדו בהם עבדות דכרוב לא תעבדו כעבדות עבדי
 ובעבד כעל מעל עבדות דכרוב כעל לעולם בהם כעל
 ובעבד ודשאל בזמור שלח לעבד כעל עבדות עבד

ולא תקנוץ בנה
ולא תתן בנה

ולא תקדשה ערבה
בנשה ביהירים

ולא תקנוץ ככך דכתיב ולא תקנוץ ארצה מאחורי מאביו
ולא תתן במטען כדבר שיש לו ענין ששק לאוין יש בלוקם כדכתיב
וכן מקור במו בבעל דכתיב כוהנים מלשון אדמור לך שמו וכו'

ולא ידע לבנה
ולא יתעצבה

בתתה לתושבה
קסמים וחברים

ולא יתעצב דכתיב נטף נטף לו ולא יתעצבן ולא יתעצב כן
דכתיב לא יעצב בך דומם קסמים וחבור חברי

ולא תעביר בנה
ולא תחוס עינה

ולא תשחית זקנה
לכלות העדרים

ולא תעביר בנה דכתיב לא יעצב בך מעביר בנה וכו' באש
ולא תשחית זקנה דכתיב לא תשחית ארץ זקנה וכו' חלשק
באור ולא תחוס עינה בעובדה עבולה זקן מכרוב הדבר שם
גרוהם לכו דכתיב לא תחוס עינה עליהם

ולא תכרות להם
ולא תעשה בהם

ברית ולא להיהם
בזרות נשברים

ולא תכרות להם דכתיב משער לך פן פכה בהם לונשם מארץ
וקשער פן ואל לא תעשק בהם כדכתיב נשברהם הוא כינוי
לעבולה לך דכתיב אורי עיניו מקור גוס חיוס לחינוס להם
בזרות נשברהם ונשחית דכתיב כדכתיב כו שנים ועושק
עליהם באחד לעינים ולעבוד אורי ונשחית אורי עיניו ונשחית
קרה לא עבדו ולא זאב נשחית אורי לחנוס להם כדכתיב נשברהם
אוי נשחית כדכתיב אורי קיו נשחית אורי וכו' עובדה לדבר
איש בן גמלוס לא מוכר כל כך דעצם נשחית אורי מנחם אורי

מקור

באתכם לא ישכנו דברים לא ישמו בארץ כן יחסיאו אנכי לי
ובס לא נחמנו דברים לא נחמנו בס יחסיאו לא נחמנו
אשר נחמנו לא נחמנו בארץ

ולא תשאיר עונה
בעיר עליו תזנה
זהו לא תבנה

ולא תשאיר עונק בעיר כדור ונשנו שונתם כל זכור ונח ונשים
ובס לא נחמנו דברים ונחמנו לא נחמנו עוד

וחרם עם נבך
בידה לא ידבר
זהו יתה תל אבך
למה תפסת זרים

וחרם עם נבך בעיר כדור דברים ולא ידבר בידה ונחמנו
כחם ונבך לא נחמנו דברים ונחמנו לא נחמנו שונתם
כחם לא נחמנו דברים ונחמנו לא נחמנו שונתם

ועמוני תסור
בכור עם נבחרים
ולא יבוא בחור

ועמוני תסור לא נחמנו דברים ונחמנו לא נחמנו
כחם ונבך לא נחמנו דברים ונחמנו לא נחמנו שונתם

ולא תדרוש שלומים
לא כדורים וקמים
ולא תשים דמים

ולא תדרוש שלומים לא נחמנו דברים ונחמנו לא נחמנו
כחם ונבך לא נחמנו דברים ונחמנו לא נחמנו שונתם
כחם ונבך לא נחמנו דברים ונחמנו לא נחמנו שונתם

ולא תהרוג בקים
ויצדיקים נחמנו
ולא תשוב לזרים

ולא תשוב לזרים לא נחמנו דברים ונחמנו לא נחמנו
כחם ונבך לא נחמנו דברים ונחמנו לא נחמנו שונתם

ולא פתח פת יום אצקרה להן ולא ימחו עהם אלום דלק עין
 קאו דכנים לא יקום לכנים כלום וכל חלק וטחם נכח וכנים
 הוא נחלכו ולא עשיו ליום דכנים בשמח לך פן בעזוב אפלה
 ובשמח פן נחל פן לא עשק שב פורה

ולא תדרוש אל מת
 והמכישת העצמות
 אשר אין עמו אמת
 אשר ערום יערים

ולא פתח אל מער דכנים לא יעלה פך וגומר נהרש אל מנחם
 ואחיהם במנהלן גאו אדום אל מנחם זכ מנהלם בעצמו ומולך
 ולן בבוך בן בור כה אשוק עליו נהר מנחם ובמנחם מנחם
 מבר דכנים מכשפה לא נחיק חפר ככנים במקום

ולא תשיב כל גבול
 ולא תשחית עץ גבול
 בדיעות שוכן גבול
 בעת תבנה מצרים

ולא נשיב כל גבול דכנים לא נשיב גבול הער אער גבול ראשונים
 וגומר ולא נשחית עץ גבול עומק פה דכנים לא נשחית ארשם
 נהרש עליו גבול

ולא תחלל בתה
 ולא תשיב אשתך
 לה זנות מדעתך
 בלכתה לאחרים

ולא כולל בעד שלא לעשור אורח בלא כעבך וקולושין כך פירש
 קולו ובטח דכנים כהה אל כולל אר בעד למנחם וקשק לי
 דכנים אימורא בכל מנשים ואחיו פה חיק קרא ככנים וכו כהה
 אלא לא אצקרה שלא ובעול בלא כעבך וקולושין אלא מחוורכ
 כדמורש בבעה זכ מנחם כע למקן ולא נשיב אשק דכנים לא
 יוכל בעל מנחם לשם לנחם וגומר

ולא תשקב אותה
 ואשה אל אחותה
 בגדת טיחא תה
 לגלות המקדורים

ואשם אל אחורק דכריב ואשם אל אחורק לא קרי לעצור לעלוק
עלוקק עלוקק וקרי בכור וכן כנה כנה

ולא תהיה לאיש זר
ולא יאכל מזון
בעולת אח נגזר
קרשים חזורים

ולא נפיק לאיש זר חזקת שלח נפיק יפיק לאיש זר דפיק לא
קריב אשכמקע בחזקת לאיש זר יאח נגזר נפיק שגזר עלוק עויק
לא ואלו נגזר זר כמקע עזר כמקע לאחי . עזרה מופרשים ואי
דמקע עזרה מלשון נזר בקדש

ולא תהיה קדשה
ולא יהיה על אשה
בכור עדה קדושה
לבושי חזורים

ולא נפיק קדש דכריב לא נפיק קדש מנזר ושרא נפיק באזע
איאכר עזר ימקד עק קדש דכריב כו כל בשק כולס קדשים
לא וקרי על אשם כדכריב לא וקרי כלו גבר על אשם

ולא ילבשו אנשים
ולא יהיה קדשים
לבושי הנשים
בבנים נכשורים

ולא ילבשו אנשים זכר דכריב ולא ילבשו גבר שולח אשכ
נכולו כל דבר כפויק וכן אש לרין לכנוק עק שחוקר ולא
יבין קדשים דכריב ולא וקרי קדש מנזר ושרא בבנים נכשורים
כמקע נפיק ורעק לאקר כשהם

ולא תרדה בחורי
ולא תחליה נכרי
באחיה העברי
אכל כיבן הדרס

ולא עק נכר דכריב אוש באחיו לא ירע כו בכור ולא נפיק
נפיק אפיקו אחר שגזר כו דן חוקק עכחלול דכריב לא
עבד לרע עק אוש נפיק אשכ לא אחך הוא

ולא ירבה נשים
ולא ישבת נשים
וכותים ופרשים
לארץ המצרים

ולא

וְלֹא יִתְּנֶה נָשִׁים דְּכָרִים וְלֹא יִתְּנֶה לֹן נָשִׁים וְכִן מוֹסִים וְלֹא וְשִׁים
 אֶת מַעַס גִּלְתָּהּ מִן הַעַם לְמַעַל דְּכָרִים לְעֵל בְּעַל מִן הַלֹּא נֶחֱמָן
 וְלֹא יִסְדֹּר לְבָבוֹ
 בְּסוֹסֵי מִרְכָּבוֹ
 וְכִפְּפוֹ וְזָהָב
 וְחִמְדַּת הָאֲוִצָּרִים

וְלֹא יִסְדֹּר לְבָבוֹ אֶת עַל גַּם לֹא מִרְכָּב אֵלָּה גְּבִי נָשִׁים כִּי־דָגְלוֹ לֵן -
 לְמִזְבִּיחַ שֶׁלֹּא וְסוֹר לְבָבוֹ מִכִּי נִמְלֵךְ שִׁינֵךְ בְּרַבּוֹ כִּסֵּי וְקִמְּךָ וְכָל שָׂכָן מִן
 דְּכָרִים וְכִמְלֵךְ מִלְּפָנֶיךָ לֵךְ וְזִמְמָה עָשׂוֹ לְבַעַל וְאֵמֶר לָקֵץ אֵמֶר מִקְדָּשִׁי
 הַהֵן מִן עַל יְהוָה בְּמִקְדָּשׁ שֶׁמִּשְׁפַּעְטֵי לְכֵס זָכָה עֵשׂוֹ לְבַעַל וְקָדָשׁ אֲשֶׁר־עֲשִׂיתָ
 אֲפִלּוּ בְּרַבּוֹ נָשִׁים אֲוִכָּה חֲמִיר לֹב

וְלֹא תִתְּכֹר עֲבָרִי
 בְּחִמְקִית בְּכָרִי
 וְלֹא תִתְּעַב בְּצָרִי
 בְּבֹאֵל לְמִצְוִיִּים

וְלֹא תִתְּכֹר עֲבָרִי דְּכָרִים לֹא וְעִכְרָה מִמִּגְדֹּר עֲבָרִי וְכִי מִמְּכָה מִלֹּא
 נִעְשָׂה מִמֶּלֶךְ וְנִעְשָׂה לֹא אֲבָן מִתְּחִיל וְלֹא נִעְשָׂה מִלְּפָנֶיךָ בְּשִׁיעָרִי
 בְּבֹאֵן לְמִצְוִיִּים לֹא־ן מִיִּתְּרָה הַעֲקָה לְמִיִּתְרָה בְּשִׁיעָרִי

וְלֹא תִתְּעַב אֲדוֹמִי
 בְּבֹאֵן לְהִדְוִמִי
 וְלֹא יִבֹּא בְּעֵינֶיךָ
 בְּצִוְעֵיךָ וּשְׁבֹרִים

בְּבֹאֵן לְמִקְדָּשִׁי לְחִמְקִית רַבּוֹ בְּשִׁיעָרִי וְכִי מִמְּכָה מִלֹּא וְכִי
 בְּעֵינֶיךָ בְּצִוְעֵיךָ שֶׁנִּלְעָנָה מִיִּתְרָה וְכִי מִמְּכָה מִלֹּא וְכִי
 וְכִי מִמְּכָה מִלֹּא וְכִי מִמְּכָה מִלֹּא וְכִי מִמְּכָה מִלֹּא

וְלֹא תִתְּעַב עֲבָרִית
 בְּצִוְעֵיךָ וּשְׁבֹרִים
 בְּרִאשֵׁי אֲבָרִים

וְלֹא יִבֹּא עֲבָרִית בְּצִוְעֵיךָ בְּצִוְעֵיךָ בְּצִוְעֵיךָ בְּצִוְעֵיךָ
 וְכִי מִמְּכָה מִלֹּא וְכִי מִמְּכָה מִלֹּא וְכִי מִמְּכָה מִלֹּא וְכִי מִמְּכָה מִלֹּא
 אֲשֶׁר מִמְּכָה מִלֹּא וְכִי מִמְּכָה מִלֹּא וְכִי מִמְּכָה מִלֹּא וְכִי מִמְּכָה מִלֹּא

וְאֵם יִבְגֹּר בִּירָה
 וְלֹא יִתְּנֶה לְמִכְרָה
 וְחִמְדַּת בְּדִחִירָה
 בְּיִתְרָה מִכְרָה

ואם יתגורר גבירה וכו' כגון שחזק ביעורו ובכח קאמר אים נבאך
 פק גבירה שרעק בעיני אלהים אשר לא יעקב וכו' ולא יעשו
 למכור דכתיב לא יעשו למכור בזהו כן ויש פה שרש דכתיב
 מואר השפעה ולא יעשו למכור דקאמר דכתיב נמכור לא נמכר
 בכסף לא נעמר כן ובסוף נבחר " " " " " "

וְלֹא יִצְרַע אוֹתָהּ
וְהַשִּׁיב עֲלֶיהָ

לא יגדל אדם ויכבד כדכתיב אם אחר ידח לו שארם כמורה ועומד
לא יגדל ויכבד מעומדא למג שפירא מעבול

אשר ירבע נשיס הז
האחת מיהן
אסורות לכהן
כשרה לאחרים

חולק זונת' ובאחר עמך וכו' כשורק וכפן מלחין דפריד בראש

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁלַח אֶת יָדוֹ וְיִפְרֹס הָרָע
וְיִשְׁלַח אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁלַח אֶת יָדוֹ וְיִפְרֹס הָרָע

וּמִקֶּרֶשׁ מִבְּצָרִים

והוא יחולו זה בלא ונשא ופסולו לו בין כן
בין כן גרמין ונעדר עבדו דכרוב ונא בנפשו לא ונשא

אִשְׁתִּי וְשֵׁנָה עִמּוֹ
בְּרֵאשִׁית חֲמִשָּׁה

וְיָמֵינוּ עֲלֵינוּ דְרָכִים אֶתְּכֶה לִכְתּוּב דְּלֹא אֶבְרַח בְּהוֹנֵה מִלֵּוֹת

דבר לא יצא
לפניו ירצה

כחיתן מחדריו

וּבְדַבֵּר לֹא יִזְכָּר דְּכַרְכִּיב וְעַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר וּבְשִׁכְרָה וּבְשִׁכְרָה וּבְשִׁכְרָה
לִפְנֵי מֶלֶךְ יִזְכָּר וְעַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר וּבְשִׁכְרָה וּבְשִׁכְרָה
מִכִּיבוֹת שִׁיחָה לְשָׁלוֹם מַעֲשֵׂי בְּעִבְרוֹת וְיִזְכָּר עַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר
יִזְכָּר מַעֲדָה שֶׁבָּרָא לִפְנֵי לִפְנֵי מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר וּבְשִׁכְרָה
יִזְכָּר אַחֵר מַעֲדָה אַחֵר מַעֲדָה וְעַל

גְּדֻלַּת תְּרִיבָה

וּבְדַבֵּר לֹא יִזְכָּר

וְזָרָח בְּתֵּי אֲדָרִים

וְזָרָח לֹא יִזְכָּר

וּבְדַבֵּר לֹא יִזְכָּר שִׁיחָה אֶשׁ עֵינֶיךָ עַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר
עֵינֶיךָ עַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר שִׁיחָה אֶשׁ עֵינֶיךָ עַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר
נֶלֶם לֹא יִזְכָּר מֶלֶךְ שִׁיחָה לֹא יִזְכָּר שִׁיחָה לֹא יִזְכָּר
שִׁיחָה לֹא יִזְכָּר שִׁיחָה לֹא יִזְכָּר שִׁיחָה לֹא יִזְכָּר
וְעַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר

בְּרַחַת זֶרֶבְתוֹ

וְלֹא תִּזְכָּר

בְּעִיבָה לִפְנֵי עֵינֶיךָ

וְלֹא תִּזְכָּר

וְעַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר שִׁיחָה אֶשׁ עֵינֶיךָ עַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר
כִּי כִּי עֵינֶיךָ לֹא יִזְכָּר שִׁיחָה אֶשׁ עֵינֶיךָ עַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר
כִּי כִּי עֵינֶיךָ לֹא יִזְכָּר שִׁיחָה אֶשׁ עֵינֶיךָ עַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר
כִּי כִּי עֵינֶיךָ לֹא יִזְכָּר שִׁיחָה אֶשׁ עֵינֶיךָ עַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר
כִּי כִּי עֵינֶיךָ לֹא יִזְכָּר שִׁיחָה אֶשׁ עֵינֶיךָ עַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר

שִׁבְרוֹ וְתוֹשִׁבוֹ

וְעַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר

בְּאֵהָרֵי תְּמִידוֹתֵי

וְעַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר

וְעַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר שִׁיחָה אֶשׁ עֵינֶיךָ עַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר
וְעַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר שִׁיחָה אֶשׁ עֵינֶיךָ עַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר
וְעַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר שִׁיחָה אֶשׁ עֵינֶיךָ עַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר
וְעַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר שִׁיחָה אֶשׁ עֵינֶיךָ עַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר
וְעַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר שִׁיחָה אֶשׁ עֵינֶיךָ עַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר

בְּאֵהָרֵי וּבְתִּרְמִית

וְעַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר

שִׁיבוֹתֵי הַתּוֹרִים

וְעַל מַעֲדָה לֹא יִזְכָּר

ולא יאכל פניו שם בשם חמור כנעניו אמרם באבול
וכל חמור אשר יבא עמך ופניו כנעניו ופניו כנעניו
קנין יולא ויבדל לקנין כשמוא ופניו כנעניו ופניו כנעניו
לקנין לקנין כלומר לכהן כהן לקנין שמוא כנעניו
דכניו ושמע אורי כנעניו לא יבדל :

ולא יאכל כנח
ולא תזבח משחת
כלילין פן יחת
כאלים עם כרים

ולא יאכל עמך כליל דכניו כליל עמך ולא עמך מלך על
עם דכניו כנעניו כנעניו כנעניו כנעניו כנעניו כנעניו
כנעניו כל עמך כנעניו כנעניו כנעניו כנעניו כנעניו
מלך כנעניו כנעניו כנעניו כנעניו כנעניו כנעניו

וזר לא יתגלע
וצמח פן יבדל
ראות קדש בבלע
בשארין ושברים

וזר לא יבדל לשון ערבות רחוק קדש כנעניו ולא יבא
לראות כנעניו ארץ קדש ופניו כנעניו יבא לע ארץ קדש
אנא ועבוד כן יבא לע שונוק ארץ עבד כנעניו כנעניו
כנעניו כנעניו כנעניו כנעניו כנעניו כנעניו

ולא יעבד אורח
ולא יהיה כקדח
ויהיה לעזר
ורעיד הממרים

ולא יעבד אורח אלא יעור ויעהר על הממנה כנעניו ארץ קדש
ועד שכלעם ארץ כנעניו ועד שכלעם כנעניו :

ולוי תזקן
ולא תקהאם קן
עבודת לא יתקן
על פני המפורים

98.

וְיָבִיחַ אֶת שֵׁנִי

וְלֹא זָכָר לֹא יִחְשֶׁה

וְלֹא תִמְוָץ רַבִּית

וְחֹק מִנִּיחָת מִחֶבֶת

三、

וּבְצִוֹת פֶּן תִּשְׁכַּח

וּמִצִּוֹת לֵאמֹר

גמל צות דא יחברו

[illegible]

והיה המעשה אשר עשהו ונשבע על ארץ לעצמו שישא חמה
מנץ פלעס ויער לא בשלחן ויעצור לא ימכל דברים ומאק לא
ועבר לעצמו ענין

ורבב ורחיב
בביעי מתקשרים

ומצות בלמים
ומצות מאזנים

ועצור בלמים דברים לא נעזר כהעך בלמים ורוב ורוב דברים
לא יחבול רחם ורוב ורוב מאזנים דברים לא יובק אן בביעי אן
ואין גדול ורובב ומקרהם לאן רבים אן מקרה

לעולם לא תחניף
למביות בוסרים

ומצות לא תניף
ומצות פלחוסיה

ועצור לא נניף דברים לא נניף עלומם דהל ונולס לא נניף
דברים לא נחבול אקבאר ונעצור ונמס דברים ארבעים ופנו
לא נמס ונמס נמס נמס חלן שנימקת אוקס

עלי בתה תבול
ותפרח כתבירים

ומצות לא תחבול
ומצות לא יבול

ועצור לא נחבול דברים ולא נחבול בגד אלמנך בין עשור בין
ענוק וחילך לא יבול וקוא גלשן ועלובו לא יבול ונעבה
כעלהם שבעה חיים נמשלן לנעלהם דברים דהר כעבר ונכה
ועצור בלמים חק דבר וכולו

לעולם לא תפרע
ושם עלילות דברים

ומצות לא תפרע
ומצות שם רע

ועצור לא נפרע שאלה לנקה מן קלעור לעולם לא נפרע לא
נבול וחוק מלעולם שם רע וכרוב וימק דונן

וחוק לא תחניף
נמאת ראש כבדברים

וחוק לא תחניף
וחוק לא תחניף

וחזק לא חסות לא חסות על קולנו וחוץ לא חסות דכרוב
דחזקו אר באר וחוץ לא חסות אר אר באר אר באר אר באר
אר באר אר באר אר באר אר באר אר באר אר באר
בביתם כבדו כבדו אר באר אר באר אר באר אר באר
אר באר אר באר אר באר אר באר אר באר אר באר

וחזק לא חסות
וחזק לא חסות

וחזק לא חסות
וחזק לא חסות

וחזק לא חסות
וחזק לא חסות

וחזק לא חסות
וחזק לא חסות

וחזק לא חסות
וחזק לא חסות

וחזק לא חסות
וחזק לא חסות

וחזק לא חסות
וחזק לא חסות

וחזק לא חסות
וחזק לא חסות

וחזק לא חסות
וחזק לא חסות

וחזק לא חסות
וחזק לא חסות

וחזק לא חסות
וחזק לא חסות

וחזק לא חסות
וחזק לא חסות

וחזק לא חסות
וחזק לא חסות

וחזק לא חסות
וחזק לא חסות

בחסד ורחמים כח האדם בשרי לפני כבוד אנו בונם בלוח
פני אבות אשר הם בעזר מוחם לבם שאין בו מוס עבשין
באלם בלוח אור בעדועם סמן יעזר ויעזרם מוחם
מבוס יאורם בלוח (אין) עזר לעזר מנחם מנחם
שנעשו נחור ונחוראין חכמום לעזר נפשו נחוראין

ואחד ושבעים הם
ואלה פקודיהם

ואחד ושבעים הם עבירות שברוא שבים במוח יחזקום ברום
אין בעולם בזק בעבור העשיה ברעם ששון יאורם עזר והם
בשרא מנחם לבן ואין. בעבר נזכרם כולם כרובם

אשר יתן זרעו
ואחבדה ישעו
לדורו ברוב רשעו
אשר ידון ירום

אשר יתן זרעו לזרעו בהם רשעו אף על פי שחזקם בבר
פיה אור מנחם לעיל פיה חזקתם ובהם מנחם כל אן
במוח אשר יתן זרעו לזרעו ברוב בן מוח דכרוב מוח ומוח
עם בחור ורעמם יושעו פוא ק יפנה דכרוב אור ונשע
ומנחם בעזר דכרוב מנחם ארבעה יאשר יתן זרעו דכרוב
ומנחם אשר בעזר ביד המ

ובן כזבה וזרעו
אחדים ערים
ובחור ובחור
ובחור ובחור

ומנחם ונחור דכרוב בן מוח נחוראין כרוב כל מנחם
במנחם ונחור (אין) מנחם במנחם ונחוראין מנחם ונחוראין
דכרוב ורעמם כל אפיו עור באכנס ומנחם ומנחם מנחם
דכרוב ומנחם אבן ואין מוח ונחור מנחם דכרוב ומנחם אבן
ואין מוח ומנחם ומנחם מנחם דכרוב מנחם אן ונחוראין

והדובר סדרה
תבעל אוב לזרה

בשם עבודת זרה
וידענו שיהיה

והדבר מה בוא נבין בשקר או חלום מהלום וכדומה כפי ונחכי
שקר מה על ב' ובעל אוב וידענו ומוצק דלא ובהלוי בעור
כל כך מבני שמתאים ופעמים שצוהו בדברם וכה שלא
יגדו אלהים אפילו בקו כדאשכחן בלופי בתי הורא
דבמיתן ברם ואי מווער חלור רב דאונא גורא רב דאונא בוק
קאזיל באורחא כי מלא חלופת דבו אובא מווא גנח גורא
אמר מו ידע אובא מווא בא גורא מבו רחא עוב דלא אמר לוג
דאונא דאונא אמר לא ידענא בשעם שקדש בורא בוא מוכר
אם בננו ששהין בצער בין בחומות מורד סעו דמנוע לוס קמול
וקלס נשמע ומסוך בעולם נער קושן וכינא מוא אמר רב -
דאונא אובא מווא כהב ומעוב כהבן או כבי גורא גורא מבעי
לא בוא גורא גורא עבד וקחי דלא אורה לוג כו מוכר דלא לומעו
אבנתי ופירש ראי קל גורא בישאנס דוהן העיר בארץ גורא
משום דקורשק לוג מבו בור דעיר בארץ בזמנך כגורא -
דגורא לא ידענא לוב עכו קאמר בעל שנס דוהן העיר בארץ
גורא גורא גורא פירש ואי דמס ברה לכו בלישנך גורא שחא
דעב גמנוע ולא בור לכו בלישנך עוד בירש אובא מווא בעל
אוב של עצמו שפיץ כפיץ בעצמו והעב לו בעמכר בלוי ב' -
מלא מווא ופירש רב באי בירמלא עצמו וקביא רחוק מבראסין
רע דרפי אבדחמס שחך מווא ואין לפרש אוב מווא שחין
זכ בלשן וקא דמעהן אגרא דבו מווא שחך וקא ופאכל משפתי
איכא לעזר דבד קאמר אגרא דבו מווא חורא שמשע עצמו -
ועל שם בער דמס נשע עצמו קאמר אגרא דבו מווא וקשכ' -
וביבן בסקר אדמ' שיבא בירשן לשון מלא דאיתמור לאשכח

בורח הוא זוכר ארבעת ששקלין בין באומות וכו' שני דמעות
 לזם בגדלן וכל שלומם וכן בשמים ארץ דהט לים ופיו שבת מורה
 לארץ דין נאמא עמולת בעולם ועד מילין ודעך כל הדר ודס שני
 משפיל שני וחולין בים מלוחין לארץ בורג בארץ נחלפת לכו מלוחות
 לזם שני בכו חלור דס דמיא כל אובא נאמא נעילין ביהן או בכו
 חיי חייא לעולתך דה זמנא מוק רעיד ארעא כמורזן כמורזן וחטן לא
 אשכח דבני דה נעילת שווק אלא ודאי חייבן כלה ושלוק כדדן ומקור
 רמורה דבני דחייב דחייב לאובא מילין לאו דחייב קיא דכדנעני
 בוא דעבד גובא גובא כלומר שטור שני ברעך וארץ בקרא דכרוב
 ורעש ורעש בכו אריות דקרא כפיג דוכטן ושון אינן וכולן חלה
 מילתא קיא ולא שניא כח מלא נכא דנא אוור לים בין דאמר דאמא
 דמילתא בוא מעשם דלא למעו אכרלה ונבואו לחקש ארץ במילין בין
 דעל ידן מלעו ידעו כולו באי כך נראק לענין דעמי למכילא
 במו מלך ונלעו בארץ ורעלו חורב דמיקס בס

ונפשי רוצחת	לפחרי ופחרי
ועם עיר נדחת	בחרב נדקרים

ונפשי הצחק דפריב מוכין ומקמח צח פחך לשון נח וגם עיר
 נחך וכו' כל אלו בחל נדקתם ועלני שכולן במעבר חל חורב
 לממכור ארץ שם כפיר

ונביא מדעת	חכמה תולעת
ואשה נרבעת	לבה מת היערים

ונביא מדעך אינכא מדעך מלך שאל צופה ופריב יומא ומוד
 אחר שיומא וזהו כולעם ונאשק נפעת כלומר שנפעת לבקמך
 ביער

והבא על ארוכה	ועל כרח כנוסה
ועל בהמה חבושה	והבא על זכרים

והבא על ארמך על נערה מאומת וכרוב ומלך ארמך
 ופאטמא מדעך שניקס במלך אכל ארץ נערה מנערה

דכר וימר באיש אשר שבת עליה לכה יעל כהן כמקד דכר וימר
ועל איש שבת איש אשר בעליו בעל יעל וימר גס שנים אדניו
ועל כלם כמקד כהן על כהן הרב לוועד על כלם ולאן כמקד
דקדק יעל כמקד אבוקד דכר וימר שבת עסכל כמקד וימר
על זכרם דכר וימר זכר לא שבת וימר אשכ

ובא ער אשת איש
מאד יחפיר ויבאיש
שני אלה אחרים

ובא על אשה וכו' כען בעולם יחפיר וימר חלוק
הבאיש לשון מהות וימר ויבאיש כגון בבא על חתן שנים
אחרים לשון אהת כלומר שנים וכו' אהת

ובא ער וילדו
ובתבנו ובתבתו
ובא על אחות הורים

וכה על וילדו אמר דכר וימר וימר וימר
וכמאמרם קל כשכחן בוא כלאו יס לאמו כעלם כעלם דכר
ישעח אכר וימר וימר וימר וימר וימר וימר וימר
שכמקד לשון בוא וימר אשה שזק ועד וכן כרוב כן חכם
ישעח אב וכן כמקד וימר אשה לזכר לאנויה בוא ששאל כשעמך
כעלם ויבא על אחור כהת אחור וימר אן וימר אן נעו אחור אבין

ובתבנה ובתבתה
ובתבתה ובתבתה
ובתבתה ובתבתה

ועל נדה בשבתה
ועל נדה בשבתה
ועל נדה בשבתה

ועל אשת אביו
ועל אשת אביו
ועל אשת אביו

ועל אשת אביו
ועל אשת אביו
ועל אשת אביו

ועל אשת אביו
ועל אשת אביו
ועל אשת אביו

ועל אשת אביו
ועל אשת אביו
ועל אשת אביו

והשנים בכזות כהן
והשנים בועליהן

ובדעיות בזה
להשמיד ולהחרים

והשנים בכזות כהן וזנו דכריו ודכריו כהן כי חמל
למנו וגו' וזעזעו בועליהן לשון מועד כך שטעמו וקצת דבר
למנוקע וזעזעו בועליהן הוא נחלק לו דעותיו וזעזעו ופול
במנוקע בזה שם אשר יקנה לעשו לאחיו ולא לאחוריו

והבועל ארמית
והגונב בתרבות

ברעתו והצחית
נכשיות נבחרים

ומבועל ארמית בעבור רעיו נכח וזנו למצותו מבועל ומבועל ארמית
קראים בועליו בוי דכריו לשון גרמק קמוץ במחשם לשון קסד
והגונב אדם
והזכר חלב ורם

ומבועל אדם בזה שם דכריו וגונב אדם ומבועל בזה שם זנו
וזה שם מועד ומשעז ומלעזבאיר וזה שם זנו וזה שם זנו וזה שם
מלשון וזעזעו וזה שם זנו וזה שם זנו וזה שם זנו
וכלו אכילו חלב ודם כך שם זנו בזה שם זנו

ואחר כל זכור
והוא רק ואכל

אשר בגור ואכל
באישיו כזרים

ואחר כל זכור חושב מלשון בעליות אשר נכלו לפס ועל זה משפט
מבועל ארמית וזעזעו בועליו וזה שם זנו וזה שם זנו וזה שם זנו
וזה שם זנו וזה שם זנו וזה שם זנו

ושברון בתנים
ונקיון שנים

לאחור עינים
לאוכל עתרים

ושברון עינים כלומר יבוק שברון עינים וזה שם זנו וזה שם זנו
מזה באחור משינים ונקיון שנים כלומר שנים וזה שם זנו וזה שם זנו
אזל נקיון עינים וגו' שאוכל בזה שם זנו

ועובד עבד לציט
ואוכל מתחצית

לכלה ונחבצות
בימים נמפריים

ועובד עבד עבד עבד יק. לכלה ונחבצות אולם ונחבצות
בזמ בשמך יעון וכן נעו אכל ונחבצות בימים נמפריים שם שבער
ועו נכסח ואור דפסו ימים נמפריים וכן שר דכנס ארץ נמפריים
נפכא לא יעשה
ואיש אוכל ועושה

נכסח לא יעשה כל עושות נעו ונעו שם אונקדחת אלא נכסח
נכסח אור נכסח בחושך שמו נכסח וכן נעו איש אכל ועושה
נכסח ביום נכסח כל אלו הם נכסח נכסח נכסח

ואיש כד נכסח
ואיש אכל נכסח

ואיש כד נכסח במד נכסח נכסח אכסח אכסח חיים
נכסח נכסח על נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח
נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח
נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח
נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח
נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח

והשחלה בחוץ
במחמי בנורים

והשחלה בחוץ
במחמי בנורים

נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח
נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח
נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח
נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח
נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח
נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח
נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח

נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח
נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח
נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח
נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח
נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח
נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח
נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח נכסח

על טעמא אדש
וח' אב' נכדש

בבואה ליד
בטומאת כשרים

אכלו קלם במעא במלך

למקדש וביאורו נקדם

וְהָיוּ כָל תְּלוּמָה
וְכֵהָן כִּי יִשְׁמָחַ

תבואה וסוף
בשנת תשס"ז

וְכָל אֶחָד מֵעַמּוֹת הָעוֹלָם יִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ
אֲשֶׁר אֵין עֲדָה חַיִּיתָ וְכָל הָעָם יִשְׁמַח בְּיָמֵינוּ
בְּהַלְבֵּאתָ אֶת הָעָם בְּיָמֵינוּ
בְּהַלְבֵּאתָ אֶת הָעָם בְּיָמֵינוּ

וְהָאוֹכֵל טָבֵל
וְיֵצֵעַ לְהַבִּיל

יבואהו חֲכָם
וְיִתְחַזַּק עִירָם

(קמא) אכל פירות שעה לא קוברת עמו כהן ונעשה -
דמיין מבל ועליו חזקתו אכלו קברו ה' עמ' לוט באל
וישם למבוא ולא עשו כל עם שבע נוחחזון צורה כאבים
וקמאכל אכל בא בעורב דכרוב ולא סוללו (גוער)

וּמִתְבָּר יוֹסֵף
לְשֵׁכָה וְלַחֲוִי

טבול יום הקדש
בצדים נכמרים

[illegible]

וְהַיּוֹד הַעֲבוּד
וְסִמְלֵי יִשְׂרָאֵל

גמולת חכמה
מחנך כמורה

וְכִזְרָה מִשְׁפָּדֵי מִן הַשָּׂדֶה עֲבֹדָה חֵיבָה לָהֶם
וְהָאֵלֶּיךָ יֵאָבֵד קִלְקֵל בְּחֵסֶד לֵךְ אִיבָדֵךְ מִן הָעוֹלָם בְּחֵסֶד
בְּכָן מְחֻסָּר לְבִירָה אֶתְמַע הַיּוֹד מֵעוֹלָם :

והנהיגתה
וטמאתה

לפרוע ושו
לשמש בקדרים

ומהו ומהו מלשון יצוי כח
ושמש שמש ה' שמש של
דברים ונ' ענין אל נש
מאה שמש שמש ונ' ענין אל נש
בשמשו ל' ענין כח שמש
בדור מצד ענין

ובצורת ראש תעשה
ובצון לישירים
בעצם צור תחכה מי שבו צור עומק ומהו ל' עשה

והנהיגתה
והנהיגתה

אלה בעצם אלו ב' ענין
עם וס' וס' וס' וס' וס' וס'
ב' ענין שמש וס' וס' וס'
ב' ענין שמש וס' וס' וס'
ד' ענין שמש וס' וס' וס'
ד' ענין שמש וס' וס' וס'

להבין עם אביו
והנהיגתה
והנהיגתה

והנהיגתה
והנהיגתה

ויבנה חשבו
והנהיגתה
ויבנה חשבו
ויבנה חשבו

ויבנה חשבו
ויבנה חשבו

ראוי מתי חסד
שופר

מקום ישועה
וכן שואמר

104

והוא מתי חסד
מקום שופר
ביום שופר
דכר

תבונה פיה

ומראש הודיות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות
ומדבר עזנות
ומדבר עזנות
ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות
ומדבר עזנות
ומדבר עזנות
ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות

ומדבר עזנות